

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

Q2/2026

NESDC Economic Report

ภาวะเศรษฐกิจไทย
ไตรมาสที่สองของปี 2569
และแนวโน้มปี 2569

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว 17 สิงหาคม 2569
เวลา 09.30 น.

02-280-4085

www.nesdc.go.th

mspo-center@nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สอง และแนวโน้มปี 2569

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสแรกของปี 2569 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569 ลดลงจากไตรมาสแรกร้อยละ 0.2 (%QoQ-SA)

ด้านการใช้จ่าย การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการส่งออกสินค้าชะลอตัว ขณะที่การลงทุนภาครัฐลดลง

ด้านการผลิต สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขาก่อสร้างชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569

(%YoY)	2567 ทั้งปี	2568 ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	2569 (f)		
GDP (CVM)	2.9	2.4	3.1	2.8	1.2	2.5	2.8	1.9	2.0 - 2.5
การลงทุนรวม ^{1/}	-0.3	4.9	4.6	5.8	1.4	8.1	9.9	9.1	7.9
ภาคเอกชน	-1.9	3.5	-0.9	4.1	4.5	6.5	10.1	13.4	9.6
ภาครัฐ	4.5	8.9	25.7	10.2	-5.3	13.3	9.4	-1.6	3.1
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.7	2.4	2.5	2.5	3.3	3.3	1.9	2.6
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	2.6	0.6	3.4	2.4	-3.9	1.3	3.4	0.2	1.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.9	12.8	15.6	15.1	11.4	9.4	17.6	17.6	15.1
ปริมาณ ^{2/}	4.4	12.0	14.7	14.6	10.9	8.3	14.9	13.7	12.1
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	5.5	12.5	6.1	15.7	11.5	16.7	33.2	42.3	25.5
ปริมาณ ^{2/}	4.8	9.4	2.7	14.2	8.3	12.4	25.6	27.7	18.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	2.2	3.0	8.7	1.1	2.2	0.2	0.9	-12.0	-1.2
เงินเฟ้อ	0.4	-0.1	1.1	-0.3	-0.7	-0.5	-0.5	2.7	1.5 - 2.0

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{2/} ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2569

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.0 - 2.5 (ค่ากลางร้อยละ 2.2) โดยการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 และร้อยละ 9.6 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 15.1 ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP

ปัจจัยสนับสนุน

- การขยายตัวในเกณฑ์สูงของการลงทุนภาคเอกชน
- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน
- การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการส่งออกสินค้า
- แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐบาล

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- ความไม่แน่นอนของสถานการณ์โลกที่สำคัญ
- การชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจและการค้าโลก
- ผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญต่อภาคการเกษตร
- ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในเกณฑ์สูงและคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ด้อยลง

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1 การดูแลการผลิตภาคเกษตรและเสริมสร้างความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกร** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อรองรับผลกระทบจากภาวะฝนทิ้งช่วงอันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (2) การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะปุ๋ยยูเรีย และ (3) การยกระดับผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร
- 2 การรักษาการขยายตัวของภาคการส่งออกให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การลดผลกระทบจากมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ (2) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการแสวงหาตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง (3) การรักษาแรงส่งและต่อยอดการขยายตัวของการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกี่ยวเนื่องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ (4) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า
- 3 การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดยเฉพาะการเร่งรัดให้โครงการลงทุนที่ได้รับการออกแบบส่งเสริมการลงทุนไปแล้วเกิดการลงทุนจริง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การอำนวยความสะดวกและการแก้ไขอุปสรรคในการลงทุน (2) การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการลงทุน ประกอบด้วย (2.1) การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาด้านวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (2.2) การยกระดับศักยภาพแรงงานในทักษะที่ยังขาดแคลนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศ และ (2.3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

และ (3) การสร้างประโยชน์ต่อเนื่องจากการลงทุนจากต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดย (3.1) การยกระดับหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนให้มีการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบภายในประเทศมากขึ้น และ (3.2) การกำหนดเงื่อนไขให้มีกลไกในการพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศ

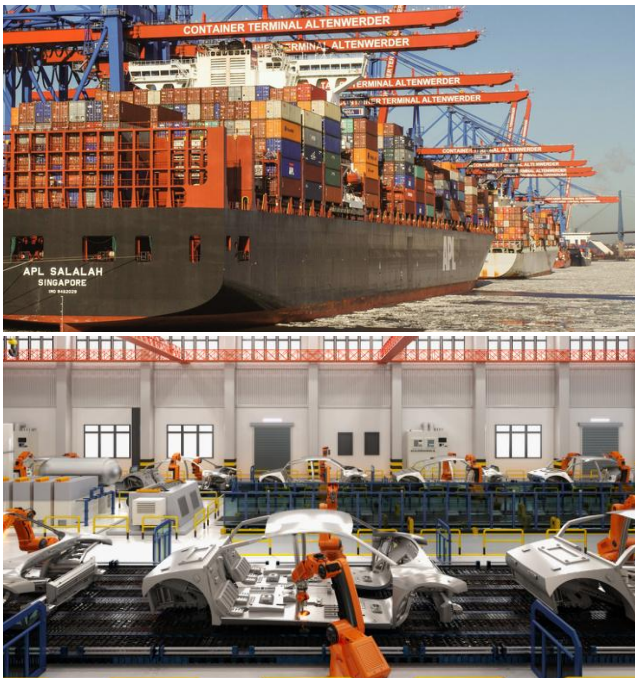
- 4 การรักษาแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเตรียมความพร้อมของโครงการลงทุน (2) การดำเนินโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 (3) การเร่งผลักดันการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานผ่านการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และการระดมทุนผ่านกองทุน Thailand Future Fund และ (4) การรักษาพื้นที่ทางการคลังให้เพียงพอสำหรับการรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนในอนาคต
- 5 การเตรียมความพร้อมรองรับความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การบริหารจัดการความมั่นคงทางพลังงาน (2) การดูแลความเพียงพอของวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่สำคัญต่อภาคการผลิต และ (3) การติดตามผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงานต่อระดับราคาสินค้าและต้นทุนการผลิตอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเตรียมการบรรเทาผลกระทบจากการส่งผ่านของต้นทุนต่อราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเปราะบาง

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด โดย **การใช้จ่ายในหมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และบริการด้านขนส่ง **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของการใช้จ่ายด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มขยายตัวต่อเนื่อง และ**การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อน ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวร้อยละ 12.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 16.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่**การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ส่วนกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งขยายตัวต่อเนื่อง การชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงมาอยู่ที่ระดับ 50.3 จากระดับ 52.8 ในไตรมาสก่อนหน้าต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2565 **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล** ขยายตัวร้อยละ 0.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายการจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาด และค่าตอบแทนแรงงานลดลงร้อยละ 2.8 และร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 20.7 และร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่ค่าซื้อสินค้าและบริการขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.6 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 1.8

การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 9.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การลงทุนภาคเอกชน** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 54 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ปี 2555 โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดอุปกรณ์สำนักงานเป็นสำคัญ ส่วนหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรมและหมวดยานพาหนะขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และการปรับตัวลดลงของการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเป็นครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส **การลงทุนภาครัฐ** ปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือร้อยละ 6.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 13.5 ในไตรมาสก่อน และการลดลงของการลงทุนในหมวดก่อสร้างร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อน ตามการลดลงของการก่อสร้างรัฐวิสาหกิจ เป็นสำคัญ

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การลงทุนรวมขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 9.5 โดยการลงทุนภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 11.6 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 99,079 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.6 เท่ากับร้อยละ 17.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมโดยเฉพาะในหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงสอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกเป็นสำคัญ โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 13.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 14.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าประมงลดลง ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น** อาทิ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 129.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 65.5) เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 22.1) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 55.8) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 23.1) เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ร้อยละ 15.2)

เครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 10.9) และทุเรียน (ร้อยละ 26.7) **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** อาทิ รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 42.4) อาหาร (ลดลงร้อยละ 8.3) ยาง (ลดลงร้อยละ 4.9) และเครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 3.5) ส่วน**การส่งออกสินค้าไปตลาดส่งออกหลักส่วนใหญ่**ขยายตัวต่อเนื่อง ได้แก่ ตลาดสหรัฐอเมริกา (5) และสหภาพยุโรป (27) ขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาด CLMV ตะวันออกกลาง และฮ่องกงปรับตัวลดลง

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 194,175 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 17.6

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญได้แก่ ข้าวเปลือกโดยเฉพาะข้าวนาปรัง และปาล์มน้ำมัน ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสุกร เป็นสำคัญ และหมวดประมงปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ตามการลดลงของกุ้งขาวแวนนาไม โดยผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ กลุ่มผลไม้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8) ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1) และสุกร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 1.6) และปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 35.8) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 6.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 8.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.3) ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3) มันสำปะหลัง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 79.3) กลุ่มไม้ผล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6) โดยเฉพาะทุเรียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8) มะม่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.4) และลำไย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.8) และข้าวเปลือก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 6.6

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้อง การผลิตยานยนต์ และการผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขึ้นต้น ตามลำดับ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราการใช้จ่ายสำหรับการผลิต โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ในกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ที่เพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7) และการผลิตเนื้อสัตว์ (ยกเว้นสัตว์ปีก) (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8) ตามลำดับ ขณะที่การผลิตสินค้าสำคัญที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขึ้นต้นลดลงร้อยละ 9.7 และการผลิตมอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์ ลดลงร้อยละ 5.0 ตามลำดับ กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) มีการผลิตสินค้าสำคัญที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผัก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1) การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1) ขณะที่การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้องปรับตัวลดลงร้อยละ 3.8 และกลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 มีการผลิตสินค้าสำคัญที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6) และการผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8) ตามลำดับ ขณะที่การผลิตสินค้าสำคัญที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลงร้อยละ 7.2 และการผลิตจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 0.5 ตามลำดับ สำหรับอัตราการใช้จ่ายสำหรับการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.47 ต่ำกว่า ร้อยละ 61.28 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 59.36 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 24 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2563

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.37

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 72.46 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 เทียบกับร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ที่ 3.16 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เทียบกับร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 6.557 ล้านคน ลดลงร้อยละ 4.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 3.47 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นของทั้งรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวอยู่ที่ 6.63 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 เทียบกับร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 68.97 ต่ำกว่าร้อยละ 73.98 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 69.85 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 1.9

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของ (1) ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 11.0 ชะลอลงจากร้อยละ 15.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ชะลอลงจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ชะลอลงจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า (3) บริการขนส่งทางน้ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า (4) บริการสนับสนุนการขนส่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (5) บริการไปรษณีย์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 ชะลอลงจากร้อยละ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1

สาขาการก่อสร้าง เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย (1) การก่อสร้างภาครัฐลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างรัฐวิสาหกิจและการชะลอตัวของการก่อสร้างภาครัฐ และ (2) การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย โดยการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.0 โดยการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 3.9 และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.0

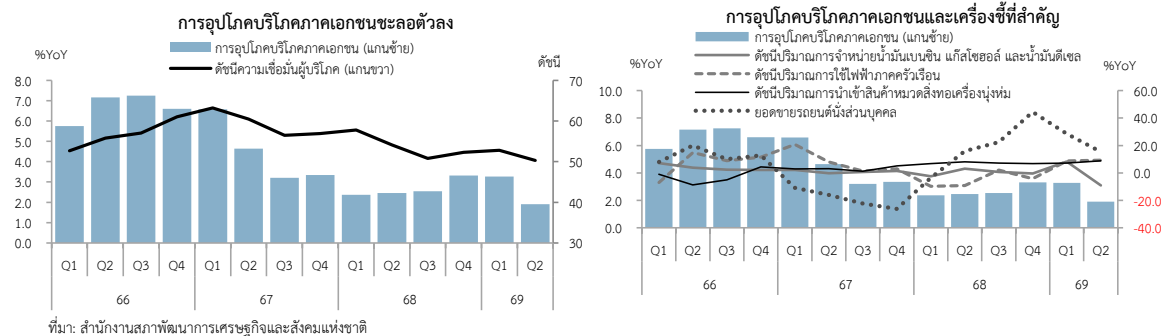

1. ภาพเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569

ด้านการใช้จ่าย

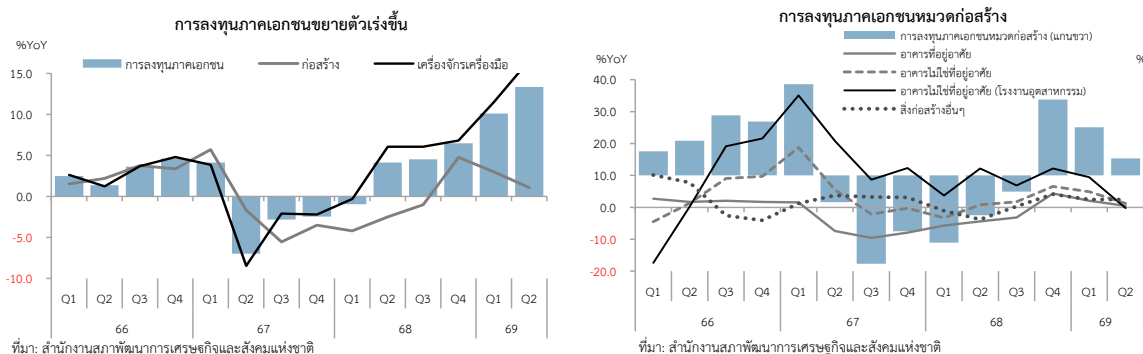
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และบริการด้านขนส่ง การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของการใช้จ่ายด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มขยายตัวต่อเนื่อง และการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อน ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวร้อยละ 12.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 16.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และการขยายตัวต่อเนื่องของกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง การชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ระดับ 50.3 จากระดับ 52.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2565

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.9 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราขยายตัวสูงสุดในรอบ 54 ไตรมาสนับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2555 โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดอุปกรณ์สำนักงานสอดคล้องกับการเร่งขึ้นของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางประเภทชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นสำคัญ ส่วนการลงทุนในหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรมและหมวดยานพาหนะขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และการก่อสร้างอาคารไม่ใช้ที่อยู่อาศัยที่ขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุมาจากการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส ขณะที่การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจไนไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 44.0 ลดลงจากระดับ 48.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นกลุ่มผลิตปิโตรเคมีและพลาสติก กลุ่มผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มโรงแรมและร้านอาหารเนื่องจากผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 11.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.6 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

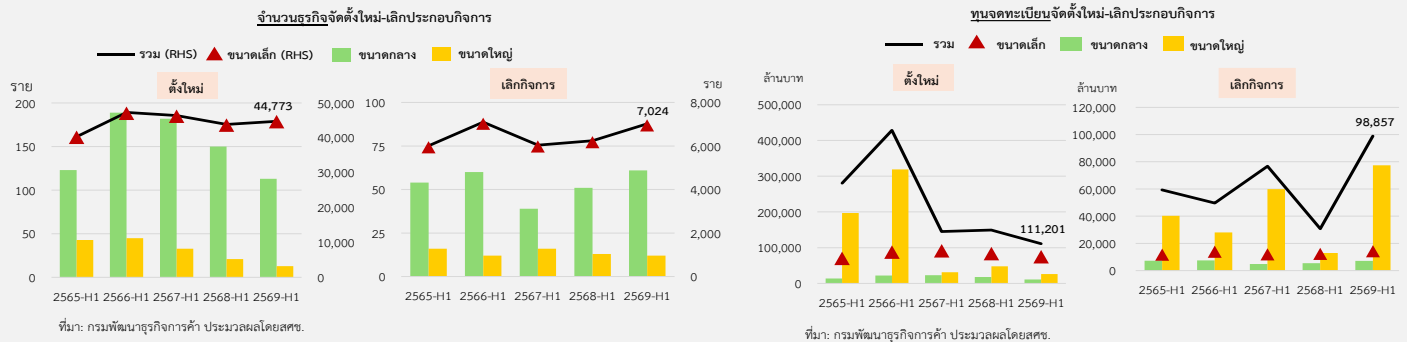
ในไตรมาสที่สองของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนชะลอตัว ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน และการส่งออกสินค้าขยายตัวในเกณฑ์สูง

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.9 และเป็น การชะลอตัวในเกือบทุกหมวดการใช้จ่าย

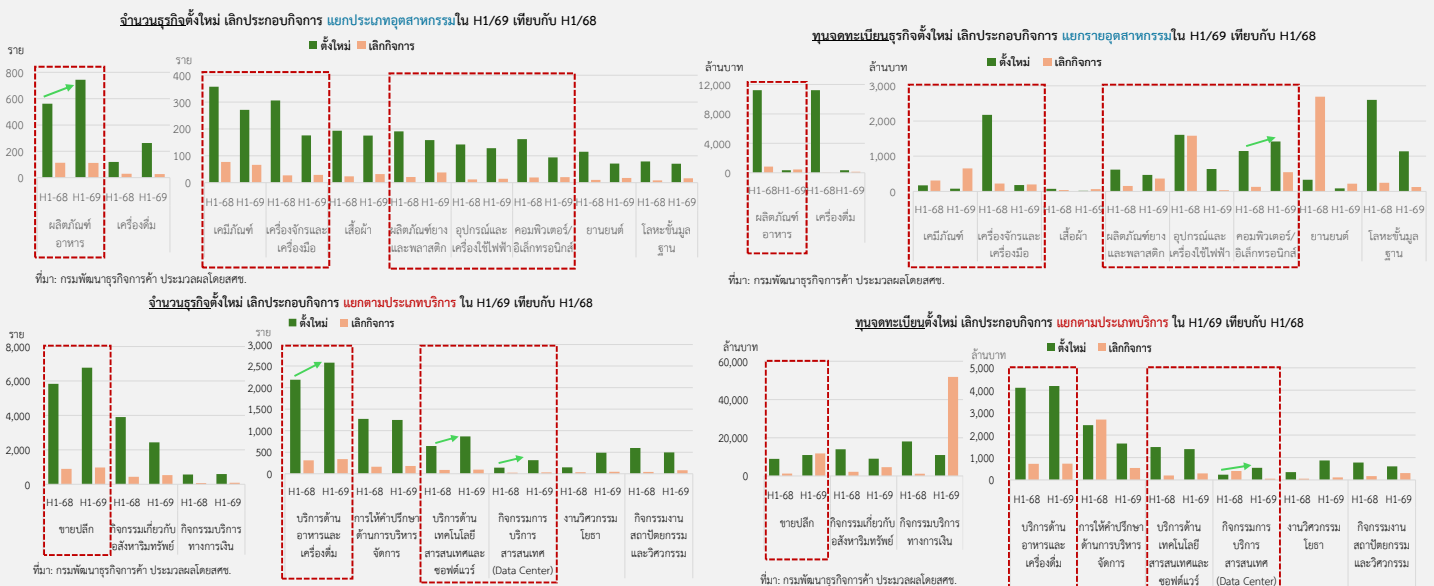
การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้นร้อยละ 13.4 ขยายตัวสูงสุดในรอบ 54 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้น การลงทุนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ ขณะที่การลงทุนหมวดก่อสร้างชะลอตัว

สถานการณ์การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจใหม่ และเลิกประกอบกิจการ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569

เมื่อพิจารณาข้อมูลธุรกิจจัดตั้งใหม่และเลิกประกอบกิจการ¹ ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ พบว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ธุรกิจจัดตั้งใหม่มีจำนวนทั้งสิ้น 44,773 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ทุนจดทะเบียนธุรกิจจัดตั้งใหม่อยู่ที่ 111.2 พันล้านบาท ปรับตัวลดลงจาก 149.1 พันล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 25.4 จากช่วงครึ่งแรกของปี 2568 นอกจากนี้ ธุรกิจแจ้งเลิกประกอบกิจการมีจำนวนทั้งสิ้น 7,024 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ทุนจดทะเบียนเลิกกิจการอยู่ที่ 98.9 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 224.1 เทียบกับทุนจดทะเบียนเลิกกิจการ 30.5 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สะท้อนให้เห็นว่า แม้จำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่จะขยายตัวต่อเนื่องตามธุรกิจขนาดเล็ก แต่เริ่มเห็นสัญญาณการแจ้งเลิกกิจการที่เพิ่มขึ้นทั้งในธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กมากขึ้น และเมื่อพิจารณาจากทุนจดทะเบียนธุรกิจ พบว่า ทุนจดทะเบียนในธุรกิจจัดตั้งใหม่ลดลงในทุกขนาดธุรกิจ ขณะที่ทุนจดทะเบียนเลิกกิจการเพิ่มขึ้นในทุกขนาดธุรกิจ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความระมัดระวังในการดำเนินธุรกิจใหม่มากขึ้น ส่วนหนึ่งเนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นท่ามกลางสถานการณ์ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก

หากพิจารณาการจัดตั้งธุรกิจใหม่ตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า **ภาคอุตสาหกรรม** มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก อุปกรณ์ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ มากกว่าการเลิกกิจการ ในขณะที่ **ภาคบริการ** มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในกิจกรรมการขายปลีก การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม การให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์ รวมถึงกิจกรรมการบริการสารสนเทศ (รวม Data Center) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการขยายตัวของการลงทุนในอุตสาหกรรมดิจิทัล โดยเฉพาะกิจกรรมการบริการแบบปรับฝากเซิร์ฟเวอร์ อินเทอร์เน็ตดาต้าเซ็นเตอร์ (Data Center) ซึ่งสิงคโปร์ เป็นนักลงทุนต่างชาติหลักที่เข้ามาลงทุน มีสัดส่วนการลงทุนสูงถึงร้อยละ 78.0 ของการลงทุนทั้งหมดในกิจกรรมบริการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เริ่มเห็นสัญญาณของการเลิกกิจการของธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็ก สะท้อนจากจำนวนธุรกิจและทุนจดทะเบียนเลิกกิจการในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ที่เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 12.5 และร้อยละ 16.1 ตามลำดับ อาทิ ธุรกิจในการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า อุตสาหกรรมการผลิตโลหะ การให้บริการงานวิศวกรรมโยธา และกิจกรรมงานสถาปัตยกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการชะลอตัวของภาคการท่องเที่ยว ภาคการก่อสร้างและภาคอสังหาริมทรัพย์

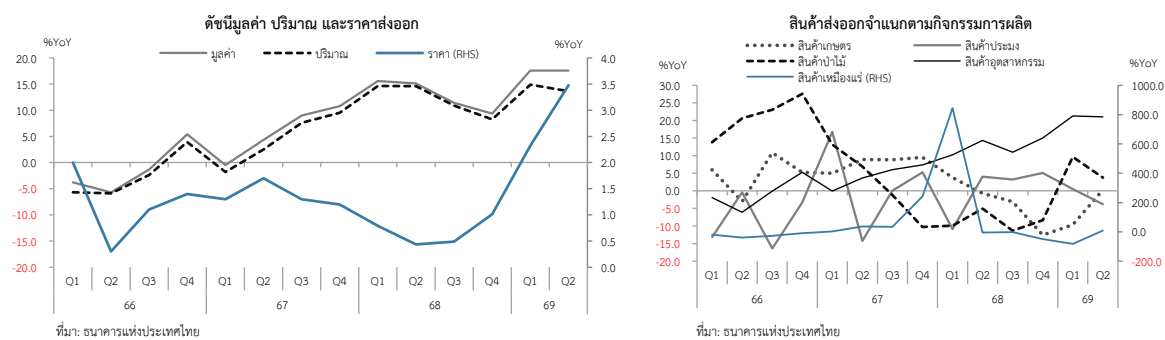

ท่ามกลางปัจจัยเสี่ยงและความท้าทายในการดำเนินธุรกิจที่เพิ่มขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการสนับสนุนด้านการเข้าถึงสินเชื่อเพื่อรักษาสภาพคล่องทางธุรกิจ ประกอบกับการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านธุรกิจด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ เพื่อลดต้นทุนธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในระยะต่อไป

¹ ธุรกิจจัดตั้งใหม่และเลิกกิจการ ตามนิยามของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หมายรวมถึงธุรกิจในภาคเกษตรกรรม ภาคเหมืองแร่ ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สองของปี 2569 มีมูลค่า 99,079 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.6 เทียบกับการขยายตัวในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในหมวดอิเล็กทรอนิกส์สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 9.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก เป็นสำคัญ โดยดัชนีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 14.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 17.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตร และสินค้าประมงลดลงร้อยละ 3.6 และร้อยละ 4.9 ตามลำดับ สำหรับดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 2.7 ส่วนราคาสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวร้อยละ 4.0 เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 18.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 15.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการส่งออกในรูปของเงินบาท มีมูลค่า 3,230 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 15.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 194,175 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 10.4 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 และราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ส่วนการส่งออกในรูปเงินบาทมีมูลค่า 6,238 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 12.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.4 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร กลับมาขยายตัวในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 9.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของดัชนีราคาส่งออกร้อยละ 4.0 ขณะที่ดัชนีปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 3.6 มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ **ทุเรียน** ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 26.7 โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.3 ขณะที่ราคาส่งออกลดลงร้อยละ 2.8 ตามการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกไปยังตลาดจีน ขณะที่ข้าว ลดลงร้อยละ 17.1 โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 18.5 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 ตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ สหรัฐฯ แอฟริกาใต้ และจีน และ ยาง ลดลงร้อยละ 4.9 โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 10.7 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 ตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ จีน ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 21.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณและราคาส่งออกร้อยละ 17.8 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่เพิ่มขึ้น** เช่น อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 129.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 65.5) เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 22.1) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 55.8) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 23.1) เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ร้อยละ 15.2) และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 10.9) เป็นต้น ส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง เช่น รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 42.4) อาหาร (ลดลงร้อยละ 8.3) ยาง (ลดลงร้อยละ 4.9) และเครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 3.5) เป็นต้น ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง ลดลงร้อยละ 3.8 และสินค้าส่งออกอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 8.2 ตามการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปที่ลดลงร้อยละ 1.2

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 17.6 ตามการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง

สินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สหรัฐ.

%YOY	2568								2569			สัดส่วน Q2/69(%)
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2		
สินค้าเกษตร	-3.0	1.0	-7.5	3.8	-0.7	-3.1	-12.6	-3.7	-9.7	0.3	7.1	
ข้าว	-27.0	-28.0	-26.0	-23.5	-32.3	-25.0	-26.9	-20.5	-23.7	-17.1	1.0	
ยาง	0.4	19.0	-15.2	32.4	4.4	-21.4	-8.7	-15.2	-22.5	-4.9	1.1	
ทุเรียน	1.9	-5.4	23.3	-0.5	-5.7	31.5	-8.7	36.2	181.1	26.7	3.1	
ผลไม้อื่น ๆ	-2.6	18.4	-18.0	-1.7	35.1	-9.2	-27.6	-22.0	-14.4	-26.6	0.6	
สินค้าอุตสาหกรรม	12.6	12.3	13.0	10.2	14.3	11.0	15.0	21.2	21.3	21.1	88.6	
อาหาร	1.6	3.4	-0.2	-1.9	8.6	-2.7	2.7	-3.5	1.9	-8.3	5.5	
- น้ำตาล	-18.4	-16.1	-21.6	-17.9	-14.4	-17.6	-28.2	-14.1	-19.3	-9.0	0.8	
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	-1.1	2.1	-3.8	1.3	2.9	-5.6	-2.0	-0.9	-6.9	5.3	0.8	
- เบ็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	5.6	6.7	4.5	7.6	5.8	4.4	4.7	6.0	5.4	6.5	0.8	
เครื่องดื่ม	2.2	10.2	-5.7	4.7	15.5	-0.1	-10.9	-10.9	-7.4	-13.9	0.8	
ผลิตภัณฑ์ยาง	17.5	37.6	2.4	36.3	38.8	11.1	-4.6	9.0	4.7	13.2	2.1	
อาหารสัตว์	8.2	11.3	5.4	13.5	9.2	2.1	8.9	7.9	5.5	10.4	0.9	
อิเล็กทรอนิกส์	46.9	47.2	46.6	43.2	50.4	43.6	49.4	58.5	57.3	59.5	24.3	
- คอมพิวเตอร์	138.7	176.9	106.9	130.8	210.6	125.0	91.0	14.1	20.2	10.8	3.9	
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	33.0	43.5	24.9	50.4	37.7	18.8	30.3	55.9	45.4	65.5	7.3	
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	27.7	33.5	22.6	24.5	42.3	31.0	14.2	11.2	8.3	13.8	3.3	
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	46.2	20.4	69.0	24.6	17.4	55.2	83.0	133.8	140.1	129.0	9.1	
เครื่องใช้ไฟฟ้า	8.5	5.1	12.0	4.5	5.8	6.6	17.9	15.4	19.6	10.9	7.7	
- เครื่องปรับอากาศ	7.2	17.5	-5.3	28.0	5.2	-6.5	-4.1	-1.1	0.6	-3.5	1.5	
- ตู้เย็น	8.8	6.9	10.7	0.7	13.5	11.8	9.5	5.6	8.0	3.3	0.6	
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	-4.6	-15.5	7.9	-16.5	-14.5	-4.8	24.0	25.4	32.6	18.3	2.0	
ผลิตภัณฑ์โลหะ	13.9	11.1	16.5	6.7	15.9	13.7	19.3	23.8	24.5	23.1	5.4	
ยานยนต์	2.5	1.2	3.8	1.7	0.7	5.0	2.6	2.2	4.3	0.1	10.7	
- รถยนต์นั่ง	-2.2	41.2	-31.5	42.5	39.9	-27.0	-36.2	-40.7	-39.1	-42.4	1.6	
- รถกระบะและรถบรรทุก	18.3	-10.0	48.4	3.1	-21.1	44.4	52.4	54.6	53.5	55.8	3.0	
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	8.1	11.3	5.3	7.4	15.4	6.3	4.2	3.3	3.8	2.7	5.3	
เครื่องจักรและอุปกรณ์	14.5	16.0	13.2	14.1	17.8	14.2	12.1	22.0	21.9	22.1	8.8	
อากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ	24.7	16.2	33.3	20.9	9.6	2.7	61.2	4.6	-18.0	39.6	1.2	
เครื่องประดับ	20.6	6.4	35.1	4.0	9.4	23.0	50.0	63.6	107.3	12.3	2.4	
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	0.9	5.1	-2.9	7.0	3.3	-2.5	-3.4	8.7	2.0	15.2	6.2	
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	-20.3	-10.6	-29.0	-4.9	-15.8	-33.3	-24.1	24.7	6.6	43.5	2.8	
สินค้าประมง	0.3	-3.8	4.2	-10.9	4.0	3.2	5.1	-1.7	0.5	-3.8	0.4	
กุ้ง ปู กุ้ง และล็อบสเตอร์	-0.2	-7.9	6.9	-20.6	6.1	2.5	11.0	-0.9	5.9	-6.5	0.2	
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	49.8	118.6	11.2	119.2	118.0	84.0	-41.2	24.5	54.0	-8.2	3.1	
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	48.5	118.5	11.6	120.8	115.9	86.2	-41.4	31.7	60.2	-1.2	3.0	
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	13.1	15.4	11.1	15.8	15.0	12.1	10.0	17.6	17.4	17.7	100.0	
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	12.8	15.3	10.4	15.6	15.1	11.4	9.4	17.6	17.6	17.6	98.5	
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	11.7	13.1	10.4	13.1	13.1	9.0	11.7	17.0	15.6	18.3	95.5	

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) และสหภาพยุโรป (27) การส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 40.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 41.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของกลุ่มสินค้าที่ได้รับการยกเว้นภาษี (Exemptions) หลังสหรัฐฯ มีการเรียกเก็บภาษีสินค้านำเข้าตามมาตรา 122 ภายใต้กฎหมาย the Trade Act of 1974 อาทิ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์ และส่วนประกอบ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เป็นต้น **ตลาดอาเซียน (5)** เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 24.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกไปยังตลาดสิงคโปร์และมาเลเซีย เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป และแผงวงจรไฟฟ้า ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เหล็กและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ เป็นต้น **ตลาดสหภาพยุโรป (27)** ขยายตัวร้อยละ 19.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 20.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และโทรศัพท์และส่วนประกอบ เป็นต้น **ตลาดจีน** ขยายตัวร้อยละ 6.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 9.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ยังขยายตัว อาทิ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) และสหภาพยุโรป (27) ในขณะที่ การส่งออกไปยังตลาด CLMV ตะวันออกกลาง (15) และฮ่องกงลดลง

และเม็ดพลาสติก เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง ยางพารา และผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม เป็นต้น **ตลาดญี่ปุ่น** เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ ไก่แปรรูป และเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ทองแดงและของทำด้วยทองแดง และรถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เป็นต้น **ตลาดออสเตรเลีย** ขยายตัวร้อยละ 33.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 54.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น รถยนต์และส่วนประกอบ ตู้เย็น และส่วนประกอบ และน้ำมันสำเร็จรูป เป็นต้น และ**ตลาดเม็กซิโก** ขยายตัวร้อยละ 72.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 40.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น โทรทัศน์และส่วนประกอบ และเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ เป็นต้น **สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง** อาทิ **ตลาด CLMV** ลดลงร้อยละ 12.0 ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดกัมพูชา เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น อัญมณีและเครื่องประดับ รถยนต์และส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น ขณะที่การส่งออกน้ำมันสำเร็จรูป เครื่องดื่ม และน้ำตาลทรายขยายตัว **ตลาดตะวันออกกลาง (15)** ลดลงร้อยละ 0.2 ตามการลดลงของการส่งออกข้าว อัญมณีและเครื่องประดับ และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ขยายตัว และ**ฮ่องกง** ลดลงร้อยละ 7.1 ตามการลดลงของการส่งออกคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ นาฬิกาและส่วนประกอบ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ แผงวงจรไฟฟ้า และโทรศัพท์และส่วนประกอบขยายตัว

ตลาดส่งออกสำคัญในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2568							2569			สัดส่วน Q2/69(%)
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติ ศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	340,232	167,338	172,895	81,907	85,430	87,450	85,445	196,742	96,170	100,572	100.0
(%YOY)	13.1	15.4	11.1	15.8	15.0	12.1	10.0	17.6	17.4	17.7	
สหรัฐอเมริกา	32.0	29.9	33.9	25.6	33.9	26.4	41.5	41.1	41.8	40.4	24.6
จีน	12.9	19.0	6.9	19.7	18.4	11.5	2.3	8.1	9.8	6.9	12.9
ญี่ปุ่น	1.1	1.1	1.2	0.0	2.1	2.2	0.2	12.9	7.0	18.9	6.9
อาเซียน (9)	4.4	8.1	1.0	5.6	10.5	4.2	-2.0	12.2	10.8	13.5	21.2
- อาเซียน (5)*	7.0	5.5	8.3	6.2	4.9	8.7	8.0	29.6	24.3	34.8	13.8
- CLMV**	1.1	11.4	-8.8	4.9	18.1	-2.2	-14.8	-9.3	-6.4	-12.0	7.5
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK	9.4	9.4	9.5	7.2	11.5	5.7	13.5	20.0	20.1	19.9	7.7
สหราชอาณาจักร (UK)	5.7	12.3	0.5	6.9	18.0	7.0	-5.9	13.5	17.3	9.8	1.2
ตะวันออกกลาง (15)***	6.5	6.8	6.3	11.5	2.0	1.4	11.2	-6.2	-11.7	-0.2	2.8
- ซาอุดีอาระเบีย	-8.9	-11.1	-6.6	-7.0	-15.2	-3.2	-10.1	-28.4	-23.9	-33.4	0.4
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	23.4	18.4	27.8	19.5	17.1	16.8	38.3	32.4	11.8	55.9	1.5
อินเดีย	35.0	54.1	18.8	91.4	19.7	14.8	22.6	10.0	20.4	-5.1	3.2
ออสเตรเลีย	-2.5	-9.2	4.4	-13.7	-4.1	-2.5	11.5	43.9	54.5	33.3	3.8
ฮ่องกง	2.9	4.2	1.3	-5.6	15.2	0.8	1.8	2.9	13.9	-7.1	3.0
เม็กซิโก	26.2	12.8	37.9	26.1	2.3	45.1	31.7	57.0	40.7	72.7	2.0
เกาหลีใต้	-3.1	0.4	-6.8	-0.3	1.1	-7.6	-5.9	10.5	-1.0	21.5	1.9
ไต้หวัน	12.0	16.4	7.8	20.9	12.3	15.0	0.6	5.6	-1.8	12.8	1.5

หมายเหตุ : *อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

**CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม

***ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

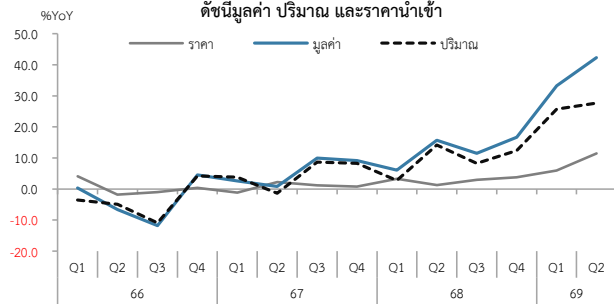
การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 111,155 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 42.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 33.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 25.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 43.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 25.8 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในรูปของเงินบาท** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 3,623 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 40.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 24.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2569 การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 206,554 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 14.1 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.7 และร้อยละ 8.7 ตามลำดับ การนำเข้าในรูปเงินบาทมีมูลค่า 4,848 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 เท่ากับในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

มูลค่าการนำเข้าในรูป
เงินดอลลาร์ สรอ.

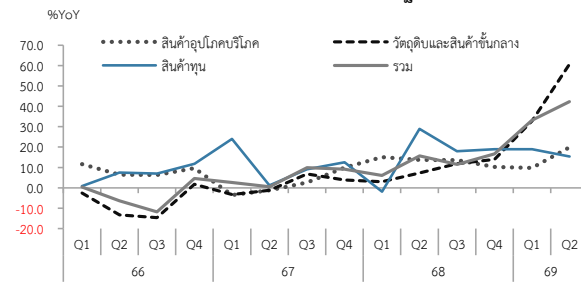
ขยายตัวสูงสุดในรอบ
20 ไตรมาสร้อยละ 42.3

ดัชนีมูลค่า ปริมาณ และราคานำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าขยายตัวในทุกหมวดสินค้า โดยมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางเพิ่มขึ้นร้อยละ 60.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 32.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่ขยายตัวร้อยละ 42.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 29.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันดิบ และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุนขยายตัวร้อยละ 15.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 18.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับปริมาณการนำเข้าและราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 และร้อยละ 3.4 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า และอากาศยาน, เรือ, แพ้น, และรถไฟ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวร้อยละ 19.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 9.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณนำเข้าและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8 และร้อยละ 5.2 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม ยานพาหนะ และโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ส่วนมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 25.5 ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่ขยายตัวร้อยละ 26.9

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2568							2569			สัดส่วน
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	
สินค้าอุปโภคบริโภค	13.1	14.4	11.9	15.1	13.7	13.6	10.3	14.7	9.7	19.8	10.3
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	3.5	13.0	-4.4	17.3	8.8	-6.2	-2.6	-0.9	-4.0	2.4	1.8
ยานพาหนะ	17.2	4.9	30.9	-4.0	15.2	30.5	31.1	30.2	-7.0	66.3	1.0
โทรศัพท์มือถือ	13.3	7.8	17.9	2.7	13.7	18.6	17.3	22.4	23.9	20.8	1.0
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	13.4	13.9	12.9	11.4	16.2	14.7	11.5	17.5	11.5	22.9	1.0
ยาและเวชภัณฑ์	9.4	10.1	8.8	2.7	18.2	21.4	-2.8	17.4	12.7	21.9	0.9
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	9.1	5.2	12.9	3.0	7.3	11.9	13.9	47.1	32.8	60.7	65.7
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	17.1	10.7	23.3	6.5	14.8	21.9	24.7	49.3	45.6	52.6	49.6
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	35.5	19.0	50.6	10.9	26.9	55.8	45.9	103.2	106.6	100.3	26.9
น้ำมันดิบ	-15.9	-10.5	-21.5	-5.6	-15.3	-20.5	-22.6	48.5	-12.6	117.3	11.9
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	2.6	0.8	4.4	-2.8	4.3	1.0	8.4	19.4	9.3	28.4	7.2
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	10.7	13.5	8.1	13.2	13.9	1.7	15.2	18.2	12.7	23.2	6.7
ก๊าซธรรมชาติ	-10.1	-1.6	-18.8	-2.6	-0.5	-18.9	-18.8	18.8	-16.3	56.1	2.6
สินค้าทุน	15.5	12.6	18.4	-1.9	28.9	17.9	18.9	17.0	18.9	15.4	16.9
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	19.0	16.1	21.6	11.5	20.6	22.4	20.9	25.1	25.3	25.0	15.7
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	28.6	31.3	26.3	24.8	37.4	27.7	25.0	24.9	29.2	21.1	7.4
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า	23.2	23.7	22.7	19.0	28.0	22.8	22.7	41.0	39.8	42.0	2.2
อากาศยาน, เรือ, แพ้น, และรถไฟ	-3.4	-27.0	26.5	-16.5	-36.3	24.7	28.0	9.1	-21.9	45.1	1.3
คอมพิวเตอร์	-9.7	-6.4	-15.5	-51.0	114.9	-24.4	-5.0	-37.9	-34.1	-40.3	1.3
เครื่องชั่ง ตวง วัด	23.1	24.0	22.3	18.4	29.6	25.7	19.2	29.8	31.2	28.5	1.2
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	37.0	57.3	21.7	67.0	49.8	-6.9	48.0	62.6	105.8	25.5	7.1
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	36.1	51.8	24.1	48.9	53.9	-11.3	57.2	79.5	155.1	26.9	6.1
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	40.7	80.8	12.2	130.7	29.1	11.5	12.8	2.0	-6.1	16.9	0.9
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	12.6	10.7	14.4	6.5	14.8	12.0	16.9	38.0	32.4	43.3	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	12.5	10.9	14.1	6.1	15.7	11.5	16.7	38.0	33.2	42.3	90.5
มูลค่าสินค้านำเข้าไม่รวมทองคำ	11.1	8.8	13.4	4.2	13.4	12.9	13.9	35.0	25.8	43.6	84.4

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2568							2569		
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
สินค้าอุปโภคบริโภค	7.0	7.8	6.1	8.6	7.0	7.4	5.0	8.8	4.1	13.8
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	10.2	6.2	14.2	2.1	10.2	13.0	15.3	35.9	29.4	42.0
สินค้าทุน	10.7	7.9	13.5	-5.9	23.7	12.5	14.6	13.1	14.9	11.5
ปริมาณนำเข้ารวม	9.4	8.4	10.4	2.7	14.2	8.3	12.4	26.7	25.6	27.7

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2568							2569		
	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
สินค้าอุปโภคบริโภค	5.7	6.1	5.4	5.9	6.2	5.7	5.1	5.3	5.4	5.2
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	-1.0	-0.9	-1.1	0.9	-2.7	-1.0	-1.2	7.7	2.5	13.1
สินค้าทุน	4.3	4.3	4.2	4.3	4.3	4.7	3.8	3.5	3.5	3.4
ราคานำเข้ารวม	2.8	2.3	3.4	3.3	1.3	3.0	3.8	8.7	6.0	11.4

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Term of Trade) ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 6 ตามราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 15 ไตรมาส และเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกที่ร้อยละ 3.5 โดยอัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 89.8 ต่ำกว่าระดับ 93.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และระดับ 96.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 18 และเป็นระดับต่ำที่สุดเป็นประวัติการณ์

รวมครึ่งแรกของปี 2569 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 91.5 ต่ำกว่าระดับ 95.8 ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา และต่ำกว่าระดับ 96.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของราคานำเข้าร้อยละ 8.7 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 2.9

ดุลการค้า ขาดดุล 12.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 0.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 6.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าซึ่งมีมูลค่ารวม 111.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการส่งออกที่ 99.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าขาดดุล 392.6 พันล้านบาท เทียบกับการขาดดุล 9.6 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 200.1 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ **ดุลการค้าในกลุ่มเชื้อเพลิง** ขาดดุล 17.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 7.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 8.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่วน**ดุลการค้าในกลุ่มทองคำ** ขาดดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 4.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อหักสินค้ากลุ่มเชื้อเพลิงและทองคำออกแล้ว **ดุลการค้าในส่วนที่เหลือ** เกินดุล 9.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 12.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 17.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2569 ดุลการค้าขาดดุล 12.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 9.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา และการเกินดุล 15.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าขาดดุล 402.2 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 300.4 พันล้านบาท ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา และการเกินดุล 514.3 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6

ดุลการค้าขาดดุล สูงสุดเป็นประวัติการณ์ 12.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

อัตราการค้า

%YoY	2567		2568						2569		
	ทั้งปี	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2
อัตราการค้า*	98.2	96.2	96.6	95.8	96.6	96.7	95.8	95.8	91.5	93.2	89.8
%YOY	0.6	-2.1	-1.6	-2.5	-2.4	-0.9	-2.4	-2.7	-5.3	-3.4	-7.1

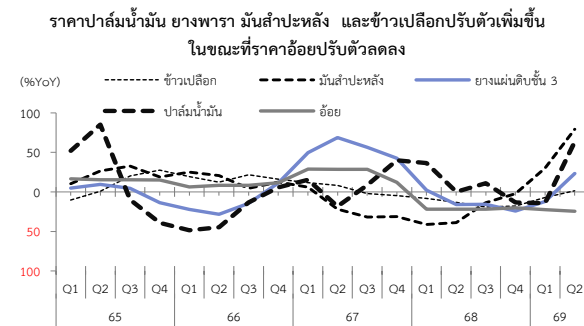
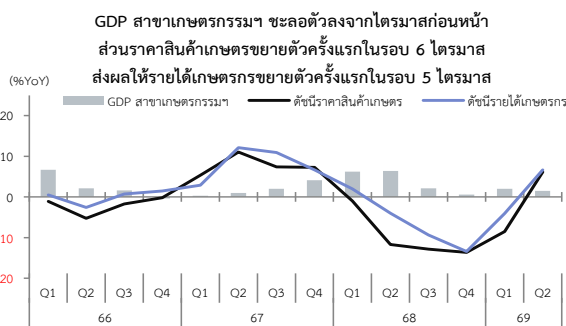
หมายเหตุ: *อัตราการค้า (Terms of Trade: TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประสิทธิภาพการส่งออกของประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ ได้แก่ ข้าวเปลือก โดยเฉพาะข้าวนาปรัง และปาล์มน้ำมัน เนื่องมาจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดและแล้งสะสมจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสุกรเป็นสำคัญ และหมวดประมงปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ตามการลดลงของกุ้งขาวแวนนาไม ในไตรมาสที่ 5 ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) กลุ่มผลไม้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 (2) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1 และ (3) สุกর เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) ข้าวเปลือก ลดลงร้อยละ 1.6 และ (2) ปาล์มน้ำมัน ลดลงร้อยละ 35.8 ตามลำดับ ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 6.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 8.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ (1) ปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.3 (2) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3 (3) มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 79.3 (4) กลุ่มไม้ผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6 โดยเฉพาะทุเรียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8) มะม่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.4) และลำไย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.8) ตามลำดับ และ (5) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) สุกর ลดลงร้อยละ 20.4 (2) อ้อยโรงงาน ลดลงร้อยละ 24.5 และ (3) ไข่ไก่ ลดลงร้อยละ 3.5 ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 6.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครั้งแรกของปี 2569 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เทียบกับร้อยละ 1.1 ในครึ่งหลังของปี 2568 โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 1.4 และดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 0.6

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม: เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ได้แก่ การผลิตยานยนต์ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น และการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับการลดลงของอัตราการใช้กำลังการผลิต โดยการผลิตรถยนต์ที่สำคัญ ๆ ในกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ที่เพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตผลิตรถยนต์ที่ได้จากการก้านปีโตรเลียม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7) และการผลิตเนื้อสัตว์ (ยกเว้นสัตว์ปีก) (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8) โดยเฉพาะเนื้อสุกรแช่แข็งและแช่เย็น ขณะที่การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นลดลงร้อยละ 9.7 และการผลิตมอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์ ลดลงร้อยละ 5.0 ตามลำดับ กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) มีการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผัก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1) ตามการเพิ่มขึ้นของการผลิตผลไม้กระป๋อง และผักผลไม้แช่แข็ง เป็นสำคัญ การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1) ตามวัฏจักรขาขึ้นและความต้องการที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นของสินค้าคอมพิวเตอร์และฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ตามลำดับ ขณะที่การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้องปรับตัวลดลงร้อยละ 3.8 และกลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 มีการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6) ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการผลิตยางนอกรถยนต์นั่ง รถบรรทุก รถโดยสาร และรถจักรยานยนต์ ตามลำดับ และการผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8) ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอุปสงค์อาหารสัตว์เลี้ยงสำเร็จรูปทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ ตามลำดับ ขณะที่การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลงร้อยละ 7.2 และการผลิตจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 0.5 ตามลำดับ สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.47 ต่ำกว่าร้อยละ 61.28 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 59.36 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 24 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2563 โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการก้านปีโตรเลียม (ร้อยละ 85.86) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาการขยายส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขาก่อสร้าง ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 1.5 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะข้าวเปลือกและปาล์มน้ำมัน

ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาในหมวดพืชผลสำคัญ

ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสร้อยละ 6.6

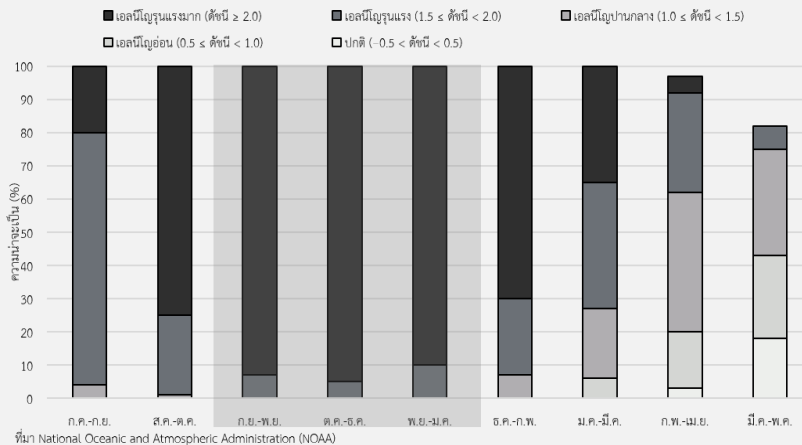
สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.1 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า

อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.47 ต่ำกว่าร้อยละ 61.28 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 59.36 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ ระดับรุนแรงพิเศษ (Super El Niño) ต่อผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญในช่วงครึ่งหลังของปี 2569

ในการเผยแพร่ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569 องค์การบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติของสหรัฐฯ (National Oceanic and Atmospheric Administration หรือ NOAA) ได้ประเมินความน่าจะเป็นของโอกาสเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญในระดับรุนแรงมาก (Very Strong El Niño Chance) ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2569 มากกว่าร้อยละ 90.00¹ และมีความน่าจะเป็นของโอกาสเกิดปรากฏการณ์ระดับประวัติศาสตร์ (Historic Event) ที่มีความรุนแรงเกินกว่าปรากฏการณ์เอลนีโญในอดีตที่เคยบันทึกไว้ตั้งแต่ปี 2493 มากกว่าร้อยละ 69.00

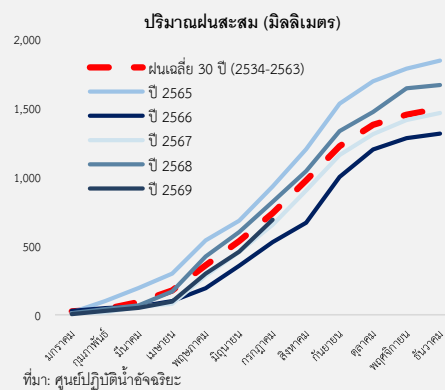
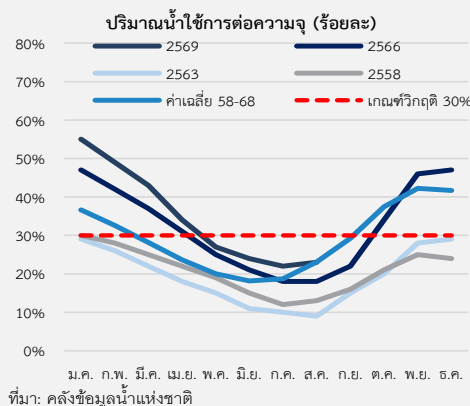
ความน่าจะเป็นของระดับความรุนแรงเอลนีโญและลานีญา (ENSO)

สรุปปริมาณน้ำใช้การเขื่อนขนาดใหญ่ (Usable water) ณ วันที่ 14 สิงหาคม							
ภาค (ล้าน ลบ.ม.)	เกณฑ์วิกฤต (<=30%)	2566	2568	2569	ส่วนต่างของปี 2569 เมื่อเทียบกับ		
					เกณฑ์วิกฤต	ปี 2566	ปี 2568
ภาคเหนือ	7,448	3,923	10,817	7,451	3	3,528	-3,366
ภาคอีสาน	2,511	2,718	1,851	2,163	-348	-555	312
ภาคกลาง	426	153	199	293	-133	140	94
ภาคตะวันตก	7,982	4,941	6,953	5,439	-2,543	498	-1,514
ภาคตะวันออก	455	503	573	532	77	29	-41
ภาคใต้	2,458	2,995	3,428	3,059	601	64	-369
รวมทั้งประเทศ	21,278	15,232	23,821	18,937	-2,341	3,705	-4,884

ที่มา: คลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หากภาพรวมปริมาณฝนสะสมทั่วประเทศยังต่ำกว่าค่าปกติร้อยละ 8.0² ประกอบกับปัจจุบันอยู่ในสภาวะเอลนีโญและมีแนวโน้มกำลังแรงขึ้น จึงต้องเฝ้าระวังความเสี่ยงฝนทิ้งช่วงและผลกระทบต่อปริมาณน้ำต้นทุนของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ โดยสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) คาดว่า ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 จะมีปริมาณน้ำทั้งประเทศหรือน้ำต้นทุนรวม 51,563 ล้าน ลบ.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 73 และจะมีปริมาณน้ำใช้การได้ (Usable water) รวมทั้งสิ้น 32,274 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 45.50 ของความจุเก็บกักรวม) โดยพบว่า จะมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เฝ้าระวังน้ำน้อย ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 (ปริมาณน้ำต่ำกว่าเกณฑ์ปฏิบัติการอ่างเก็บน้ำกักเก็บน้ำต่ำสุด) จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ 1 แห่ง (อ่างเก็บน้ำสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปริมาณน้ำคิดเป็นร้อยละ 68) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง (อ่างเก็บน้ำน้ำพุ จังหวัดสกลนคร จะมีปริมาณน้ำคิดเป็นร้อยละ 24 และอ่างเก็บน้ำจุฬารามณ์ จังหวัดชัยภูมิ ปริมาณน้ำคิดเป็นร้อยละ 67)

¹ รายงาน El Niño/Southern Oscillation (ENSO) Diagnostic Discussion จัดทำโดย National Weather Service เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2026

² กรมอุตุนิยมวิทยา: ข้อมูลปริมาณฝนสะสมคำนวณเปรียบเทียบจากปริมาณฝนตกจริงในปีปัจจุบันกับ ค่าเฉลี่ยปกติคาบยาว 30 ปี (30-year Climate Normal) ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางอุตุนิยมวิทยา ในการวัดความเบี่ยงเบนของสภาพอากาศ โดย ค่าปกติอยู่ที่ 800.7 มม.

ผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ ระดับรุนแรงพิเศษ (Super El Niño) ต่อผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 (ต่อ)

ภายใต้การคาดการณ์แนวโน้มดังกล่าวและการประเมินผลกระทบต่อภาคการผลิตเบื้องต้นโดยพิจารณาจากข้อมูล ในอดีตที่ผ่านมาพบว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2558 - 2559 และ 2562 - 2563 ได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ อาทิ ข้าวเปลือก (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.91 ต่อ GDP เกษตร ปี 2567) มันสำปะหลัง (ร้อยละ 2.97) และ อ้อย (ร้อยละ 3.34) ตามลำดับ ส่งผลให้ GDP เกษตรในช่วงปี 2557 - 2559 และปี 2562 - 2563 ปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากพืชกลุ่มดังกล่าวมีความเปราะบางต่อภาวะฝนทิ้งช่วง ทั้งนี้ ในการประเมินเบื้องต้น หากภาวะฝนทิ้งช่วงและปริมาณน้ำในเขื่อนที่ต่ำทวีความรุนแรงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 นำไปสู่ภัยแล้งระดับรุนแรง (กรณีผลผลิตเสียหายร้อยละ 15.00) คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวประมาณ 3.8 ล้านตัน (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.37 ต่อผลผลิตข้าวทั้งปี 2569) หรือคิดเป็นมูลค่า 46,467.6 ล้านบาท และมันสำปะหลังเสียหาย 1.06 ล้านตัน (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.35 ต่อผลผลิตมันสำปะหลังทั้งปี 2569) หรือคิดเป็นมูลค่า 2,832.2 ล้านบาท รวมมูลค่าความสูญเสียทั้งสิ้น 49,299.8 ล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 1.1 ของ GDP ภาคเกษตร หรือร้อยละ 0.1 ของ GDP รวม

อัตราการเปลี่ยนแปลงของจากปริมาณฝนคาดการณ์กับค่าเฉลี่ย 30 ปี ในแต่ละภูมิภาค					
ภาค	ส.ค. 69	ก.ย. 69	ต.ค. 69	พ.ย. 69	ธ.ค. 69
ภาคเหนือ	+9%	-5%	-12%	-62%	-100%
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-2%	-39%	+7%	-90%	-100%
ภาคกลาง	+3%	+8%	-16%	+32%	-96%
ภาคตะวันออก	-3%	ไม่เกิน $\pm 1\%$	-17%	-16%	-89%
ภาคใต้ฝั่งตะวันออก	+57%	+26%	-18%	-24%	ไม่เกิน $\pm 1\%$
ภาคใต้ฝั่งตะวันตก	+38%	-7%	-17%	-40%	-8%
ทั่วประเทศ	+10%	-11%	-11%	-32%	-16%

ที่มา: สารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)

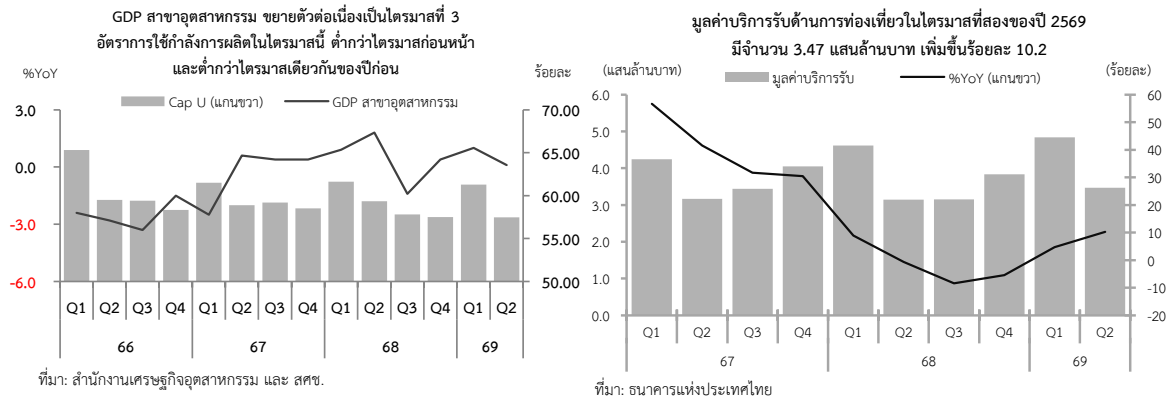
GDP พืชเศรษฐกิจหลักของไทย							
(%YoY)	ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ในปีที่ผ่านมาในอดีต						
	2557	2558	2559	2562	2563	2567	2568
ข้าวเปลือก	-5.4	-12.0	-4.7	-6.1	0.3	-0.8	7.1
มันสำปะหลัง	-12.1	5.5	0.0	2.4	-1.4	-6.5	-
อ้อย	8.0	-2.2	-18.0	-16.2	-63.7	10.2	3.3
ยางพารา	3.3	-1.3	-1.2	-0.3	-6.5	-1.8	-0.1
ปาล์มน้ำมัน	0.9	-3.0	-5.7	6.4	-2.1	2.2	-
รวมหมวดพืชผล	-0.1	-7.4	-2.9	-1.5	-4.7	1.0	4.8
ภาคเกษตร	-0.3	-6.5	-1.2	-1.0	-3.2	1.9	3.7

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในระยะต่อไป ภาครัฐจึงควรเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีดินทุนน้ำต่ำ และพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งชลประทานได้ และควรให้ความสำคัญการปรับแผนการเพาะปลูกให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำต้นทุน จัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำในระบบชลประทาน และเตรียมความพร้อมทั้งแหล่งน้ำสำรองและเครื่องจักรกลด้านน้ำสำหรับพื้นที่เสี่ยง นอกจากนี้ภาครัฐควรเตรียมมาตรการสำหรับเกษตรกรหากสถานการณ์มีแนวโน้มยืดเยื้อต่อเนื่องถึงปี 2570 อาทิเช่น (1) ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับแผนการเพาะปลูกไปสู่การเพาะปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยและพืชทนแล้ง (2) ขยายความคุ้มครองระบบประกันภัยพืชผลเพื่อบรรเทาความเสียหายแก่เกษตรกรเพื่อลดผลกระทบต่อรายได้เกษตรกร และ (3) สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการปรับตัวแก่เกษตรกร เพื่อให้สามารถปรับพื้นที่เพาะปลูกมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และพร้อมรับมือกับความผันผวนของสภาพอากาศอย่างยั่งยืน

ต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 11 รายการ เช่น การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ร้อยละ 49.95) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 49.65) และการผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 48.50) เป็นต้น

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.5 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 สำหรับอัตราการใช้จ่ายในการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.37

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยในไตรมาสนี้ การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 72.46 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ชะลอลงจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า จังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 4.768 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 6.58) กาญจนบุรี 3.785 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.22) ประจวบคีรีขันธ์ 2.729 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.77) เพชรบุรี 2.680 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.70) และนครราชสีมา 2.401 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.31) สำหรับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ที่¹ 3.16 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เทียบกับร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า จังหวัดที่มีรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 10.37) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 5.17) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 3.67) เชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 3.29) และภูเก็ต (สัดส่วนร้อยละ 3.28) ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย² ในไตรมาสนี้มีจำนวน 6.557 ล้านคน ลดลงร้อยละ 4.4 เนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.113 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 16.97) มาเลเซีย 1.095 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 16.70) อินเดีย 0.595 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 9.07) รัสเซีย 0.286 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.37) และสหรัฐอเมริกา 0.222 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.39) ตามลำดับ ทั้งนี้ หากพิจารณานักท่องเที่ยวตามระยะทาง พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะใกล้³ มีจำนวน 5.003 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 76.30) ลดลงร้อยละ 3.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะไกล⁴ มีจำนวน 1.554 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 23.70) ลดลงร้อยละ 7.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว⁵ อยู่ที่ 3.47 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นของทั้งรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว⁶ 6.63 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 เทียบกับร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 68.97 ต่ำกว่าร้อยละ 73.98 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 69.85 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 1.9 เทียบกับร้อยละ 0.7 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 15.874 ล้านคน ลดลงร้อยละ 3.2 สร้างมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 0.831 ล้านล้านบาท เมื่อรวมกับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 0.601 ล้านล้านบาท ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 1.431 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.48

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 18 ร้อยละ 1.5 แต่ชะลอลงจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 6.63 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 68.97 ต่ำกว่าร้อยละ 73.98 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 69.85 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

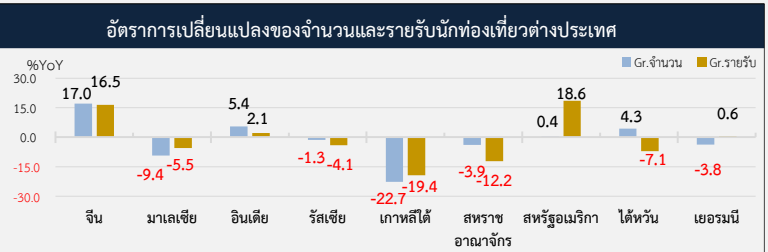
¹ รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)
² จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่รวมวันที่ 22 - 25 มิถุนายน 2569 เนื่องจากระบบจัดเก็บข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวต่างประเทศขัดข้อง โดยอัตราการขยายตัวเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
³ นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะใกล้ที่ใช้ระยะเวลาบินน้อยกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และตะวันออกกลาง
⁴ นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะไกลที่ใช้ระยะเวลาบินมากกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป อเมริกา และแอฟริกา
⁵ มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)
⁶ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ในครึ่งแรกของปี 2569 นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน 15,874 ล้านคน ลดลงร้อยละ 3.2 ตามการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก อาทิ มาเลเซีย เกาหลีใต้ และลาว และภูมิภาคตะวันออกกลาง ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนเที่ยวบินและต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ประกอบกับความกังวลด้านความปลอดภัยในการเดินทาง ส่วนรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 0.831 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 ตามการเพิ่มขึ้นของรายรับนักท่องเที่ยวจาก จีน เมียนมา และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ยต่อคนต่อวันอยู่ที่ 4,972.90 บาท เทียบกับ 4,770.09 บาท ในช่วงเดียวกันของปี 2568 ขณะที่ระยะเวลาพำนัเฉลี่ยอยู่ที่ 9.72 วัน เทียบกับ 10.18 วัน ในช่วงเดียวกันของปี 2568

	2562	2568	H1/68	H2/68	H1/69 (p)
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน)	39.916	32.974	16.685	16.289	15.874*
(%YoY)	4.6	-7.2	-4.7	-9.7	-3.2
รายรับรวม (ล้านล้านบาท)	1.854	1.474	0.777	0.698	0.831
(%YoY)	1.9	-1.0	4.8	-6.8	7.0
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาทต่อคนต่อวัน)	5,172.29	4,864.85	4,770.09	4,973.16	4,972.90
(%YoY)	-2.2	0.8	1.9	-0.4	4.3
ระยะเวลาพำนัเฉลี่ย (วัน)	9.26	9.89	10.18	9.57	9.72
(%YoY)	-0.3	5.2	5.1	5.3	-4.5

หมายเหตุ: *จำนวนนักท่องเที่ยวรวม 22 - 25 มิ.ย. 2569 เนื่องจากระบบจัดเก็บข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวต่างประเทศของกรมการท่องเที่ยวและกีฬา และธนาคารแห่งประเทศไทย ประมวลผลโดย สศช.

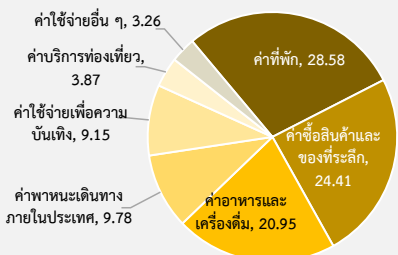

เมื่อพิจารณานักท่องเที่ยวต่างประเทศจากประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงของจำนวนและรายรับจากนักท่องเที่ยวในลักษณะที่แตกต่างกันไป โดยประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนและรายรับจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ จีน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.0 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.5) อินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1) และสหรัฐอเมริกา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.6) ตามลำดับ ประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นขณะที่รายรับจากนักท่องเที่ยวปรับตัวลดลง ได้แก่ ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 และลดลงร้อยละ 7.1) ประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงขณะที่รายรับจากนักท่องเที่ยวปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ เยอรมนี (ลดลงร้อยละ 3.8 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6) ประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงทั้งจำนวนและรายรับจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ รัสเซีย (ลดลงร้อยละ 1.3 และลดลงร้อยละ 4.1) เกาหลีใต้ (ลดลงร้อยละ 22.7 และลดลงร้อยละ 19.4) และสหราชอาณาจักร (ลดลงร้อยละ 3.9 และลดลงร้อยละ 12.2) ตามลำดับ

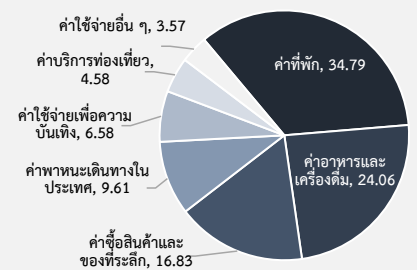
นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาโครงสร้างค่าใช้จ่ายรายหมวดของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (ค่าเฉลี่ยปี 2560 - 2562) พบว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่าใช้จ่าย โดยให้ความสำคัญกับการบริการด้านที่พักและการแสวงหาประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้สัดส่วนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกระจายตัวไปยังธุรกิจหมวดที่พัก หมวดร้านอาหารและเครื่องดื่ม หมวดบริการท่องเที่ยว และหมวดค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ปรับตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่การกระจายตัวไปยังธุรกิจในการจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง และหมวดการบริการพาหนะเดินทางปรับตัวลดลง

จากสถานการณ์การท่องเที่ยวในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 สะท้อนทิศทางการท่องเที่ยวตามแนวทางการดำเนินนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ภายใต้กลยุทธ์ “Value over Volume” ซึ่งมุ่งเน้นการเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวควบคู่กับการบริหารจำนวนนักท่องเที่ยว โดยการยกระดับการใช้จ่ายและคุณภาพของประสบการณ์การท่องเที่ยว สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ดังนั้นการดำเนินนโยบายด้านท่องเที่ยวในระยะต่อไปควรส่งเสริมผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การส่งเสริมผู้ประกอบการในการพัฒนาสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ การยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว และการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวที่สร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้นักท่องเที่ยว เป็นต้น

สัดส่วนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศก่อนโควิด-19

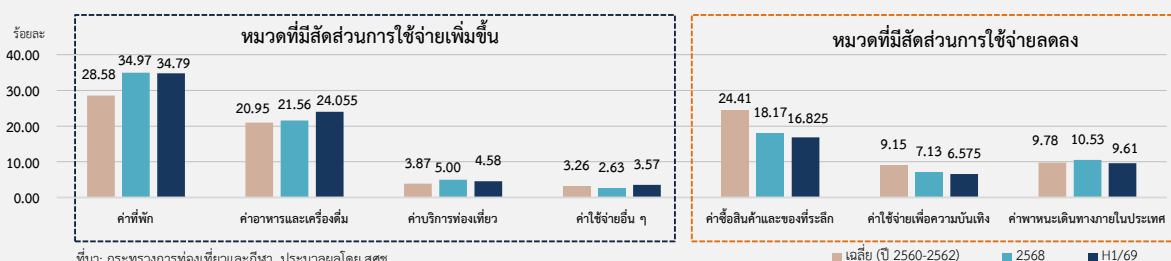

สัดส่วนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ H1/2569

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดย สศช.

สัดส่วนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เทียบกับช่วงก่อนโควิด-19

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดย สศช.

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของ (1) ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของหมวดการขายส่งของใช้ในครัวเรือน ในขณะที่หมวดการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ (อาทิ การขายส่งเหล็ก เหล็กกล้า และโลหะที่นอกกลุ่มเหล็กขั้นมูลฐาน) ปรับตัวเพิ่มขึ้น (2) ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 11.0 ชะลอลงจากร้อยละ 15.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของหมวดการขายยานยนต์ เป็นสำคัญ และ (3) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวในหมวดการขายปลีกโดยไม่มีร้าน (อาทิ การขายปลีกทางอินเทอร์เน็ต) หมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ และหมวดร้านขายปลีกอุปกรณ์สารสนเทศและอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ตามลำดับ

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.6 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว โดยบริการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ชะลอลงจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลและเบนซิน ในขณะที่ปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะปรับตัวเพิ่มขึ้น (2) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ชะลอลงจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของปริมาณเที่ยวบินทั้งเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางน้ำ เป็นสำคัญ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 ชะลอลงจากร้อยละ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.06 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ประกอบด้วย บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 2.3 บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 3.5 และบริการขนส่งทางน้ำขยายตัวร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 3.5 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 9.2

สาขาการก่อสร้าง: เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการก่อสร้างภาครัฐที่ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้น โดยในไตรมาสนี้ (1) การก่อสร้างภาครัฐลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 0.4 ชะลอลงจากร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการเบิกจ่ายการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ เช่น โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน การบำรุงรักษาและบริหารจัดการโครงข่ายทางหลวงและสะพาน และโครงการปรับปรุงและสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน เป็นต้น ขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 1.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของการเบิกจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม และโครงการความร่วมมือระหว่างไทยและจีนในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) ตามลำดับ (2) การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของการขอใบอนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยและการอนุญาตจัดสรรที่ดิน และการลดลงของปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างพื้นฐานสำคัญ ๆ ส่วนการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส ร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.4 เร่งขึ้นเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ และการก่อสร้างอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เทียบกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 6.5 เทียบกับร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาทุกหมวด อาทิ หมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ร้อยละ 12.8) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 10.2) หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 8.6) และหมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก (ร้อยละ 4.6) เป็นต้น

รวมครึ่งแรกของปี 2569 สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.0 เทียบกับขยายตัวร้อยละ 2.2 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 โดยการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 3.9 (การก่อสร้างของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4) และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.0

สาขาการขนส่งและ
การขายปลีก การซ่อม
ยานยนต์และ
จักรยานยนต์เพิ่มขึ้น
ร้อยละ 4.5 ชะลอลงจาก
ร้อยละ 5.8 ในไตรมาส
ก่อนหน้า สอดคล้องกับ
การชะลอตัวของการ
จำหน่ายยานยนต์ และ
การอุปโภคบริโภค
ภายในประเทศ

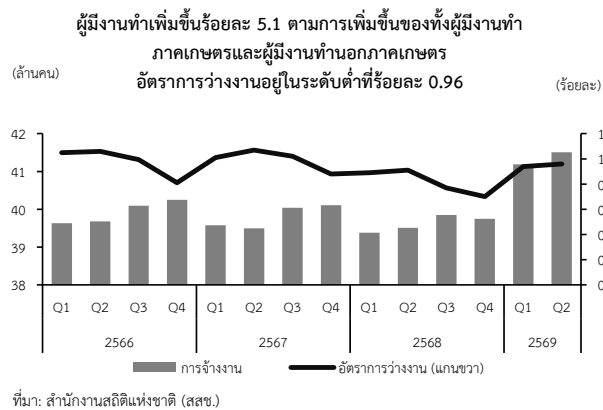
สาขาการขนส่งและ
สถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้น
ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 19
ร้อยละ 2.6 ชะลอลงจาก
ร้อยละ 3.5 ในไตรมาส
ก่อนหน้า สอดคล้องกับ
การชะลอตัวของภาค
บริการด้านการท่องเที่ยว

สาขาการก่อสร้าง
ขยายตัวร้อยละ 0.1
ชะลอลงจากร้อยละ 6.2
ในไตรมาสก่อนหน้า ตาม
การชะลอตัวของการ
ก่อสร้างภาครัฐโดยเฉพาะ
การก่อสร้างของ
รัฐวิสาหกิจ ขณะที่
การก่อสร้างภาคเอกชน
ขยายตัวต่อเนื่อง

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง
เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น
ไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 6.5
เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ใน
ไตรมาสก่อนหน้า

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของทั้งผู้มีงานทำในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยเฉพาะสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาก่อสร้าง ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่สองของปี 2569 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 41.51 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 เทียบกับร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 28.08) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.5 เทียบกับร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานในกลุ่มกิจกรรมสนับสนุนการผลิตพืชผล การปลูกข้าว และการปลูกอ้อยตามลำดับ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 71.92) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 17 ร้อยละ 4.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำ โดยเฉพาะในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2) สาขาก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3) และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8) ตามลำดับ สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.96 สูงกว่าร้อยละ 0.94 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 0.91 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงานเฉลี่ยจำนวน 4.009 แสนคน สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.931 แสนคนในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.655 แสนคนในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ยครึ่งแรกของปี 2569 ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร และอัตราการว่างงานเฉลี่ยครึ่งปีแรกอยู่ที่ร้อยละ 0.95

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

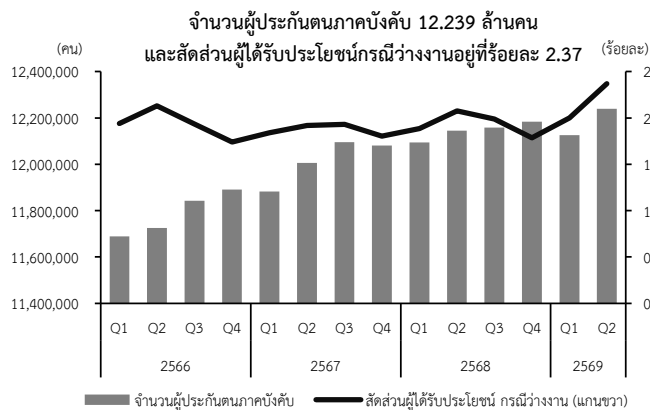
%YOY	สัดส่วน Q2/69	2567				2568				2569		
		ทั้งปี	ทั้งปี	H1*	H2*	Q1	Q2	Q3	Q4	H1*	Q1	Q2
ผู้มีงานทำรวม	100.00	-0.3	-0.4	-0.2	-0.7	-0.5	0.02	-0.5	-0.9	4.8	4.6	5.1
- ภาคเกษตร	28.08	-4.4	-2.2	-2.0	-3.2	-3.1	-0.9	-2.9	-3.4	6.4	6.2	6.5
- นอกภาคเกษตร	71.92	1.50	0.40	0.44	0.39	0.50	0.40	0.60	0.20	4.3	4.0	4.5
อุตสาหกรรม	15.47	0.40	3.50	-0.2	1.89	-0.4	0.10	2.60	1.20	1.3	2.2	0.4
ก่อสร้าง	5.92	2.00	-6.2	-4.4	-6.4	-5.1	-3.7	-5.4	-7.4	4.3	0.4	8.3
ขายส่งและการขายปลีก	17.12	-0.7	-2.4	-2.2	0.34	-3.1	-1.2	1.50	-0.8	5.7	7.3	4.2
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	8.82	7.70	0.80	3.33	-0.8	3.50	3.10	-0.6	-1.1	3.6	1.5	5.8
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		40.36	40.16	40.10	40.16	40.09	40.11	40.20	40.13	42.04	41.91	42.16
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.81	39.65	39.45	39.80	39.38	39.51	39.85	39.75	41.35	41.19	41.51
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.402	0.324	0.362	0.295	0.358	0.366	0.310	0.280	0.397	0.393	0.401
อัตราการว่างงาน (%)		1.00	0.81	0.90	0.74	0.89	0.91	0.77	0.70	0.95	0.94	0.96

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ประมวลโดย สศช.

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการเพิ่มขึ้น ของผู้มีงานทำทั้งในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร

อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.96 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าและไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น ครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 โดยในไตรมาสที่สองของปี 2569 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 (สัดส่วนร้อยละ 49.22) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 19 ร้อยละ 0.8 เทียบกับร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจตามมาตรา 39 (สัดส่วนร้อยละ 6.62) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 16 ร้อยละ 0.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจตามมาตรา 40 (สัดส่วนร้อยละ 44.16) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2,898 แสคน สูงกว่าจำนวน 2,424 แสคนในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าจำนวน 2,518 แสคนในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่งผลให้สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 2.37 สูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส สูงกว่าร้อยละ 2.00 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 2.07 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ประมวลโดย สศช.

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม เพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ร้อยละ 0.2 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 ขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจตามมาตรา 39 และมาตรา 40 ปรับตัวลดลง

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 อยู่ที่ร้อยละ 2.37 สูงกว่าร้อยละ 2.00 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 2.07 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2567				2568				2569		
	ทั้งปี	ทั้งปี	H1*	H2*	Q1	Q2	Q3	Q4	H1*	Q1	Q2
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	12,081	12,184	12,145	12,184	12,094	12,145	12,159	12,184	12,239	12,126	12,239
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,720	1,650	1,661	1,650	1,701	1,661	1,646	1,650	1,647	1,653	1,647
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	11,012	11,035	11,009	11,035	11,003	11,009	11,022	11,035	10,980	10,957	10,980
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,813	24,869	24,814	24,869	24,799	24,814	24,828	24,869	24,867	24,736	24,867
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	218	217	252	217	228	252	242	217	290	242	290
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.80	1.78	2.07	1.78	1.89	2.07	1.99	1.78	2.37	2.00	2.37

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่ไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสถานะประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 (เดือนเมษายน - มิถุนายน 2569) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 910,464 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดย (1) การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 ตามการเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 7.9 และภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 14.7 สอดคล้องกับการขยายตัวของภาคธุรกิจในประเทศ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ให้บริการหรือแพลตฟอร์มดิจิทัลต่างประเทศ (e-service tax) (2) การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 ตามการเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีน้ำมันฯ และภาษีสรรพสามิตร้อยละ 11.9 และร้อยละ 11.7 ตามลำดับ (3) การจัดเก็บรายได้ของกรมศุลกากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้านำเข้าสำคัญ ๆ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้าและวงจรรวม น้ำมันดิบ และทองคำ และ (4) การนำส่งรายได้ของรัฐบาลกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.9 ตามการเพิ่มขึ้นของการจ่ายเงินปันผลเพิ่มเติมจากกำไรสะสมของกองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง และการจ่ายเงินปันผลของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นลดลงร้อยละ 21.0 เป็นผลจากฐานสูงจากการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลในปีก่อนหน้า

ในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 2,158,531 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.3 และสูงกว่าประมาณการรายได้ตามเอกสารงบประมาณ 50,896 ล้านบาท ร้อยละ 2.4 ซึ่งเป็นผลมาจาก (1) การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มการบริโภคในประเทศ และการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการหรือแพลตฟอร์มดิจิทัลต่างชาติที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัล (2) การนำส่งรายได้ของรัฐบาลกิจ โดยเฉพาะการจ่ายเงินปันผลเพิ่มเติมจากกำไรสะสมของกองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง และการจ่ายเงินปันผลที่สูงกว่าที่ประมาณการไว้ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ (3) การนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล อย่างไรก็ตาม การขอคืนภาษีของกรมสรรพากรสูงกว่าประมาณการ 16,178 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.4 เนื่องจากการปรับปรุงกระบวนการคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการ

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
(เดือนตุลาคม 2568 - มิถุนายน 2569)

ที่มาของรายได้	2568	2569	เทียบกับปีงบประมาณก่อน		ปมก. รายได้	เทียบกับ ปมก. รายได้	
			ล้านบาท	ร้อยละ		ล้านบาท	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	1,667,981	1,757,600	89,619	5.4	1,722,264	35,336	2.1
2. กรมสรรพสามิต	400,463	433,056	32,593	8.1	431,788	1,268	0.3
3. กรมศุลกากร	85,318	85,767	449	0.5	91,600	-5,833	-6.4
รวมรายได้ 3 กรม	2,153,762	2,276,423	122,661	5.7	2,245,652	30,771	1.4
4. รัฐบาลกิจ	138,803	170,241	31,438	22.6	140,756	29,485	20.9
5. หน่วยงานอื่น	145,116	138,652	-6,464	-4.5	125,629	13,023	10.4
5.1 ส่วนราชการอื่น	133,350	127,049	-6,301	-4.7	115,942	11,107	9.6
5.2 กรมธนารักษ์	11,766	11,603	-163	-1.4	9,687	1,916	19.8
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	2,437,681	2,585,316	147,635	6.1	2,512,037	73,279	2.9
หัก	320,338	352,017	31,679	9.9	335,860	16,157	4.8
รวมรายได้สุทธิก่อนการจัดสรร อปท.	2,117,343	2,233,299	115,956	5.5	2,176,177	57,122	2.6
หักเงินจัดสรรจาก VAT ให้ อปท.	67,704	74,768	7,064	10.4	68,542	6,226	9.1
รวมรายได้สุทธิ (Net)	2,049,639	2,158,531	108,892	5.3	2,107,635	50,896	2.4

ที่มา : กระทรวงการคลัง

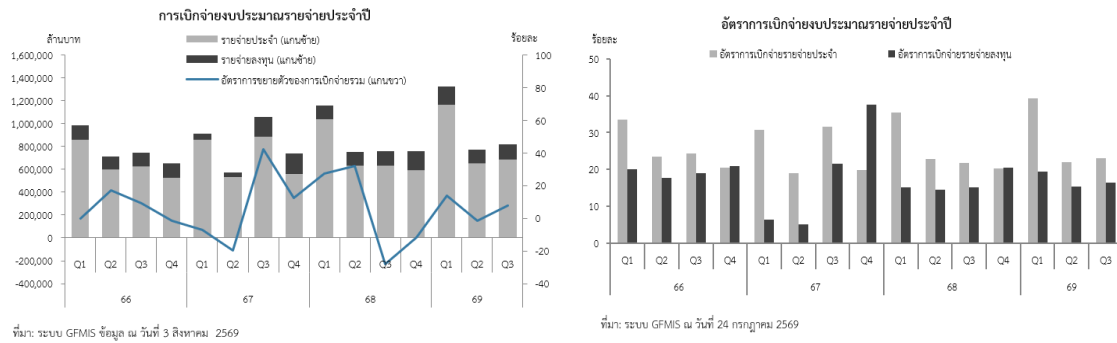
การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 (เดือนเมษายน - มิถุนายน 2569) รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 938,618.5 ล้านบาท⁷ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.9 ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 819,371.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.8 จำแนกเป็น (i) รายจ่ายประจำ 686,880.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 8.2 อัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 23.1 สูงกว่าร้อยละ 21.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 21.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (ii) รายจ่ายลงทุน 132,491.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 อัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 16.5 สูงกว่าร้อยละ 15.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 15.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 เป็นผลจากผลการจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร และรายได้นำส่งของรัฐบาลกิจ

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 สูงกว่าประมาณการร้อยละ 2.4 จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มรายได้นำส่งของรัฐบาลกิจและของส่วนราชการอื่น

การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสที่สามปีงบประมาณ 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 ตามการเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทั้งในส่วนของการจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน ขณะที่การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐบาลกิจลดลง

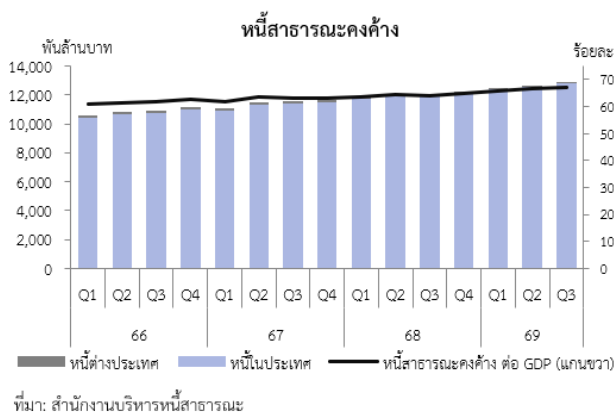
⁷ การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี และ (3) งบลงทุนรัฐบาลกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี

(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือในปี 45,687.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 20.7 โดยมีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 14.3 และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) 79,584.18 ล้านบาท⁸ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 14.7 โดยเป็นผลจากการลดลงของการเบิกจ่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และบริษัท ธารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด เป็นสำคัญ รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 3,361,514.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.2 ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 2,914,970.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.8 อัตราการเบิกจ่ายสะสมอยู่ที่ร้อยละ 77.1 สูงกว่าร้อยละ 72.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน แบ่งเป็น การเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ 2,504,782.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 อัตราการเบิกจ่ายสะสมอยู่ที่ร้อยละ 84.1 สูงกว่าร้อยละ 79.9 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน 410,187.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายสะสมอยู่ที่ร้อยละ 51.1 สูงกว่าร้อยละ 44.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน (2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือในปี 232,927.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.6 อัตราการเบิกจ่ายสะสมอยู่ที่ร้อยละ 73.0 ต่ำกว่าร้อยละ 76.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) 251,469.5 ล้านบาท⁹ ลดลงร้อยละ 9.8 โดยรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 (ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569) มีมูลค่าทั้งสิ้น 12,928,973.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 66.9 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 66.4 ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 แบ่งเป็นเงินกู้ภายในประเทศ 12,834,983.1 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.3 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และเงินกู้จากต่างประเทศ 93,989.9 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.7 ของหนี้สาธารณะคงค้าง โดยจำแนกเป็นหนี้ของรัฐบาล 11,720,552.9 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,054,580.3 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 123,480.4 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 30,359.4 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.7 ร้อยละ 8.2 ร้อยละ 1.0 และร้อยละ 0.2 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

**การใช้จ่ายของรัฐบาล
ใน 9 เดือนแรก ของ
ปีงบประมาณ 2569
เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2
ตามการเบิกจ่าย
งบประมาณรายจ่าย
ประจำปี และ
งบประมาณกันไว้เบิก
เหลือในปี ขณะที่
การเบิกจ่ายงบลงทุน
รัฐวิสาหกิจลดลง**

**ณ สิ้นเดือนมิถุนายน
2569 หนี้สาธารณะคง
ค้างอยู่ที่ร้อยละ 66.9
ของ GDP เทียบกับ
ร้อยละ 66.4 ณ สิ้น
ไตรมาสก่อน**

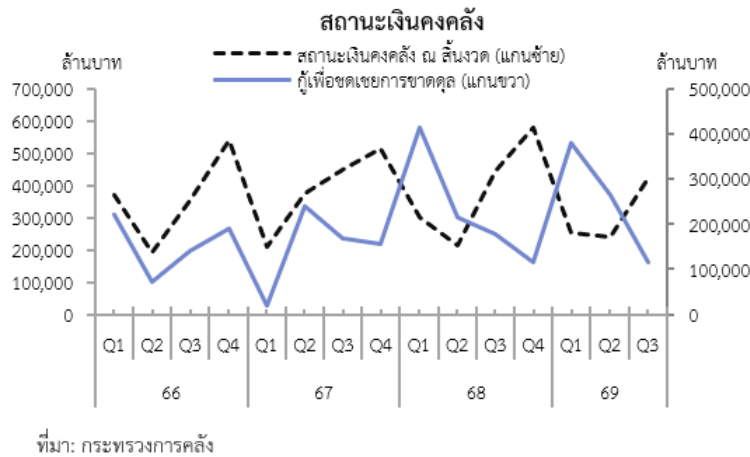
⁸ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือในปี จำนวน 6,024.6 ล้านบาท

⁹ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือในปี จำนวน 38,113.6 ล้านบาท

ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 รัฐบาลเกินดุลงบประมาณ 42,680 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 23,859 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 116,359 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดหลังกู้ทั้งสิ้น 182,898 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ ต้นไตรมาสที่สามของปี 2569 ซึ่งอยู่ที่ 240,647 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 อยู่ที่ 423,545 ล้านบาท

รวม 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 993,328 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 74,074 ล้านบาท และมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 762,488 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงขาดดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ 156,766 ล้านบาท

เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือน
มิถุนายน 2569 อยู่ที่
423,545 ล้านบาท

ผลการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2569

การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนใน 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 อยู่ที่ร้อยละ 51.1 ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 55¹ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของ 13 หน่วยงานที่อยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย (มีวงเงินงบรายจ่ายลงทุนสูงสุด เบิกจ่ายแล้ว 50.85 พันล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 47.92) กระทรวงกลาโหม งบกลาง จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงแรงงาน กระทรวงพลังงาน และหน่วยงานของรัฐสภา ดังนั้น ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีงบประมาณ 2569 จึงจำเป็นต้องเร่งรัดหน่วยงานให้มีการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะในส่วนของการรายจ่ายลงทุนที่ได้ลงนามผูกพันในสัญญาไว้แล้ว

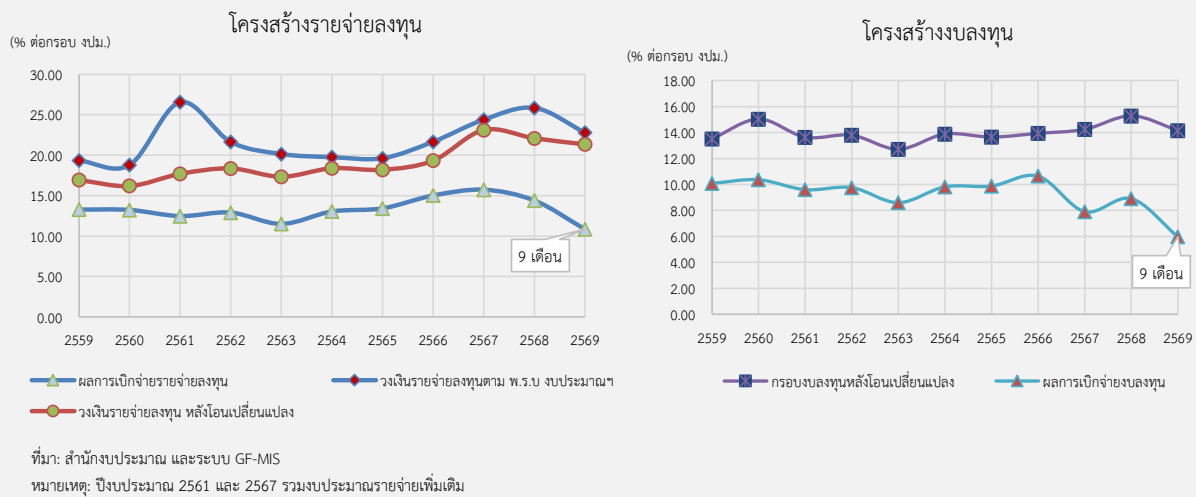
หน่วยงาน	วงเงิน	เบิกจ่าย	ลงนามผูกพันสัญญา	คงเหลือ	อัตราเบิกจ่ายสะสม (%)
กระทรวงมหาดไทย	106,113.9	50,849.4	30,410.2	24,854.3	47.92
กระทรวงกลาโหม	51,810.2	17,604.9	15,270.9	18,934.5	33.98
งบกลาง	38,799.8	1,125.9	1,566.0	36,107.9	2.90
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	22,040.1	7,567.7	11,778.9	2,693.5	34.34
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี	21,125.8	8,019.7	9,608.2	3,497.9	37.96
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	21,104.3	8,811.1	9,772.0	2,521.1	41.75
กระทรวงสาธารณสุข	18,920.7	9,320.9	5,730.6	3,869.3	49.26
กระทรวงศึกษาธิการ	17,411.6	6,626.0	7,509.2	3,276.4	38.06
กระทรวงยุติธรรม	5,584.6	2,164.6	2,309.8	1,110.2	38.76
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	1,746.7	399.1	1,246.6	101.1	22.85
กระทรวงแรงงาน	886.9	195.3	378.4	313.2	22.02
กระทรวงพลังงาน	810.8	179.8	513.6	117.4	22.17
หน่วยงานของรัฐสภา	803.2	367.6	16.3	419.3	45.77
รวม 13 หน่วยงาน	367,577.2	78,497.8	96,110.7	97,815.9	36.86

ที่มา: ระบบ GFMS ข้อมูล ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2569

¹ เป้าหมายของคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 21 ตุลาคม 2568

การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2569 (ต่อ)

นอกจากนี้ข้อมูลผลการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนย้อนหลัง 10 ปีแสดงให้เห็นว่าเม็ดเงินลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจจริงมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 13.5 ของกรอบวงเงินงบประมาณต่ำกว่าเกณฑ์วินัยการเงินการคลังที่ร้อยละ 20² โดยการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนลงสู่ระบบเศรษฐกิจจริงต่ำกว่าเกณฑ์เป็นผลมาจาก (1) การโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายลงทุนไปเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำ ทั้งนี้ในช่วงปี 2559 – 2568 มีการโอนเปลี่ยนแปลงรายจ่ายลงทุนไปเป็นรายจ่ายประจำเฉลี่ยปีละประมาณ 94,000 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 12.7 ของรายจ่ายลงทุนตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีถูกโอนเปลี่ยนแปลงไปเป็นรายจ่ายประจำในระหว่างปีงบประมาณ ส่งผลให้มีการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนสู่ระบบเศรษฐกิจจริงเฉลี่ยปีละ 415,841 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.5 ของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งเฉลี่ยประมาณปีละ 189,000 ล้านบาท ถูกกักไว้เบิกเหลือในปีงบประมาณถัดไป และ (2) งบลงทุน (เฉพาะรายจ่ายลงทุนในหมวดหมวดครุภัณฑ์ และหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 14.1 ของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี และมีการเบิกจ่ายลงสู่ระบบเศรษฐกิจได้เฉลี่ยปีละ 295,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 9.2 ของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี

หมวดรายจ่าย	ค่าเฉลี่ยปีงบประมาณ 2559 - 2568	
	ล้านบาท	% เทียบวงเงินรายจ่ายลงทุน
รวมรายจ่ายลงทุน (รายการ 1 - 6)	602,553.5	100.0
งบลงทุน (รายการ 1 และ 2)	444,405.0	73.5
1. ที่ดิน/สิ่งก่อสร้าง	386,860.1	63.7
2. ครุภัณฑ์	57,544.8	10.4
3. งบรายจ่ายอื่น	60,873.5	9.7
4. เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	41,804.1	6.9
5. เงินอุดหนุนทั่วไป	51,672.8	8.5
6. รายจ่ายอื่น ๆ (ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าตอบแทน งบบุคลากร ค่าสาธารณูปโภค)	7,596.4	0.7

ที่มา: ระบบ GF-MIS

² มาตรา 20 พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี

ในไตรมาสที่สองของปี 2569 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมวันที่ 29 เมษายน 2569 และวันที่ 24 มิถุนายน 2569 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี เนื่องจากประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในภาพรวมยังคงขยายตัวต่ำและไม่ทั่วถึง และมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง ขณะที่การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อมีสาเหตุจากปัจจัยชั่วคราวและจะคลี่คลายลงในระยะต่อไป ทั้งนี้ ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของ กนง. สอดคล้องกับนโยบายการเงินของหลายประเทศ อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา อังกฤษ จีน อินเดีย เกาหลีใต้ และมาเลเซีย ที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อท่ามกลางความไม่แน่นอนของสถานการณ์ในตะวันออกกลาง แต่ส่งสัญญาณในการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะต่อไป สำหรับธนาคารกลางที่ดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดขึ้น ประกอบด้วย สหภาพยุโรปและญี่ปุ่น ที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 และฟิลิปปินส์ที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 2 ครั้ง รวมร้อยละ 0.50 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นเหนือกรอบเงินเฟ้อเป้าหมาย ขณะที่อินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวมร้อยละ 1.00 เพื่อรักษาเสถียรภาพของค่าเงินที่อ่อนค่าลง

ในเดือนกรกฎาคม 2569 ธนาคารกลางส่วนใหญ่ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป อังกฤษ ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ประกาศคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อประเมินผลกระทบของราคาพลังงานและอัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไปให้มีความชัดเจนก่อนตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงิน ขณะที่ธนาคารกลางเกาหลีใต้ และธนาคารกลางนิวซีแลนด์ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มสูงกว่ากรอบเป้าหมายและเพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาดการเงิน

กนง. คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เนื่องจากประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในภาพรวมยังคงขยายตัวต่ำและไม่ทั่วถึง และมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากสงครามในตะวันออกกลาง ขณะที่การเร่งขึ้นของอัตราเงินเฟ้อมีสาเหตุจากปัจจัยชั่วคราว

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2566	2567					2568					2569				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	
สหรัฐฯ	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.00-4.25	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	
สหภาพยุโรป	4.50	4.50	4.25	3.65	3.15	2.65	2.15	2.15	2.15	2.15	2.40	2.15	2.15	2.40	2.40	
อังกฤษ	5.25	5.25	5.25	5.00	4.75	4.50	4.25	4.00	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	
แคนาดา	5.00	5.00	4.75	4.25	3.25	2.75	2.75	2.50	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	
นิวซีแลนด์	5.50	5.50	5.50	5.25	4.25	3.75	3.25	3.00	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.50	
จีน	3.45	3.45	3.45	3.35	3.10	3.10	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	
อินเดีย	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.25	5.50	5.50	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	
ญี่ปุ่น	-0.10	0.10	0.10	0.25	0.25	0.50	0.50	0.50	0.75	0.75	1.00	0.75	0.75	1.00	1.00	
เกาหลีใต้	3.50	3.50	3.50	3.50	3.00	2.75	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.75	
ฟิลิปปินส์	6.50	6.50	6.50	6.25	5.75	5.75	5.25	5.00	4.50	4.25	4.75	4.50	4.50	4.75	4.75	
อินโดนีเซีย	6.00	6.00	6.25	6.00	6.00	5.75	5.50	4.75	4.75	4.75	5.25	4.75	4.75	5.25	5.25	
เวียดนาม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	
มาเลเซีย	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	
ไทย	2.50	2.50	2.50	2.50	2.25	2.00	1.75	1.50	1.25	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2569

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก แต่คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ในไตรมาสที่สองของปี 2569 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากเฉลี่ยร้อยละ 0.84 ร้อยละ 0.83 และร้อยละ 1.12 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 0.76 ร้อยละ 0.75 และร้อยละ 1.05 ต่อปี ตามลำดับ แต่คงอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี (MLR) ไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ 6.50 ร้อยละ 7.57 และร้อยละ 6.07 ต่อปี ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี อัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้น ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารปรับลดลงเป็นติดลบร้อยละ 1.90 จากร้อยละ 1.42 ในไตรมาสที่แล้ว และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารอยู่ที่ร้อยละ 3.88 ลดลงจากร้อยละ 7.12 ในไตรมาสก่อนหน้า

ในเดือนกรกฎาคม 2569 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย และอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดีเฉลี่ย (MLR) ของ ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก แต่คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ที่ระดับเดิม ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากที่แท้จริงปรับลดลง

ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปี 2569 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 1.20 สอดคล้องกับการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์และเงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 0.45 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.71 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 โดยเงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.07 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.17 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจขนาดใหญ่ร้อยละ 1.11 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 0.72 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะเงินให้กู้ยืมในสาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ สาขาการผลิต และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขณะที่เงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ SMEs ลดลงร้อยละ 5.07 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.49 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการผลิต และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ภาวะเศรษฐกิจที่ยังมีความไม่แน่นอน ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงความเข้มงวดในการให้สินเชื่ออย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความเข้มงวดขึ้นสำหรับธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากต้นทุนพลังงานที่สูงขึ้น โดยปรับเงื่อนไขประกอบสัญญาเงินกู้ให้เข้มงวดขึ้น อาทิ การปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมสำหรับธุรกิจรายใหญ่ และการกำหนดอัตราส่วนหลักประกัน (Margin) ในระดับที่สูงขึ้นสำหรับ SMEs กลุ่มเสี่ยงสูง สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือนลดลงร้อยละ 0.82 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.86 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และบัตรเครดิต เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งในตะวันออกกลางและคุณภาพเครดิตของผู้กู้ รวมถึงความเสี่ยงจากมูลค่าหลักประกันที่ลดลงในสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ ส่งผลให้สถาบันการเงินมีความเข้มงวดมากขึ้นในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สองของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 1.32 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.09 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน (สัดส่วนร้อยละ 54.56) ด้านเงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ (สัดส่วนร้อยละ 8.21) ลดลงต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สองของปี 2569 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้ลดลงร้อยละ 6.83 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.23 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของรายได้ดอกเบี้ยเป็นสำคัญ สำหรับด้านรายจ่าย ธนาคารพาณิชย์ไทยมีรายจ่ายลดลงร้อยละ 8.52 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.32 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายสำคัญที่ลดลง คือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 2.67 เทียบกับร้อยละ 2.59 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.01 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

%YOY (ข้อมูล ณ สิ้นงวด)	สัดส่วน Q2/69 (%)	2565		2566		2567				2568				2569	
		2565	2566	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q1	Q2
เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน ¹	100.00	2.20	1.47	1.43	1.00	-0.86	-1.03	-1.16	-1.05	-0.14	-0.15	0.45	1.20		
- เงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ ¹	25.22	2.00	-0.12	0.55	0.74	-3.24	-2.94	-2.92	-2.96	-0.72	-1.14	0.44	2.68		
- เงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน ¹	44.96	2.32	2.38	1.94	1.15	0.48	0.04	-0.16	0.03	0.17	0.40	0.45	0.39		
- เงินให้กู้ยืมภาคอื่น ๆ ¹	29.82	5.35	4.43	-2.94	1.38	0.93	4.02	6.81	6.75	4.75	2.77	1.88	2.22		
1. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ ²		1.42	-0.10	-0.09	-0.48	-3.09	-3.25	-3.36	-3.12	-1.62	-1.50	-0.71	0.45		
1.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ ³	100.00	3.02	0.70	-2.69	-0.63	-2.04	0.43	0.77	1.02	0.25	-1.08	-0.17	0.07		
- ธุรกิจขนาดใหญ่ ³	84.07	4.02	3.03	-1.97	0.79	-1.63	1.58	1.71	1.87	1.11	-0.38	0.72	1.11		
- ธุรกิจ SMEs ³	15.93	0.36	-5.73	-4.77	-4.78	-3.28	-3.04	-2.10	-1.63	-3.73	-4.46	-4.49	-5.07		
1.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน ³	100.00	1.71	2.30	1.12	-0.03	-1.30	-2.24	-2.49	-2.27	-1.63	-1.01	-0.86	-0.82		
- การจัดหาที่อยู่อาศัย ³	51.92	3.20	1.43	1.12	0.94	0.49	0.46	0.24	0.16	0.39	0.80	1.07	1.07		
- การซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ³	14.14	0.35	-0.41	-2.96	-6.18	-9.10	-11.40	-11.61	-10.93	-11.25	-9.87	-9.24	-7.80		
- บัตรเครดิต ³	4.41	-14.16	2.60	0.17	-2.40	-4.73	-3.92	-3.42	-1.51	-0.83	-0.93	-4.07	-4.01		
- สินเชื่อส่วนบุคคลอื่น ๆ (P-Loan) ³	28.93	3.78	7.05	5.47	4.42	3.01	0.94	0.18	0.14	0.26	0.81	0.88	0.13		
2. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของ SFI ⁴	100.00	3.65	5.10	4.47	3.57	2.64	2.21	2.04	1.80	1.35	0.66	1.09	1.32		
2.1 เงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ ⁴	8.21	6.22	12.39	10.50	8.26	4.93	4.31	5.14	4.27	2.41	-1.22	-0.97	-1.07		
2.2 เงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน ⁴	54.56	3.29	4.07	3.62	2.90	2.31	1.89	1.57	1.43	1.19	0.95	1.41	1.69		
2.3 เงินให้กู้ยืมภาคอื่น ๆ ⁴	37.22	2.80	4.23	1.14	3.03	6.45	6.14	11.05	8.69	8.69	8.31	4.38	11.95		

ที่มา: ¹ ตาราง EC_MB_011_S3 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันรับฝากเงินอื่น

² ตาราง EC_MB_012_S4 สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ ของ ธปท.

³ ตาราง FI_CB_021_S4 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ของ ธปท. และตาราง FI_CB_021_S5 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

⁴ ตาราง EC_MB_013_S2 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน ของ ธปท.

หมายเหตุ: 1. ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ธปท. ได้มีการปรับเกณฑ์การจัดขนาดธุรกิจใหม่ โดยการจัดกลุ่ม SMEs ตาม (1) นิยามของกฎกระทรวงเรื่องกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562 และปรับด้วย (2) ข้อมูลเงินสินเชื่อ หากธุรกิจมีวงเงินสินเชื่อต่ำกว่า 500 ล้านบาท จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ หากมีขนาดธุรกิจจากทั้งข้อ (1) และ (2) จะพิจารณาเลือกใช้ขนาดธุรกิจที่สูงกว่า

2. เงินให้กู้ยืมอื่น อาทิ เงินให้กู้ยืมรัฐบาล เงินให้กู้ยืมรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เงินให้กู้ยืมผู้มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ

เงินให้กู้ยืมคงค้าง

ภาคเอกชนของสถาบัน

รับฝากเงินขยายตัว

ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2

ตามการขยายตัวของเงิน

ให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจของ

ธนาคารพาณิชย์และเงิน

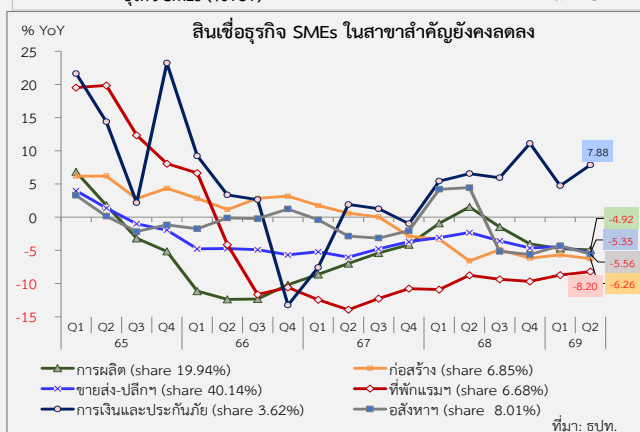
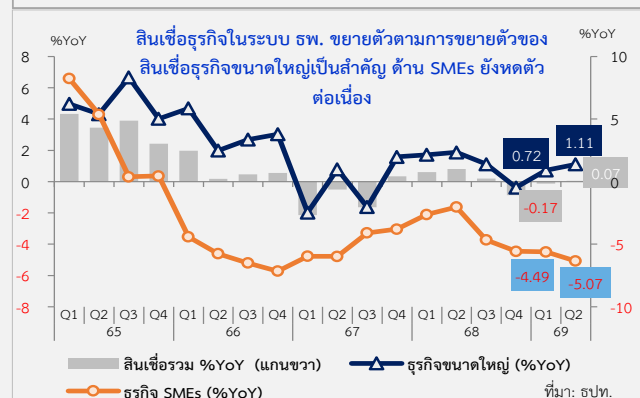
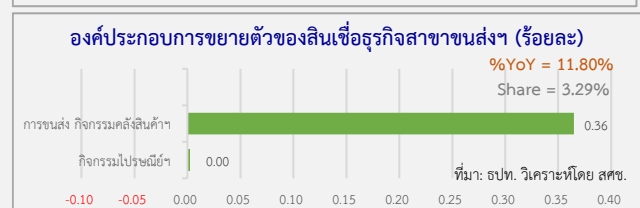
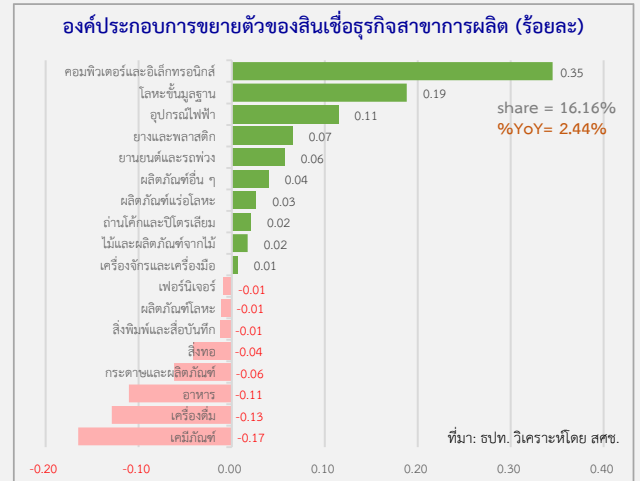
ให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือน

ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

การฟื้นตัวของสินเชื่อธุรกิจไทยและมาตรการช่วยเหลือ SMEs

ในไตรมาสที่สองของปี 2569 สินเชื่อธุรกิจในระบบธนาคารพาณิชย์ ขยายตัวร้อยละ 0.07 เป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส และเมื่อพิจารณาตามสาขาเศรษฐกิจ พบว่า การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจดังกล่าว ได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวในสาขาการผลิต (สัดส่วนร้อยละ 16.16 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (สัดส่วนร้อยละ 3.29 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (สัดส่วนร้อยละ 1.21 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) ที่ขยายตัวร้อยละ 2.44 ร้อยละ 11.80 และร้อยละ 20.60 ตามลำดับ ขณะที่สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ (สัดส่วนร้อยละ 15.38 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) และสาขาการก่อสร้าง (สัดส่วนร้อยละ 2.36 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) ยังคงหดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 1.25 และร้อยละ 5.59 ตามลำดับ ทั้งนี้ การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจในสาขาดังกล่าวสอดคล้องกับ (1) ต้นทุนการผลิตและการดำเนินงานที่สูงขึ้น ภายใต้สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ส่งผลให้ความต้องการเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจบางสาขาเพิ่มขึ้นเป็นการชั่วคราว อาทิ สาขาการขนส่ง กิจกรรมคลังสินค้าและกิจกรรมที่สนับสนุนการขนส่ง สาขาการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน และ (2) วัฏจักรเทคโนโลยีและการลงทุนด้านปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ที่ส่งผลให้ความต้องการลงทุนและผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและ AI เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของสินเชื่อในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์ สาขาอุปกรณ์ไฟฟ้า สาขาการโทรคมนาคม และสาขาการบริการสารสนเทศ เป็นต้น

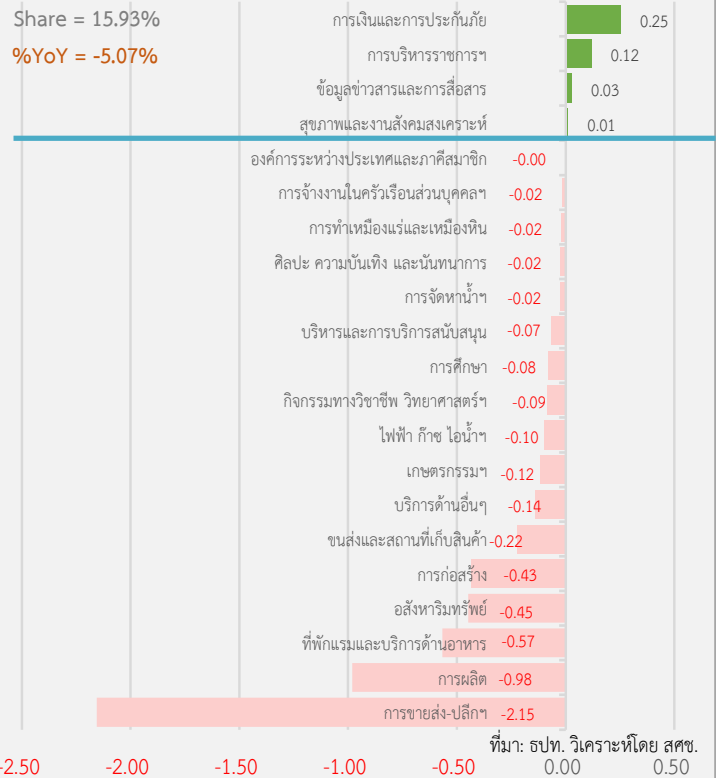
นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามขนาดของกิจการ พบว่า การฟื้นตัวของสินเชื่อธุรกิจในไตรมาสที่สองของปี 2569 มาจากการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่เป็นสำคัญ ขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs ยังคงหดตัวต่อเนื่องโดยสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ (สัดส่วนร้อยละ 84.07 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) ขยายตัวร้อยละ 1.11 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 0.72 ในไตรมาสก่อนหน้า ด้านสินเชื่อ SMEs (สัดส่วนร้อยละ 15.93 ของสินเชื่อธุรกิจรวม) ลดลงร้อยละ 5.07 และเป็นการลดลงต่อเนื่อง 14 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรก of ปี 2566 ตามการลดลงของสินเชื่อในสาขาการผลิตสำคัญ อาทิ สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ (สัดส่วนร้อยละ 40.14 ของสินเชื่อ SMEs) สาขาการผลิต (สัดส่วนร้อยละ 19.94 ของสินเชื่อ SMEs) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (สัดส่วนร้อยละ 6.68 ของสินเชื่อ SMEs) สาขากิจกรรมมอส์ฮาร์มิมทรัพย์ (สัดส่วนร้อยละ 8.01 ของสินเชื่อ SMEs) และสาขาการก่อสร้าง (สัดส่วนร้อยละ 6.85 ของสินเชื่อ SMEs) ขณะที่สาขาที่มีการขยายตัวของสินเชื่อ SMEs เช่น สาขา กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (สัดส่วนร้อยละ 3.62 ของสินเชื่อ SMEs) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (สัดส่วนร้อยละ 4.73 ของสินเชื่อ SMEs) และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (สัดส่วนร้อยละ 1.21 ของสินเชื่อ SMEs)

การฟื้นตัวของสินเชื่อธุรกิจไทยและมาตรการช่วยเหลือ SMEs (ต่อ)

ข้อมูลสินเชื่อดังกล่าว สะท้อนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่กระจุกตัวอยู่ในบางสาขาธุรกิจ ในขณะที่หลายสาขาธุรกิจยังประสบข้อจำกัดด้านสินเชื่อ อย่างไรก็ดี ในช่วงที่ผ่านมา ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนสภาพคล่องและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs มาอย่างต่อเนื่อง อาทิ โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) GSB พลิกฟื้นธุรกิจไทย ของธนาคารออมสิน ซึ่งประกอบด้วยผลิตภัณฑ์สินเชื่อในหลายรูปแบบ เช่น สินเชื่อเสริมสภาพคล่องสำหรับช่วยเหลือภาคธุรกิจที่ประสบปัญหา สินเชื่อกรณีปรับตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจ (Transformation) และสินเชื่อกรณีสร้างพลวัตใหม่เพื่ออนาคตเศรษฐกิจไทย (Reinvent Thailand) เป็นต้น นอกจากนี้ ภายใต้ภาวะที่ต้นทุนความเสี่ยงด้านเครดิต (credit cost) สูงขึ้น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ได้ร่วมกันผลักดัน โครงการกลไกการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Credit Boost สำหรับสินเชื่อใหม่ โดยมีกลไกที่ช่วยลดความเสี่ยงด้านเครดิตจากการปล่อยสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs ที่มีศักยภาพ เพิ่มกลไกที่ช่วยบริหารจัดการความเสี่ยงและช่วยให้ธนาคารพาณิชย์มั่นใจในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ทั้งนี้ มาตรการต่าง ๆ สำหรับให้ความช่วยเหลือ SMEs คาดว่าจะช่วยเพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพสามารถเข้าถึงสินเชื่อได้มากขึ้น สามารถลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจไทยได้ในระยะต่อไป

องค์ประกอบของการขยายตัวของสินเชื่อ SMEs (ร้อยละ)

กรอบระยะเวลามาตรการทางการเงินเพื่อช่วยเหลือ SMEs

ช่วงเวลาเริ่มต้น-สิ้นสุดของมาตรการสินเชื่อและการค้ำประกัน

ระยะเวลาดำเนินการ

8 มกราคม 2571
มาตรการ / โครงการ1 โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan)
GSB พลิกฟื้นธุรกิจไทย ของธนาคารออมสิน

1.1 เสริมสภาพคล่อง (Mitigation)

2 ส.ค. 68 30 ก.ย. 69

1.2 สร้างพลวัตใหม่เพื่ออนาคตเศรษฐกิจไทย
(Reinvent Thailand)

2 ส.ค. 68 31 มี.ค. 70

1.3 ปรับตัวพัฒนาศักยภาพธุรกิจ
(Transformation)

2 ส.ค. 68 31 มี.ค. 70

1.4 พัฒนาศักยภาพธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจอื่น
ที่ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบในตะวันออกกลาง

2 ส.ค. 68 31 มี.ค. 70

2 โครงการกลไกการค้ำประกันสินเชื่อ :
SMEs Credit Boost

23 ก.พ. 69 22 ก.พ. 71

3 โครงการ SMEs secure+
มีทรัพย์สินเพิ่ม เงินสภาพคล่อง

8 เม.ย. 69 30 มิ.ย. 70

4 มาตรการ EXIM Support Plus
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

11 เม.ย. 69 - 30 ส.ค. 69

5 สินเชื่อ SME Green Productivity

30 ก.ค. 67 30 ส.ค. 69

* วันที่หมดอายุตามวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของโครงการ

หมายเหตุ: แผนปฏิบัติการภายใต้โครงการที่เกินกว่า 6 เดือน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สองของปี 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.60 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 3.13 จากค่าเฉลี่ยที่ 31.61 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) การแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลจากความไม่แน่นอนในการเจรจาเพื่อหาข้อยุติความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน รวมถึงการคาดการณ์การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ (2) การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของไทย ทั้งในดุลการค้าและดุลบริการ และ (3) การลดลงของราคาทองคำจากแรงกดดันเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อและแนวโน้มการปรับขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางประเทศสำคัญๆ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่าเงินบาทอ่อนค่าลงสะท้อนจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยที่ 129.26 ลดลงร้อยละ 2.70 จากไตรมาสก่อนหน้า และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เฉลี่ยที่ลดลงร้อยละ 0.86 จากไตรมาสก่อนหน้า

เมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ค่าเงินเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคที่อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้าสอดคล้องกับค่าเงินบาท ได้แก่ รัสเซีย (ร้อยละ 4.01) รูปีอินเดีย (ร้อยละ 3.63) เปโซฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 3.44) วอนเกาหลีใต้ (ร้อยละ 2.51) เยนญี่ปุ่น (ร้อยละ 1.62) ริงกิตมาเลเซีย (ร้อยละ 0.84) ดอลลาร์สิงคโปร์ (ร้อยละ 0.34) ดอลลาร์ฮ่องกง (ร้อยละ 0.28) และดองเวียดนาม (ร้อยละ 0.19) ส่วนค่าเงินเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคที่แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย หยวนจีน (ร้อยละ 1.56) และดอลลาร์ไต้หวัน (ร้อยละ 0.18)

ในเดือนกรกฎาคม 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 33.49 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.75 จากเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่าของสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาค และการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลจาก (1) ความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน (2) การคาดการณ์ทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่มีแนวโน้มเข้มงวดขึ้นจากข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ออกมาในเกณฑ์ดี และ (3) การประกาศจัดเก็บภาษีสินค้านำเข้า ภายใต้มาตรา 301 ต่อประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ของสหรัฐฯ

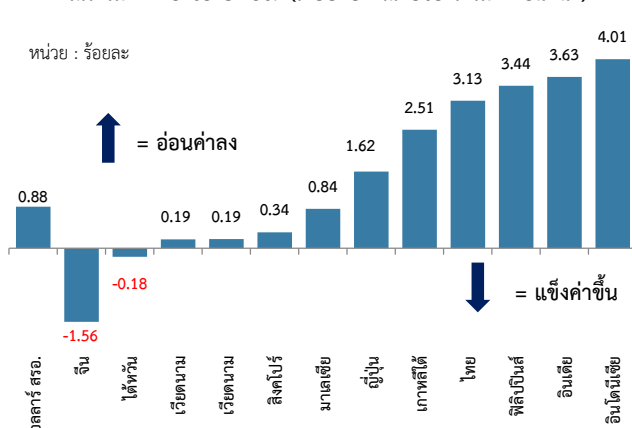
เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการแข็งค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด และ การลดลงของราคาทองคำ

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท ดัชนีดอลลาร์ สรอ. และราคาทองคำ

	2567					2568					2569							
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	7M	H1	Q1	Q2	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
ค่าเงินบาท (บาท/ดอลลาร์)	35.26	35.65	36.71	34.81	33.99	32.88	33.96	33.11	32.29	32.18	32.30	32.09	31.61	32.60	32.35	32.51	32.91	33.49
ดัชนีดอลลาร์ สรอ. ทองคำ	104.20	103.57	105.18	102.69	105.38	100.79	106.72	99.73	97.95	98.99	99.18	98.86	98.42	99.29	98.80	98.73	100.32	100.95
(ดอลลาร์/ทรอยออนซ์)	2,388.5	2,071.2	2,337.6	2,473.0	2,664.5	3,439.6	2,859.0	3,282.6	3,454.1	4,146.1	4,595.9	4,694.4	4,876.7	4,506.2	4,720.3	4,583.1	4,245.2	4,065.1

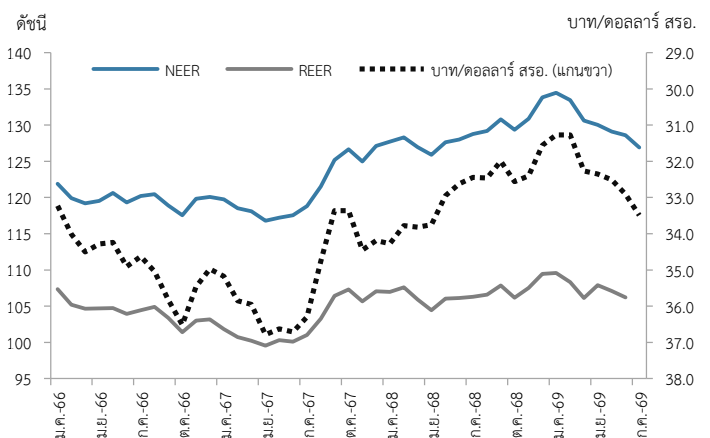
ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2569

การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินประเทศต่าง ๆ เทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสที่สองของปี 2569 (เทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า)

ที่มา: CEIC หมายถึง : ดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น = แข็งค่า

ค่าเงินบาทเฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

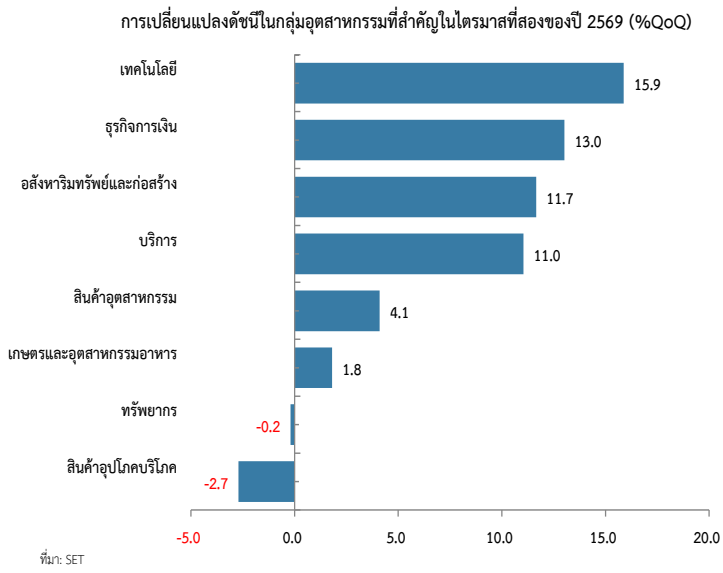
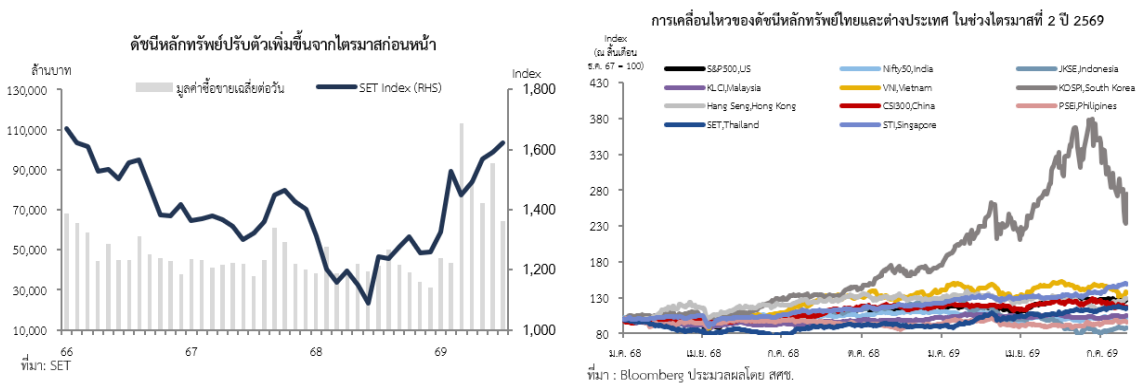
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสสองของปี 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,591.24 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ (1) การเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มเทคโนโลยีของนักลงทุน ซึ่งมีมูลค่าตลาดสูง สอดคล้องกับกระแสการลงทุนของโลก (2) ผลประกอบการไตรมาสแรกปี 2569 ของบริษัทจดทะเบียนที่เติบโตอย่างแข็งแกร่งทั้งยอดขายและกำไร โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มเทคโนโลยี และ (3) เงินทุนไหลเข้าตลาดหลักทรัพย์ไทยเพิ่มขึ้น จากการลดน้ำหนักการลงทุนในตลาดหุ้นอินโดนีเซียของนักลงทุนต่างชาติ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุตสาหกรรมพบว่า ดัชนีฯ ปรับเพิ่มขึ้นในเกือบทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.9) กลุ่มธุรกิจการเงิน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.0) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7) กลุ่มบริการ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1) และกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8) สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (ลดลงร้อยละ 2.7) และกลุ่มทรัพยากร (ลดลงร้อยละ 0.2)

สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ เกาหลีใต้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.8) ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.4) ญี่ปุ่น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.2) จีน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9) เวียดนาม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1) อินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9) สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8) และฟิลิปปินส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ อินโดนีเซีย (ลดลงร้อยละ 19.9) ฮองกง (ลดลงร้อยละ 7.7) และมาเลเซีย (ลดลงร้อยละ 1.6)

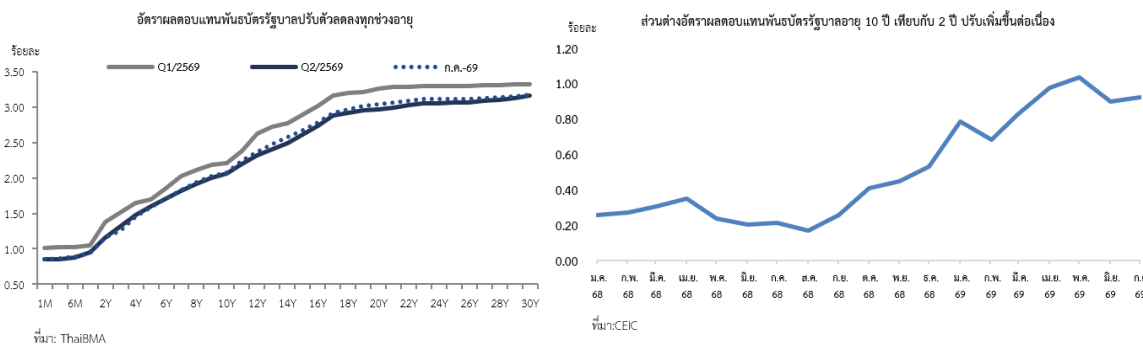
ในเดือนกรกฎาคม 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,623.64 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.04 จากเดือนก่อนหน้า ตามการปรับเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงาน และกลุ่มธนาคาร หลังผลประกอบการไตรมาสสองในหลักทรัพย์กลุ่มดังกล่าวออกมาดีกว่าคาดการณ์

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับเพิ่มขึ้น ตามทิศทางการลงทุนในกลุ่มเทคโนโลยี ผลประกอบการไตรมาสแรกปี 2569 ของบริษัทจดทะเบียนที่เติบโตดี และเงินลงทุนไหลเข้าจากการลดน้ำหนักการลงทุนในตลาดหุ้นอินโดนีเซีย

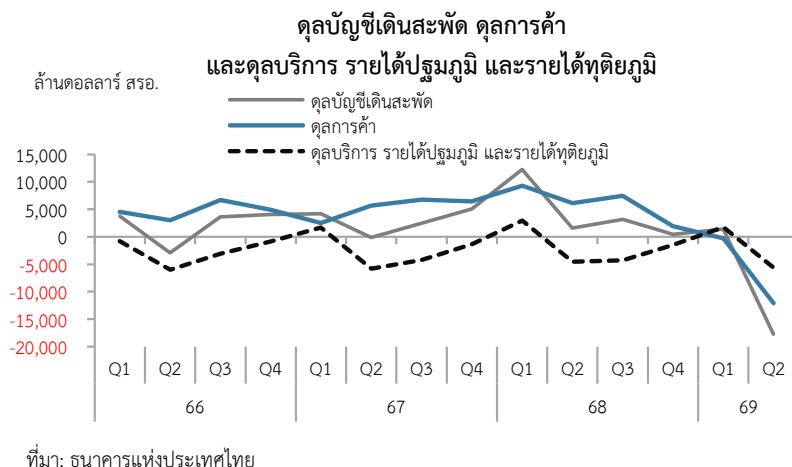
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงทุกช่วงอายุ ในไตรมาสสองของปี 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงทุกช่วงอายุ โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิง อายุ 1 ปี อยู่ที่ร้อยละ 0.95 และร้อยละ 2.06 ตามลำดับ ลดจากร้อยละ 1.05 และร้อยละ 2.21 ในไตรมาสก่อนหน้าตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) การปรับเพิ่มการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลไทย หลังบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Moody's ปรับเพิ่มมุมมองความน่าเชื่อถือของประเทศไทยจากระดับเชิงลบ (Negative) เป็นระดับมีเสถียรภาพ (Stable) ท่ามกลางการปรับลดน้ำหนักการลงทุนในอินโดนีเซียของนักลงทุนต่างชาติ และ (2) อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยที่เริ่มชะลอลง สำหรับการระดมทุนใหม่ของภาคเอกชนผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 388.3 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 316.4 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า

ในเดือนกรกฎาคม 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 1 ปี เคลื่อนไหวใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 0.94 ต่อปี ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 10 ปี เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 2.08 ตามความกังวลด้านอัตราเงินเฟ้อท่ามกลางความไม่แน่นอนของสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่มีแนวโน้มยืดเยื้อ

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสที่สองของปี 2569 ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 17.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (575.4 พันล้านบาท) ซึ่งเป็นการขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส เทียบกับการเกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (43.5 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (50.9 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับดุลการค้าที่ขาดดุลสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ตามการเร่งขึ้นของการนำเข้ากลุ่มสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรม อาทิ (1) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า และ (2) เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และสินค้านำเข้าอื่น ๆ ประกอบกับราคานำเข้าที่เร่งขึ้นต่อเนื่องในระดับสูง ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิกลับมาขาดดุลที่ 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (182.9 พันล้านบาท) และเป็นการขาดดุลมากที่สุดในรอบ 8 ไตรมาส เทียบกับการเกินดุล 1.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (53.1 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (149.3 พันล้านบาท) ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดดุลบริการค่าขนส่ง ตามการเพิ่มขึ้นของค่าระวางเรือและค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

รวมครั้งแรกของปี 2569 ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 16.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (531.9 พันล้านบาท) ลดลงจากการเกินดุล 3.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (112.1 พันล้านบาท) ในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา และการเกินดุล 13.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (466.2 พันล้านบาท) ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

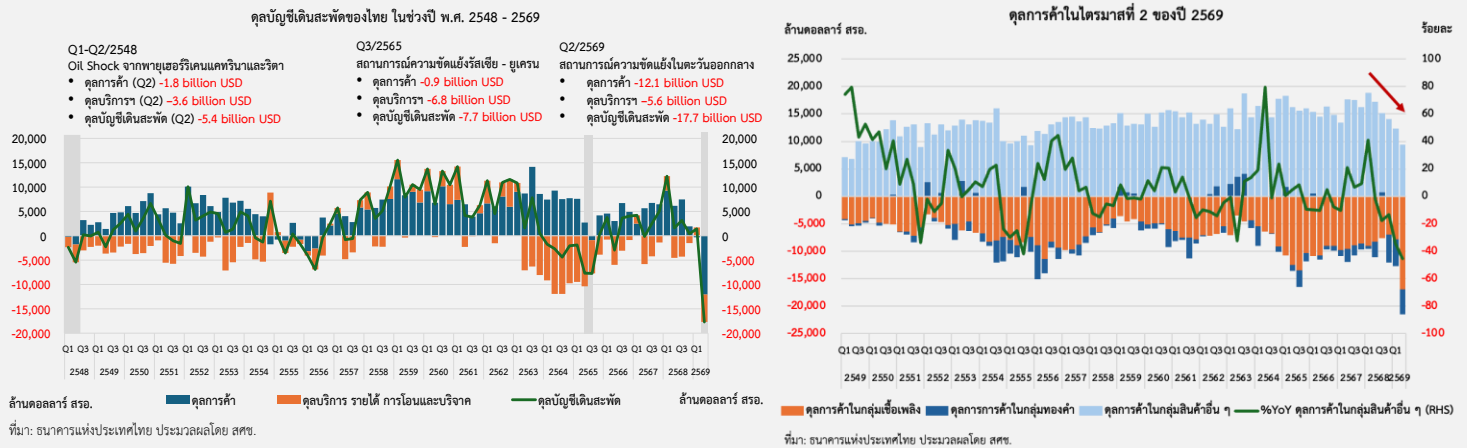

อัตราผลตอบแทน
พันธบัตรรัฐบาลปรับ
ลดลงทุกช่วงอายุ

ดุลบัญชีเดินสะพัด
กลับมาขาดดุลที่ 17.7
พันล้านดอลลาร์ สรอ.
เป็นผลมาจากดุลการค้า
ที่ขาดดุลสูงสุดเป็น
ประวัติการณ์ ขณะที่
ดุลบริการ รายได้ปฐม
ภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ
กลับมาขาดดุลตาม
ดุลบริการค่าขนส่ง

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569

ในไตรมาสที่สองของปี 2569 ดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาสที่ 17.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และถือเป็น การขาดดุลมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ (คิดเป็นการขาดดุลร้อยละ 12.0 ของ GDP) โดยเป็นผลมาจากทั้งดุลการค้าที่ขาดดุล 12.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (คิดเป็นการขาดดุลร้อยละ 8.2 ของ GDP) ซึ่งขาดดุลมากที่สุดเป็นประวัติการณ์เช่นกัน ประกอบกับดุลบริการ รายได้ การโอนและบริจาด ที่ขาดดุล 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (คิดเป็นการขาดดุลร้อยละ 3.8 ของ GDP) ซึ่งเป็นครั้งแรกในรอบ 15 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สามของปี 2565 ที่ดุลการค้าและ ดุลบริการฯ ขาดดุลพร้อมกัน

โดยสามารถอธิบายปัจจัยที่ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลที่สำคัญ ดังนี้

1. ผลกระทบจากปัจจัยชั่วคราว เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ส่งผลให้ราคาพลังงานสูงขึ้นและการถือครองทองคำเพิ่มขึ้นจนส่งผลต่อดุลการค้า ขณะเดียวกัน ผลจากการปรับขึ้นของค่าระวางเรือและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติส่งผลให้ดุลบริการขาดดุล โดย

1.1 ดุลการค้าในกลุ่มเชื้อเพลิงในไตรมาสที่สองขาดดุล 17.0 พันล้านดอลลาร์ เทียบกับการขาดดุล 7.8 พันล้านดอลลาร์ ในไตรมาสก่อนหน้า ตามมูลค่าการนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้น ทั้งการนำเข้าน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางด้านพลังงานของไทยจากการพึ่งพาการนำเข้าสินค้าพลังงานของไทย ส่งผลให้ได้รับผลกระทบรุนแรงจากราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณา **ดุลการค้าในกลุ่มทองคำ** ขาดดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 4.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการถือครองทองคำในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัยในช่วงที่เกิดสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ทั้งนี้ เมื่อหักมูลค่าการส่งออกและนำเข้าในกลุ่มสินค้าทองคำและสินค้าเชื้อเพลิงออกแล้ว **ดุลการค้าในกลุ่มสินค้าอื่น ๆ** เกินดุล 9.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

1.2 ดุลบริการ รายได้ การโอนและบริจาด ขาดดุล โดยดุลบริการฯ ด้านการขนส่งในไตรมาสที่สอง ขาดดุล 6.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.¹ เทียบกับการขาดดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อน ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของค่าระวางเรือและค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มอันเนื่องมาจากต้นทุนในการขนส่งทางเรือที่เพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนเส้นทางเดินเรือและระยะเวลาในการขนส่งที่เพิ่มขึ้นจากข้อจำกัดในการเดินเรือในพื้นที่ภูมิภาคตะวันออกกลางโดยค่าระวางเรือ (Freight Rate) จากไทยไปยังสหรัฐ² ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และค่าระวางเรือจากไทยไปยังยุโรปปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 109.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่ม (Surcharge) ที่ปรับเพิ่มขึ้น โดย Emergency Conflict Surcharge ณ สัปดาห์สิ้นสุดเดือนมิถุนายน ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.6 จาก ณ สัปดาห์สิ้นสุดเดือนมีนาคม และ Emergency Freight Rate เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.0 ส่วน **ดุลบริการฯ ด้านอื่น ๆ** ขาดดุล 3.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 3.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายบริการด้านดิจิทัลแพลตฟอร์มของต่างประเทศ ขณะที่ **ดุลบริการฯ ด้านการท่องเที่ยว** เกินดุล 6.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 11.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ **ดุลรายได้** ขาดดุลตามการส่งกลับกำไรตามฤดูกาลของกิจการต่างชาติ

2. ผลกระทบจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง เนื่องจากการนำเข้าสินค้าขั้นกลางและสินค้าทุนในระดับสูง โดยกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าสูงที่สุดในไตรมาสที่สองของปี 2569 ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 80.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (สัดส่วนร้อยละ 65.7 ของการนำเข้ารวม) ขยายตัวร้อยละ 60.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะ (1) **ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์** และ **ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า** มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 33.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.9 ของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางทั้งหมด (ขยายตัวร้อยละ 100.3) โดยเฉพาะกลุ่มแผงวงจรรวมและชิ้นส่วน กลุ่มชิ้นส่วนและอุปกรณ์สื่อสารอื่นๆ และกลุ่มชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับการขยายตัวของการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลในศูนย์ข้อมูล (Data Center) ส่งผลให้ไทยนำเข้าสินค้าที่เป็นส่วนประกอบมากขึ้น โดยสินค้าที่พบว่ามีมูลค่าการนำเข้าในอุตสาหกรรมต้นน้ำ อาทิ แผงวงจรและแผงวงจรพิมพ์ (Printed Circuit Board: PCB) และชิป ส่วนสินค้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมกลางน้ำ อาทิ ตัวสวิตช์บอร์ดและแผงควบคุมไฟฟ้า สวิตช์ เราเตอร์ และอุปกรณ์เครือข่าย และระบบปรับอากาศ/ทำความเย็นเฉพาะ และสินค้านำเข้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมปลายน้ำ

¹ ประมวลผลโดย สศช. โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ 32.5949 บาท/ดอลลาร์ สรอ.

² Thailand - US East Coast

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569 (ต่อ)

เช่น จอภาพและอุปกรณ์แสดงผล โดยการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางส่วนมากเป็นการนำเข้าจากไต้หวัน จีน มาเลเซีย เกาหลีใต้ และ เวียดนาม ตามลำดับ และ (2) **เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี** มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 8.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.0 ของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางทั้งหมด (ขยายตัวร้อยละ 28.4) โดยส่วนมากเป็นการนำเข้าจากจีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย สหรัฐฯ และ เกาหลีใต้ ตามลำดับ

2.2 กลุ่มสินค้าทุน มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 20.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ (สัดส่วนร้อยละ 16.9 ของการนำเข้ารวม) ขยายตัวร้อยละ 15.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะการนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประกอบ ซึ่งมีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 15.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.6 ของการนำเข้าสินค้าทุนทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจาก (1) จีน (2) ญี่ปุ่น (3) สหรัฐฯ (4) มาเลเซีย และ (5) ไต้หวัน

2.3 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 12.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ (สัดส่วนร้อยละ 10.3 ของการนำเข้ารวม) ขยายตัวร้อยละ 19.8 โดยเฉพาะการนำเข้ากลุ่มสินค้าคงทน จากการนำเข้ายานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน และโทรศัพท์มือถือ เป็นสำคัญ ส่วนกลุ่มสินค้านำเข้าอื่นๆ มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 8.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ (สัดส่วนร้อยละ 7.1 ของการนำเข้ารวม) ขยายตัวร้อยละ 25.5 ตามการนำเข้าทองคำที่เพิ่มขึ้น เป็นสำคัญ

การนำเข้าสินค้ากลุ่มวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางของไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569						
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5	แหล่งนำเข้าอื่น ๆ
สินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง						
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า						
1. ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	จีน	ญี่ปุ่น	มาเลเซีย	เวียดนาม	ไต้หวัน	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	52.1	11.6	9.9	5.2	3.3	17.9
2. ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	จีน	ไต้หวัน	เวียดนาม	ฟิลิปปินส์	มาเลเซีย	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	30.1	28.3	14.7	7.7	5.8	13.4
3. แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	ไต้หวัน	เกาหลีใต้	จีน	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	60.3	9.2	8.2	6.1	3.6	12.6
4. สินค้าอื่น ๆ	ไต้หวัน	จีน	เกาหลีใต้	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	42.4	27.7	6.7	6.1	3.3	13.8
รวมทั้งสิ้น	ไต้หวัน	จีน	มาเลเซีย	เกาหลีใต้	เวียดนาม	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	38.3	29.6	6.3	6.2	4.3	15.2
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี						
1. ผลิตภัณฑ์เคมี	จีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐฯ	มาเลเซีย	เกาหลีใต้	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	38.4	10.3	7.5	7.4	5.0	31.4
2. ปิโตร	จีน	รัสเซีย	มาเลเซีย	บรูไน	แคนาดา	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	21.6	16.2	8.7	7.6	6.5	39.3
3. พลาสติกและผลิตภัณฑ์จากพลาสติก	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลีใต้	สหรัฐฯ	มาเลเซีย	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	53.7	9.4	5.5	5.4	4.6	21.3
4. สินค้าอื่น ๆ	จีน	อินเดีย	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	สหรัฐฯ	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	66.4	6.2	6.0	3.8	2.0	15.5
รวมทั้งสิ้น	จีน	ญี่ปุ่น	มาเลเซีย	สหรัฐฯ	เกาหลีใต้	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	44.1	8.7	6.2	5.9	5.0	30.0
การนำเข้าสินค้าทุนของไทยในไตรมาสที่สองของปี 2569						
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5	แหล่งนำเข้าอื่น ๆ
สินค้าทุน						
เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประกอบ	จีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐฯ	มาเลเซีย	ไต้หวัน	ประเทศอื่น ๆ
สัดส่วนการนำเข้า (ร้อยละ)	51.0	13.2	5.7	3.5	2.9	23.7

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

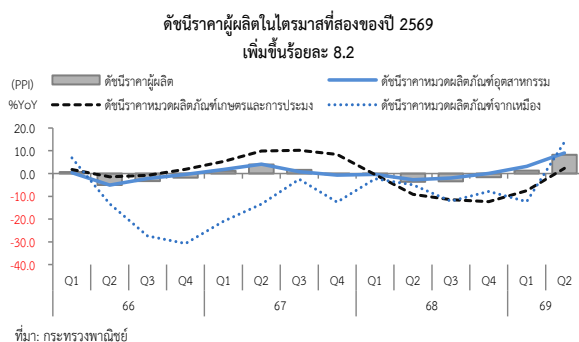
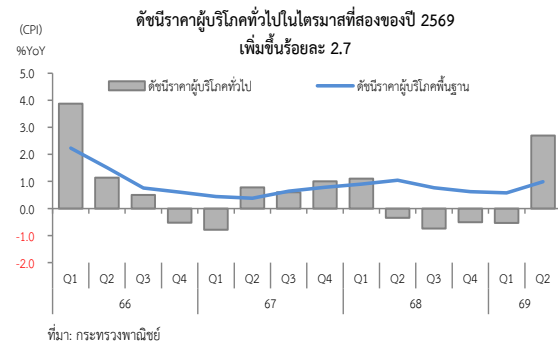
จะเห็นได้ว่าผลกระทบต่อดุลบัญชีเดินสะพัดอันเนื่องมาจากการเร่งตัวขึ้นของการนำเข้าสินค้าขั้นกลางและสินค้าทุนในระดับสูงของไทย สะท้อนถึงโครงสร้างของการผลิตภาคอุตสาหกรรมของไทยที่ยังคงพึ่งพาการนำเข้าสินค้าส่วนประกอบและชิ้นส่วนจากต่างประเทศโดยเฉพาะ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งส่วนหนึ่งการนำเข้าดังกล่าวถือเป็นการต่อยอดที่จะช่วยสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการต่อเนื่องได้ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ต่อเนื่องที่จะเกิดขึ้นต่อการใช้จ่ายการผลิตและการจ้างงานในประเทศ รวมทั้งการสร้างเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานในประเทศ เพื่อช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ภาคการผลิตและสนับสนุนผู้ประกอบการภายในประเทศให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 อยู่ที่ 279.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 262.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 อยู่ที่ 9,277.4 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 8,536.0 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2568

ดัชนีราคาผู้บริโภค ในไตรมาสที่สองของปี 2569 เพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 2.7 เทียบกับร้อยละ -0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อน จากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้ากลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ ตามทิศทางราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก และส่งผลให้ดัชนีราคาในหมวดค่าโดยสารสาธารณะปรับเพิ่มขึ้น ส่วน**ดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูปที่ร้อยละ 2.7 เป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

รวมครึ่งแรกของปี 2569 ดัชนีราคาผู้บริโภคเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อน โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้ากลุ่มพลังงาน เป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหมวดอาหารสำเร็จรูป และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

ในเดือนกรกฎาคม 2569 ดัชนีราคาผู้บริโภคอยู่ที่ร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.4 ในเดือนก่อนหน้า ตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศที่ทยอยปรับลดลงแต่ยังอยู่ในระดับสูง เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังไม่คลี่คลาย ขณะที่ราคาอาหารสำเร็จรูปปรับตัวเพิ่มขึ้นหลังจากเครื่องประกอบอาหารบางชนิดทยอยปรับขึ้นราคา และราคาผักสดปรับตัวเพิ่มขึ้นจากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.3 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สองของปี 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 8.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3** ร้อยละ 9.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมที่ร้อยละ 69.2 และดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะทองคำที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.5 ด้าน**ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง**กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 2.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรร้อยละ 2.4 ส่วน**หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง**กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส ร้อยละ 13.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติที่ร้อยละ 19.1 เป็นสำคัญ

รวมครึ่งแรกของปี 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และดัชนีราคาผลิตภัณฑ์จากเหมือง

ในเดือนกรกฎาคม 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 5 ร้อยละ 7.3 เร่งขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 7.2 ในเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 6.9 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม และดัชนีราคากลุ่มผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะทองคำ ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.8 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ ขณะที่หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมงขยายตัวร้อยละ 8.0 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นสำคัญ

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 อยู่ที่ 279.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 2.7 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหมวดพลังงาน

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 8.2 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาทุกหมวดสินค้า โดยเฉพาะหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สองของปี 2569

ราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สองปี 2569 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าและเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 98.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.6 จากราคาเฉลี่ย 66.2 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.0 จากราคาเฉลี่ย 79.9 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2565 โดยการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบมีสาเหตุหลักมาจาก (1) การปิดช่องแคบฮอร์มุซของอิหร่าน ซึ่งส่งผลให้สถานการณ์อุปทานน้ำมันดิบตึงตัวจากข้อจำกัดในการส่งออกน้ำมันทางทะเล (2) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ตึงเครียดและขยายตัวไปยังพื้นที่อื่นในภูมิภาค อาทิ การประกาศปิดช่องแคบบับเอลมันเดบ (Bab al-Mandab Strait) ของกลุ่มฮูตี ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันสำคัญออกสู่ทะเลแดง และ (3) ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยืดเยื้อที่นำมาสู่การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานของรัสเซียบางส่วน จนได้รับความเสียหาย ทำให้ปริมาณการผลิตน้ำมันดิบของรัสเซียในไตรมาสที่สองลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 1.2 และลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 2.5¹⁰

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน และไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

รวมครึ่งแรกของปี 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาดอยู่ที่ 89.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.6 จากค่าเฉลี่ย 70.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.9 จากค่าเฉลี่ย 65.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อน

ในเดือนกรกฎาคม 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 79.7 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 จากค่าเฉลี่ย 69.7 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันดิบลดลงร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 82.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนมิถุนายน 2569 เนื่องจากการประกาศระงับการโจมตีอิหร่านชั่วคราวของสหรัฐฯ ส่งผลให้ตลาดคลายความกังวลเกี่ยวกับการขนส่งน้ำมันดิบผ่านช่องแคบฮอร์มุซ ประกอบกับกลุ่มโอเปกและชาติพันธมิตร (OPEC+) และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์¹¹ ขยายกำลังการผลิตเพื่อชดเชยภาวะการผลิตน้ำมันที่หยุดชะงัก ส่งผลให้ความกังวลเกี่ยวกับภาวะตึงตัวของอุปทานน้ำมันดิบลดลง

รวมในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาดอยู่ที่ 87.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.8 จากค่าเฉลี่ย 70.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)				อัตราการขยายตัว (%YoY)			
		WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย
2567	ทั้งปี	75.9	80.7	79.6	78.7	-2.2	-2.3	-3.0	-2.5
	Q1	77.0	83.0	81.2	80.4	1.2	2.3	1.1	1.5
	Q2	80.8	84.8	85.4	83.7	9.8	8.4	10.1	9.4
	Q3	75.5	80.3	78.4	78.1	-8.1	-7.4	-9.5	-8.3
	Q4	70.4	74.6	73.6	72.9	-10.3	-11.4	-12.0	-11.3
2568	ทั้งปี	64.9	69.0	69.4	67.8	-14.5	-14.5	-12.9	-13.9
	H1	67.7	71.7	71.9	70.4	-14.1	-14.6	-13.7	-14.2
	H2	62.1	66.4	66.9	65.2	-14.8	-14.3	-11.9	-13.7
	Q1	71.6	75.7	77.0	74.8	-7.1	-8.9	-5.2	-7.0
	Q2	64.0	67.7	66.9	66.2	-20.8	-20.2	-21.7	-20.9
	Q3	65.1	69.1	70.1	68.1	-13.8	-14.0	-10.6	-12.8
	Q4	59.2	63.7	63.8	62.2	-15.9	-14.7	-13.4	-14.6
2569	H1	82.8	93.1	91.8	89.2	22.2	29.8	27.6	26.6
	Q1	72.1	80.7	86.9	79.9	0.8	6.7	12.8	6.9
	Q2	93.3	105.2	96.6	98.3	45.8	55.3	44.4	48.6
	เม.ย.	99.2	122.3	106.1	109.2	57.1	80.5	56.6	64.9
	พ.ค.	99.2	108.0	103.5	103.5	62.4	68.4	62.5	64.4
	มิ.ย.	81.7	85.4	80.5	82.5	20.3	19.5	16.2	18.7
	ก.ค.	79.0	83.4	76.7	79.7	17.2	17.6	8.2	14.3
	7M	82.2	91.6	89.5	87.8	21.5	28.0	24.7	24.8

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และ Bloomberg

¹⁰ ที่มา: U.S. Energy Information Administration (EIA) ประมวลผลโดย สศช.
¹¹ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) ออกจากการเป็นสมาชิกกลุ่ม OPEC+ มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2569

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สองของปี 2569

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สองของปี 2569 ยังขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีแรงสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้วัฏจักรขาขึ้นของเทคโนโลยีโลก (Global technology cycle) ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของหลายประเทศขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง โดยเฉพาะเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่และกลุ่มประเทศอาเซียน เช่นเดียวกับการผลิตและการลงทุนในเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ขยายตัวดี สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อโลกในภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing PMI) ที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 52.3 เทียบระดับ 51.3 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงไตรมาสที่ 2 ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางซึ่งทำให้ระดับราคาพลังงาน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์สำคัญ และต้นทุนค่าขนส่งทางทะเลสูงขึ้น อันส่งผลกระทบต่อแนวโน้มไปยังกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคบริการโดยเฉพาะสาขาการขนส่งและโลจิสติกส์ สาขาการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง และสาขาการค้า สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อโลกในภาคบริการที่ปรับลดลงต่ำสุดในรอบหลายไตรมาสในหลายประเทศ¹² สอดคล้องกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวลดลง ขณะที่แรงกดดันเงินเฟ้อที่เร่งขึ้นส่งผลให้ธนาคารกลางหลายแห่งมีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อาทิ ธนาคารกลางยุโรป ธนาคารกลางญี่ปุ่น และธนาคารกลางอินโดนีเซีย โดยมีรายละเอียดของเศรษฐกิจแต่ละประเทศสำคัญ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.1 ชะลอลงจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายภาครัฐและการนำเข้าที่เร่งตัวขึ้น โดยการใช้จ่ายภาครัฐปรับตัวลดลงร้อยละ 0.02 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อน ตามการลดลงอย่างต่อเนื่องของการใช้จ่ายรัฐบาลกลางเป็นไตรมาสที่สี่ติดต่อกัน¹³ ขณะที่การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังคงขยายตัวร้อยละ 2.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการจ้างงานนอกภาคเกษตร (Non-farm Payroll) ที่ปรับตัวดีขึ้น¹⁴ และการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อน ซึ่งเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 9 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการเร่งลงทุนในเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 54.5 เทียบกับ 52.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และนับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม การลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัยปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ตามต้นทุนการกู้ยืมระยะยาวที่ยังอยู่ในระดับสูง¹⁵ ขณะที่ มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 14.8 ชะลอลงจากร้อยละ 15.2 ในไตรมาสก่อน ส่วนมูลค่าการนำเข้าสินค้าขยายตัวร้อยละ 13.8 พื้นตัวจากการลดลงร้อยละ 13.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าทุนที่ขยายตัวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ และฐานที่ต่ำผิดปกติในปีก่อนหน้าจากการเร่งนำเข้าก่อนการบังคับใช้มาตรการภาษีในไตรมาสแรกของปี 2568 และการชะลอคำสั่งซื้อในระยะถัดมา ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงเร่งตัวขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงาน ประกอบกับการส่งผ่านผลกระทบจากการขึ้นอัตราภาษีนำเข้า¹⁶ ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในช่วงร้อยละ 3.50 – 3.75 ในการประชุมเดือนเมษายนและมิถุนายน 2569

เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 1.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภายในประเทศ และการขยายตัวเร่งขึ้นของการส่งออก โดยดัชนีการค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 3.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 12 ไตรมาส โดยเป็นผลจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่งและรายได้แรงงานที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่การลงทุนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ขยายตัวต่อเนื่อง ตามนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงในกลุ่มประเทศสมาชิกเพื่อลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ สอดคล้องกับการนำเข้าในช่วงสองเดือนแรกของไตรมาสที่ 2 (เม.ย.-พ.ค.) ที่ขยายตัวร้อยละ 14.0 (%YoY) ตามการนำเข้าจากสหรัฐฯ และเอเชียที่ขยายตัวในระดับสูง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม แรงกดดันด้านเงินเฟ้อยังคงเพิ่มขึ้นจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น¹⁷ ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง¹⁸ เพื่อรักษาเสถียรภาพของอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในกรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ขณะเดียวกัน การเร่งเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้กองทุนฟื้นฟูและสร้างความยืดหยุ่นเศรษฐกิจ

¹² ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการของสหรัฐฯ อยู่ที่ระดับ 51.0 นับเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 10 ไตรมาส ส่วนยูโรโซนอยู่ที่ระดับ 48.2 ต่ำที่สุดในรอบ 21 ไตรมาส สหราชอาณาจักรอยู่ที่ระดับ 50.3 ต่ำที่สุดในรอบ 11 ไตรมาส ออสเตรเลียอยู่ที่ระดับ 50.0 ต่ำที่สุดในรอบ 10 ไตรมาส และญี่ปุ่นอยู่ที่ระดับ 51.1 ต่ำที่สุดในรอบ 6 ไตรมาส

¹³ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการหยุดดำเนินงานของกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ (Department of Homeland Security) ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2569 จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2569 ส่งผลให้การใช้จ่ายของรัฐบาลกลางลดลงร้อยละ 2.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อน

¹⁴ การจ้างงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้น 3.34 แสนตำแหน่งในไตรมาสที่สองของปี 2569 เทียบกับ 2.18 แสนตำแหน่งในไตรมาสก่อนหน้า และการลดลง 1.16 แสนตำแหน่งในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ขณะที่อัตราการว่างงานทรงตัวที่ร้อยละ 4.3 เท่ากับไตรมาสก่อน

¹⁵ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่อยู่อาศัยแบบคงที่ระยะ 30 ปี เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.42 ต่อปีในไตรมาสที่สองของปี 2569 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.11 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วงปี 2558 – 2562 ที่ร้อยละ 4.0 ส่งผลให้การลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 3.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

¹⁶ อัตราเงินเฟ้อยังคงทรงตัวในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 อย่างต่อเนื่อง โดยอัตราเงินเฟ้อจากรายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล (Personal Consumption Expenditure: PCE) ในไตรมาสที่สองเร่งตัวขึ้นเป็นร้อยละ 3.9 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อน และนับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 12 ไตรมาส ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core PCE) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.3 จากร้อยละ 3.1 ส่วนดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index) อยู่ที่ร้อยละ 5.7 สูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส

¹⁷ ดัชนีราคาผู้บริโภคในไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ร้อยละ 3.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส ตามการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงาน โดยดัชนีราคาผู้บริโภคในหมวดพลังงานขยายตัวร้อยละ 10.1 จากการลดลงร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 13 ไตรมาส

¹⁸ ธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2569 ได้มีมติปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยยูโรโซนปรับขึ้นเป็น 4.50% อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อยู่ที่ร้อยละ 2.40 ร้อยละ 2.65 และร้อยละ 2.25 ตามลำดับ โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาให้อัตราเงินเฟ้อทรงตัวอยู่ในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 ในระยะปานกลาง

(Recovery and Resilience Facility: RRF) ก่อนที่จะหมดอายุในช่วงปลายปี 2569¹⁹ ซึ่งจะช่วยบรรเทาผลกระทบจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น

เศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสแรก โดยได้แรงสนับสนุนจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยเฉพาะในสินค้าหมวดคงทน เนื่องจากการยกเลิกการเก็บภาษีรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2569 ส่งผลให้ยอดการจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศขยายตัวร้อยละ 7.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า รวมถึงการเร่งซื้อเครื่องปรับอากาศก่อนการยกระดับมาตรฐานประสิทธิภาพพลังงานในปี 2570 (2027 Nen Mondai) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยจากผลสำรวจ Tankan ดัชนี Diffusion ของผลประกอบการในเดือนมิถุนายน 2569 สูงที่สุดในรอบ 25 ปี สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการส่งออกสินค้าที่ร้อยละ 17.0 เทียบกับร้อยละ 10.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะในสินค้าหมวดเคมีภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และยานยนต์ สำหรับอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สองของปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 1.5 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า แม้ว่าจะระดับราคาพลังงานจะปรับตัวเพิ่มขึ้นแต่ได้รับการชดเชยจากมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพ อาทิ มาตรการลดค่าไฟฟ้า และมาตรการช่วยเหลือค่าเล่าเรียน เป็นต้น ขณะที่ อัตราแลกเปลี่ยนยังคงอ่อนค่าต่อเนื่อง²⁰ ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นตัดสินใจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 0.75 เป็นร้อยละ 1.0 ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินเมื่อวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2569 ซึ่งนับเป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่สูงที่สุดในรอบ 31 ปี

เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 4.3 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส ตามการลงทุนภาคเอกชนที่ลดลงร้อยละ 8.5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรลดลงร้อยละ 5.7 โดยการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภาคการผลิต และภาคอสังหาริมทรัพย์ลดลงร้อยละ 2.4 ร้อยละ 1.2 และร้อยละ 18.0 ตามลำดับ ขณะที่ยอดค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวเพียงร้อยละ 0.2 ชะลอลงจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเฉลี่ยในไตรมาสที่สองอยู่ที่ระดับ 89.4 ลดลงจากระดับ 90.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 4 ไตรมาส อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจจีนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แบตเตอรี่ ลิเทียม และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม และการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวร้อยละ 20.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 14.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามความต้องการสินค้าเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์²¹ ขณะที่ธนาคารกลางจีน (PBOC) ยังคงอัตราดอกเบี้ยลูกค้านั้นระยะเวลา 1 ปี และ 5 ปี ไว้ที่ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.5 ตลอดช่วงไตรมาสที่สอง และเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 13 ในการประชุมเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2569 เพื่อลดความเสี่ยงจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยกับต่างประเทศ และรักษาเสถียรภาพของค่าเงิน ส่วนอัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.1 เทียบกับร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ยังคงขยายตัวในเกณฑ์สูง แต่ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าโดยเศรษฐกิจไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 12.9 ร้อยละ 4.3 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ 3.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 15.4 ร้อยละ 5.9 ร้อยละ 6.3 และร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของภาคการส่งออกสินค้า โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สองของสิงคโปร์ ไต้หวัน ฮองกง และเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 40.8 ร้อยละ 43.7 ร้อยละ 45.6 และร้อยละ 57.3 ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อปรับตัวเพิ่มขึ้นตามระดับราคาพลังงานส่งผลให้ธนาคารกลางส่วนใหญ่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง รวมถึงธนาคารกลางสิงคโปร์ที่ปรับนโยบายการเงินให้เข้มงวดขึ้นในเดือนเมษายน 2569 โดยเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของกรอบอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อบรรเทาแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ นอกจากนี้ รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ยังได้ดำเนินมาตรการเพื่อลดผลกระทบจากระดับราคาสินค้าพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ที่ปรับตัวสูงขึ้น อาทิ เกาหลีใต้จัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมวงเงิน 26.2 ล้านล้านวอนในเดือนเมษายนเพื่อบรรเทาภาระราคาน้ำมันแก่ประชาชนกลุ่มรายได้ต่ำ ส่วนสิงคโปร์และฮองกงดำเนินมาตรการอุดหนุนค่าสาธารณูปโภคและลดหย่อนภาษีและค่าธรรมเนียม

¹⁹ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 สหภาพยุโรปเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้ Recovery and Resilience Facility (RRF) แล้ว 4.3 แสนล้านยูโร (จากวงเงินทั้งหมด 5.8 แสนล้านยูโร) โดยในไตรมาส 2 เบิกจ่ายเพิ่ม 2.9 หมื่นล้านยูโร ให้แก่ 11 ประเทศสมาชิก เพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการภายใต้แผนฟื้นฟูและเพิ่มความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ (Recovery and Resilience Plans: RRP) ซึ่งครอบคลุมการลงทุนด้านพลังงานสะอาด และ REPowerEU โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการปฏิรูปด้านต่าง ๆ

²⁰ อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่สองเฉลี่ยอยู่ที่ 159.5 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจาก 156.8 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรกของปี 25 69 และนับเป็นการอ่อนค่ามากที่สุดในรอบ 40 ปี

²¹ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยในไตรมาสที่สองอยู่ที่ระดับ 50.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 49.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ในช่วงครึ่งแรกของปี มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงขยายตัวร้อยละ 13.3 และการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวร้อยละ 20.1

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการขยายตัวอย่างแข็งแกร่งของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเศรษฐกิจมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 6.0 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสแรก โดยการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 53.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 26.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยหมวดสินค้าหลักที่ขยายตัวได้ดีประกอบด้วยสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมี ยาง และผลิตภัณฑ์พลาสติก เช่นเดียวกับเศรษฐกิจเวียดนามที่ขยายตัวร้อยละ 8.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวในทุกสาขาการผลิต ขณะที่การส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 22.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 19.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับเศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลงจากร้อยละ 5.6 ในไตรมาสแรก ตามการชะลอตัวของอุปสงค์บริโภคภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งปัญหาความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่ลดลง ส่งผลให้เงินทุนต่างชาติไหลออกเพิ่มขึ้นจนส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าลงมาอยู่ที่เฉลี่ย 17,656.3 รูปีต่อดอลลาร์ สหรัฐ ซึ่งเป็นอัตราที่อ่อนค่ามากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 2.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสแรกจากผลกระทบของความขัดแย้งในตะวันออกกลางต่อภูมิภาคพลังงานที่ส่งผลให้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน อย่างไรก็ดี การใช้จ่ายภาครัฐและการส่งออกยังขยายตัวในระดับสูงต่อเนื่อง ทั้งนี้ สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางได้สร้างแรงกดดันต่อราคาสินค้าและพลังงานในตลาดอาเซียนที่พึ่งพิงการนำเข้า ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อของประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพิ่มขึ้น²² ทำให้ธนาคารกลางอินโดนีเซียและธนาคารกลางฟิลิปปินส์ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมเสถียรภาพของระดับราคาและอัตราแลกเปลี่ยน²³

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP										มูลค่าการส่งออกสินค้า									
	2566		2567		2568			2569			2566		2567		2568			2569		
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2		
สหรัฐฯ	2.9	2.8	2.0	2.1	2.3	2.0	2.1	2.7	2.1	-2.1	1.7	3.6	6.5	3.3	8.2	5.4	14.5	15.2		
ยูโรโซน	0.6	1.0	1.6	1.4	1.2	1.1	1.3	0.5	1.0	2.0	0.7	4.9	5.3	7.9	9.4	6.9	4.0	8.9		
สหราชอาณาจักร	0.3	1.0	1.8	1.3	1.2	0.9	1.3	0.9	1.2	-6.2	-3.6	2.0	-0.2	-1.2	4.5	1.2	4.5	9.8		
ออสเตรเลีย	2.1	1.1	1.4	1.9	2.0	2.5	2.0	2.6		-9.9	-8.4	-8.0	-2.6	1.4	6.2	-0.8	12.6	18.6		
ญี่ปุ่น	0.7	-0.2	1.5	1.9	0.5	0.3	1.1	0.4		-4.0	-1.4	5.0	7.8	1.3	3.8	4.4	7.1	6.0		
จีน	5.4	5.0	5.4	5.2	4.8	4.5	5.0	5.0	4.3	-4.7	5.9	5.5	6.0	6.4	3.7	5.4	14.7	20.2		
อินเดีย	8.8	7.2	7.0	6.8	8.3	8.0	7.5	7.8		-4.8	2.6	-4.3	-2.2	8.3	1.4	0.5	-2.8	15.9		
เกาหลีใต้	1.5	2.2	0.16	0.7	2.1	1.6	1.1	3.8	3.7	-7.5	8.1	-2.3	2.1	6.5	8.4	3.8	38.4	57.2		
ไต้หวัน	1.1	5.3	5.5	7.7	8.4	13.0	8.8	15.4	12.9	-9.8	9.8	17.5	34.1	36.5	48.8	34.8	51.1	43.7		
ฮ่องกง	3.2	2.6	3.2	3.3	3.8	4.0	3.5	5.9	4.3	-7.8	9.1	11.5	14.2	14.7	20.8	15.4	31.4	45.0		
สิงคโปร์	1.5	5.3	4.5	5.4	4.5	5.7	5.0	6.3	5.9	-7.7	6.2	3.0	16.0	11.2	18.2	12.2	35.0	40.8		
อินโดนีเซีย	5.0	5.0	4.9	5.1	5.0	5.4	5.1	5.6	5.3	-11.3	3.0	6.5	8.8	9.0	0.8	6.1	0.3	7.6		
มาเลเซีย	3.6	5.2	4.4	4.6	5.3	6.2	5.2	5.4	6.0	-11.1	5.7	10.9	13.8	12.6	17.8	13.9	26.3	53.5		
ฟิลิปปินส์	5.5	5.7	5.4	5.4	4.0	3.0	4.4	2.8	2.3	-7.5	-0.5	10.5	16.3	13.0	21.9	15.3	12.8	13.4		
เวียดนาม	5.0	7.0	7.1	8.2	8.3	8.5	8.0	7.9	8.4	-4.6	14.4	10.9	18.2	18.6	19.8	17.0	19.0	22.8		

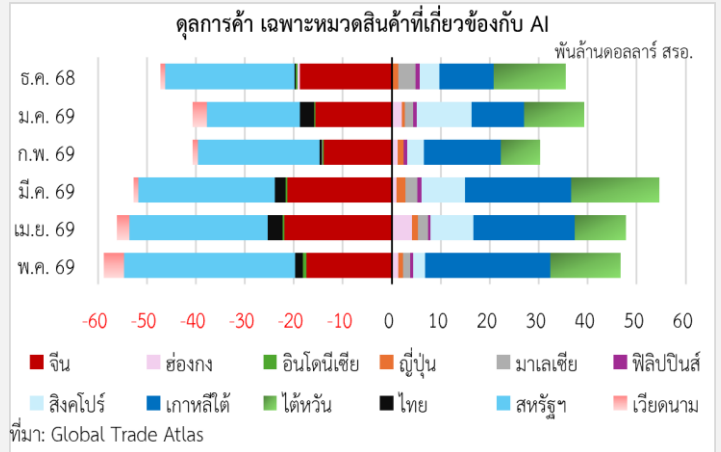
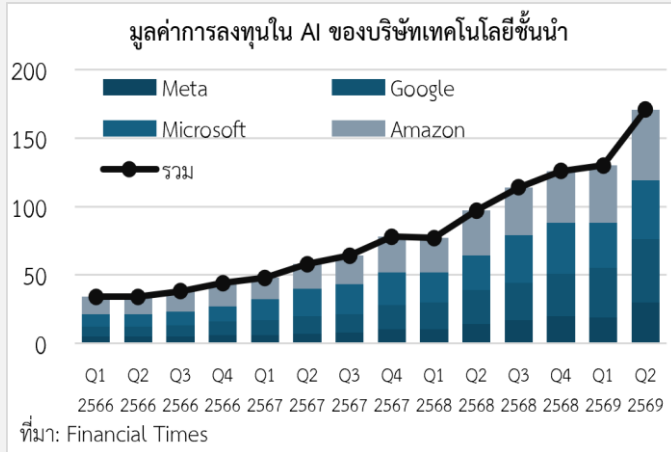
ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

²² อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สองของมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ร้อยละ 2.9 ร้อยละ 6.8 และร้อยละ 5.3 เทียบกับร้อยละ 1.6 ร้อยละ 3.6 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

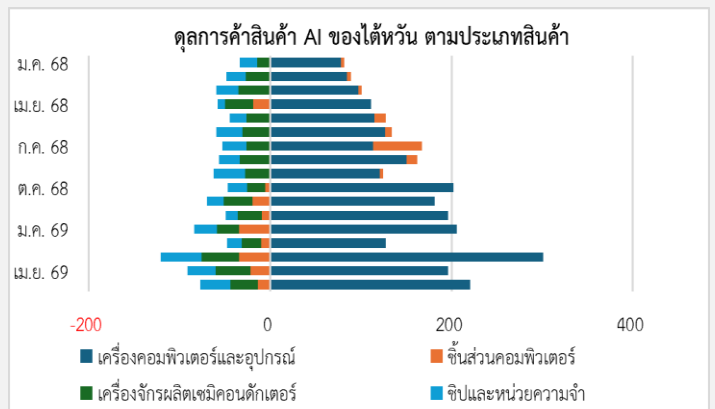
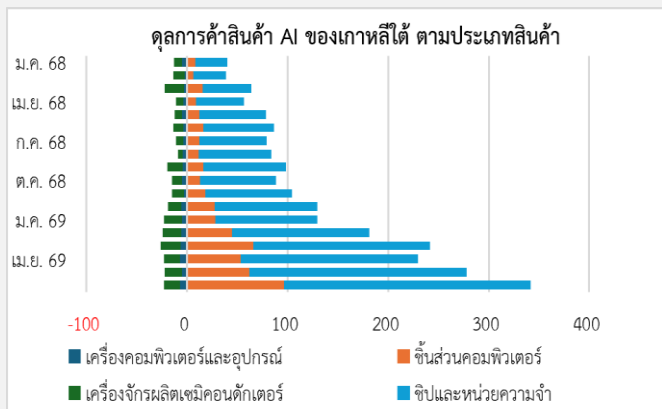
²³ ธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 3 ครั้งในช่วงไตรมาสที่สอง โดยอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับร้อยละ 5.75 ในช่วงสิ้นไตรมาสที่สองเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.75 ในสิ้นไตรมาสแรก ขณะที่ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 4.5 จากร้อยละ 4.25 ในการประชุมเมื่อเดือนเมษายน 2569

โครงสร้างการส่งออกของสินค้าด้านปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมาจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ขยายตัวเร่งขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการลงทุนในศูนย์ข้อมูล อุปกรณ์ประมวลผล เซมิคอนดักเตอร์ และซอฟต์แวร์ โดยมูลค่าลงทุนของบริษัทเทคโนโลยีชั้นนำได้เพิ่มขึ้นจาก 1.5 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 เป็น 4.1 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 และยิ่งเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น 3.0 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ทิศทางการลงทุนดังกล่าวสะท้อนความต้องการใช้เทคโนโลยี AI ที่เพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อให้เกิดการขยายตัวของการผลิตและการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในหลายประเทศผู้ผลิตทั่วโลกโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียที่กำลังกลายเป็นแหล่งผลิตสำคัญของสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนใน AI¹

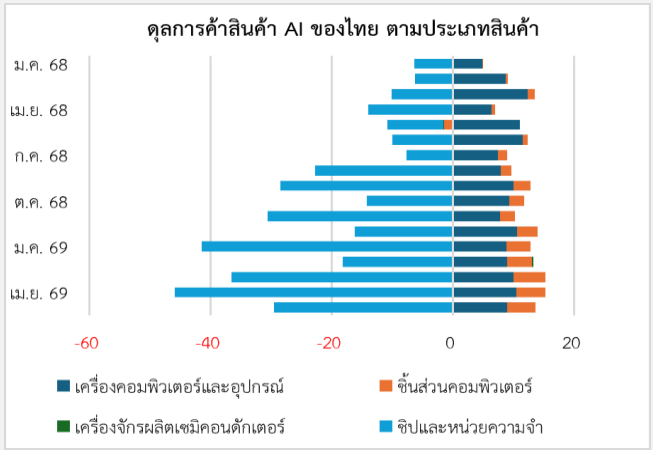
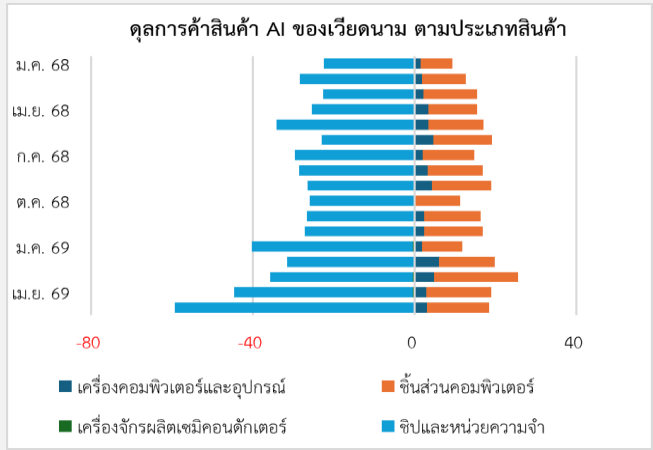
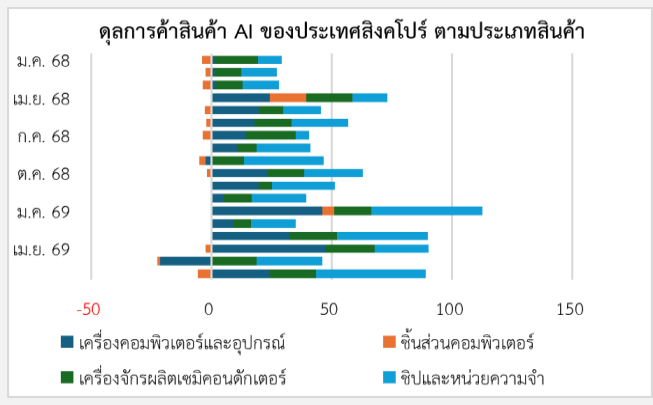
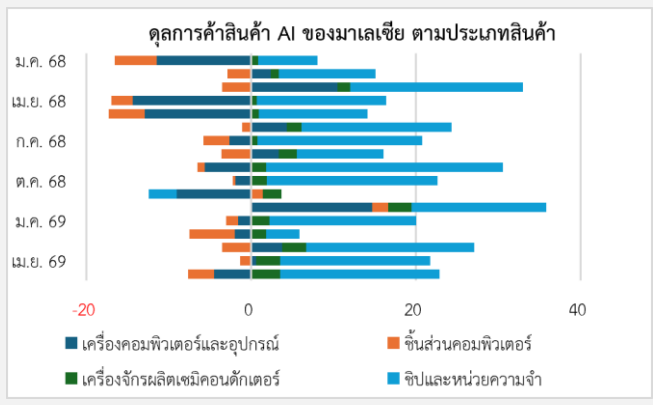

หากพิจารณาจากโครงสร้างการค้าระหว่างประเทศทั้งการส่งออกและการนำเข้าจะพบว่าบทบาทของแต่ละประเทศในห่วงโซ่อุปทานของการผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI มีความแตกต่างกันออกไป และส่งผลต่อดุลการค้าของแต่ละประเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่า กลุ่มประเทศที่มีการเกินดุลสินค้า AI ในระดับสูงต่อเนื่อง ได้แก่ **ไต้หวันและเกาหลีใต้** สอดคล้องกับบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์โลก เนื่องจากเกาหลีใต้มีความได้เปรียบในการผลิตสินค้ากลุ่มชิปและหน่วยความจำ และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ ขณะที่ไต้หวันมีฐานการผลิตอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์โดยเฉพาะชิปชั้นสูงขนาดใหญ่ของโลก รวมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เช่นเดียวกับ **สิงคโปร์และมาเลเซีย**ซึ่งมีการเกินดุลอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยสิงคโปร์มีบทบาทสำคัญในการส่งออกเครื่องจักรผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ชิปและหน่วยความจำ และเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ส่งผลให้ดุลการค้าสินค้า AI อยู่ในภาวะเกินดุล ขณะที่มาเลเซียมีฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์และเซมิคอนดักเตอร์ที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานการผลิตโลกในระดับสูง ขณะที่ **ประเทศไทยและเวียดนามมีการขาดดุลการค้าด้านสินค้า AI อย่างต่อเนื่อง** และไทยมีแนวโน้มที่จะขาดดุลเพิ่มขึ้น เนื่องจากทั้งสองประเทศการนำเข้าชิปและหน่วยความจำในมูลค่าที่สูง แต่มีสินค้าส่งออกที่แตกต่างกันออกไป โดยเวียดนามมีการส่งออกชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์เป็นหลัก ขณะที่ไทยมีสินค้าส่งออกสำคัญคือเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์

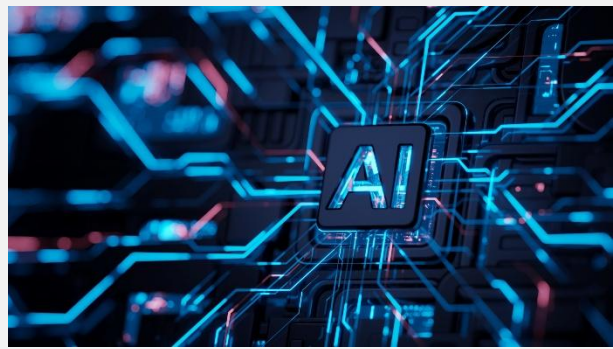
ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

¹ นิยามความครอบคลุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ประกอบด้วย (1) เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ HS 847150, 847170, 847180 (2) ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ HS 847330 (3) เครื่องจักรผลิตเซมิคอนดักเตอร์ HS 848610 – 848690 และ (4) ชิปและหน่วยความจำ HS 854231, 854232 (ที่มา: กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (2569) World Economic Outlook update July 2026)

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

ทั้งนี้ รูปแบบการค้าที่ต่างกันของแต่ละประเทศสะท้อนบทบาทที่ต่างกันออกไปในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกี่ยวกับ AI แม้ว่าดุลการค้าเพียงอย่างเดียวไม่สามารถชี้วัดผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับแต่ละเศรษฐกิจได้ทั้งหมด เนื่องจากยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ อาทิ มูลค่าเพิ่มต่อภาคการผลิตภายในประเทศ และการจ้างงาน แต่ดุลการค้าก็สามารถเป็นเครื่องชี้เบื้องต้นสำคัญ ที่สะท้อนผลประโยชน์ที่แต่ละประเทศจะได้รับจากวัฏจักรขาขึ้นของการลงทุนด้านเทคโนโลยี (Technology cycle) อันเนื่องมาจากการพัฒนา AI ในครั้งนี้ โดยประเทศที่มีแนวโน้มได้รับประโยชน์จากการค้าระหว่างประเทศและมีเม็ดเงินลงทุนหมุนเวียนภายในประเทศมากที่สุด คือกลุ่มประเทศที่มีการผลิตและส่งออกสินค้าที่เป็นชิ้นส่วนต้นน้ำที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและมีมูลค่าสูงและมีการพึ่งพาการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศในระดับที่ต่ำ ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรใช้โอกาสจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้า AI เพื่อสร้างประโยชน์ต่อยอดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการผลิต โดยมุ่งเน้นการยกระดับสู่การเป็นฐานการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงของภูมิภาคผ่านความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับบริษัทข้ามชาติเป้าหมาย ควบคู่กับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมภายในประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและแรงงานไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลกและภูมิภาค ควบคู่กับการส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและเทคโนโลยีขั้นสูงที่ผลิตในประเทศเพื่อเพิ่มผลิตภาพในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องและลดการพึ่งพิงการนำเข้าวัตถุดิบชิ้นกลางและสินค้าทุนจากต่างประเทศ

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2569

เศรษฐกิจโลกในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 3.3 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.6 ในปีก่อนหน้านี้ ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจยูโรโซน จีน ญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศเกิดใหม่และกำลังพัฒนาในเอเชีย เนื่องจากผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ รวมทั้งต้นทุนการขนส่งที่อยู่ในระดับสูง ประกอบกับมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่ส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวของการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ส่งผลให้มีการขยายตัวของความต้องการสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักรอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนช่วยชดเชยผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยคาดว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากแรงส่งของการค้าโลกที่ลดลงภายหลังการเร่งนำเข้าและส่งออกสินค้าในช่วงก่อนหน้านี้ ประกอบกับต้นทุนพลังงานและการขนส่งที่ยังอยู่ในระดับสูง และแนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางประเทศหลักที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ

ทั้งนี้ การประมาณการในกรณีฐานครั้งนี้ อยู่ภายใต้สมมติฐานสำคัญ ได้แก่ (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะไม่ยกระดับความรุนแรงขึ้นและ/หรือขยายเป็นวงกว้างจนส่งผลกระทบต่อระดับราคาพลังงานและภาคเศรษฐกิจจริงอย่างมีนัยสำคัญ โดยคาดว่าช่วงที่เหลือของปีระดับราคาน้ำมันมีแนวโน้มที่จะผันผวนแต่โดยเฉลี่ยจะยังทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปัจจุบัน²⁴ ตามการเพิ่มกำลังการผลิตและการส่งออกของประเทศผู้ผลิตน้ำมันนอกตะวันออกกลาง และ (2) มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีการบังคับใช้แล้วในปัจจุบันจะยังคงมีผลไปตลอดช่วงของการประมาณการ²⁵ และไม่รวมกรณีที่มีการบังคับใช้มาตรการเพิ่มเติม ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 4.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 5.1 ในปี 2568 โดยมีรายละเอียดแนวโน้มเศรษฐกิจรายประเทศ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2568 และเท่ากับการประมาณการครั้งก่อน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวต่อเนื่องตามการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงมาตรการหักลดหย่อนภาษีการลงทุนแบบเติมจำนวนภายใต้กฎหมาย One Big Beautiful Bill Act (OBBBA) เช่นเดียวกับการบริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีตามอัตราค่าจ้างที่แท้จริงที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ มาตรการภาษีนำเข้าภายใต้มาตรา 301 ของกฎหมายการค้าสหรัฐฯ (Trade Act of 1974) มาตรการภาษีนำเข้าภายใต้มาตรา 338 ของกฎหมายศุลกากร (Tariff Act of 1930)²⁶ และการขยายขอบเขตภาษีสินค้าเวชภัณฑ์²⁷ มีแนวโน้มส่งผลให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อลดลงช้ากว่าที่คาด ประกอบกับตลาดแรงงานที่เริ่มส่งสัญญาณชะลอตัว สะท้อนจากตัวเลขการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่ชะลอตัว²⁸ ทั้งนี้ คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินที่ตึงตัวมากขึ้น²⁹

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.3 ในปี 2568 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศและภาคบริการในช่วงครึ่งปีหลัง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ระดับ 51.7 เพิ่มขึ้นจากระดับ 49.4 ในเดือนก่อนหน้านี้ และสูงสุดในรอบ 5 เดือน ประกอบกับแนวโน้มการขยายตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศ เนื่องจากการดำเนินมาตรการทางภาษีเพื่อบรรเทาผลกระทบจากราคาพลังงาน³⁰ และการดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์³¹ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการผ่อนคลายมาตรการกีดกันทางการค้ากับสหรัฐฯ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนภาคการผลิตและการลงทุน สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ระดับ 51.9 เพิ่มขึ้นจากระดับ 51.4 ในเดือนก่อนหน้านี้ และสูงสุดในรอบ 3 เดือน รวมถึงแรงสนับสนุนทางการคลังจากการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้กองทุนฟื้นฟูและสร้างความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ (Recovery and Resilience Facility: RRF) ให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

²⁴ ราคาน้ำมันดิบดูไบ ณ วันที่ 10 สิงหาคม 2569 อยู่ที่ 80.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

²⁵ สำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (USTR) ประกาศการจัดเก็บภาษีนำเข้าภายใต้มาตรา 301 ว่าด้วยการใช้แรงงานบังคับ เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2569 และจะเริ่มจัดเก็บภาษีดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม ครอบคลุมประเทศคู่ค้า 60 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 99.4 ของมูลค่าการนำเข้าของสหรัฐฯ ทั้งหมด โดยใช้อัตราร้อยละ 10.0 สำหรับประเทศที่มีกฎหมายห้ามนำเข้าสินค้าที่ผลิตด้วยแรงงานบังคับหรือให้คำมั่นว่าจะดำเนินการ และร้อยละ 12.5 สำหรับประเทศอื่น ๆ โดยสินค้าบางประเภทได้รับการยกเว้น เช่น สินค้าที่อยู่ในมาตรา 232 และสินค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

²⁶ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ใช้อำนาจตามมาตรา 338 กำหนดภาษีเพิ่มเติมร้อยละ 50.0 ต่อสินค้าบางรายการ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2569

²⁷ มาตรการภายใต้มาตรา 232 ของ Trade Expansion Act of 1962 กำหนดอัตราพื้นฐานสูงสุดร้อยละ 100 ส่วนยุโรป ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สวิสเซอร์แลนด์ และลิทัวเนียจะได้รับอัตราภาษีพิเศษที่ร้อยละ 15

²⁸ การจ้างงานนอกภาคเกษตรล่าสุดประจำเดือนกรกฎาคม 2569 อยู่ที่ 158,858 พันตำแหน่ง (ขยายตัวร้อยละ 0.2) ลดลงเล็กน้อยจาก 158,881 พันตำแหน่งในเดือนก่อนหน้านี้ (ขยายตัวร้อยละ 0.3)

²⁹ ในการประชุมวันที่ 28-29 กรกฎาคม 2569 คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) มีมติให้คงกรอบอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 3.50-3.75 โดยมีมติที่ 7 ต่อ 3 ซึ่งสะท้อนว่ามีการคาดการณ์บางส่วนเห็นควรให้มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อีกทั้งค่ากลางประมาณการอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Dot plot) ณ สิ้นปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 3.8 ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันสะท้อนความเป็นไปได้ในการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

³⁰ สหภาพยุโรปได้ดำเนินการมาตรการช่วยเหลือด้านพลังงานมูลค่ารวมประมาณ 1.45 หมื่นล้านยูโร อาทิ การลดภาษีสรรพสามิตและภาษีทางอ้อมของเชื้อเพลิง ทั้งนี้ หากมาตรการดังกล่าวได้รับการขยายระยะเวลาดังสิ้นปี 2569 คาดว่าต้นทุนทางการคลังของสหภาพยุโรปโดยรวมจะเพิ่มขึ้นเป็น 3.86 หมื่นล้านยูโร หรือร้อยละ 0.2 ของ GDP

³¹ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2569 คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) ประกาศสนับสนุนการจัดตั้ง AI Gigafactories ด้วยเงินทุนภาครัฐรวม 10 พันล้านยูโร พร้อมตั้งเป้าดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชนเพิ่มเติมอย่างน้อย 2 หมื่นล้านยูโร

ภายในสิ้นปี 2569³² ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในเดือนกรกฎาคม 2569 อยู่ที่ร้อยละ 2.9 ทรงตัวอยู่เหนือระดับเป้าหมายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น³³

เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 1.2 ในปี 2568 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน โดยเป็นผลจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยเฉพาะผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและข้อจำกัดด้านวัตถุดิบนำเข้า เนื่องจากญี่ปุ่นพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากภูมิภาคดังกล่าวในสัดส่วนสูง อย่างไรก็ตาม ภาคการส่งออกยังคงมีปัจจัยสนับสนุนจากเซมิคอนดักเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากอุปสงค์จากการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวตามการปรับขึ้นของค่าจ้างที่แท้จริงและการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน โดยเฉพาะยานยนต์ ขณะที่การอ่อนค่าของค่าเงินเยนอย่างต่อเนื่องมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสาขาการผลิตที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน วัตถุดิบ และอาหาร ส่งผลให้เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2569 ธนาคารกลางญี่ปุ่นและกระทรวงการคลังได้ร่วมมือกับธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการที่จะใช้เครื่องมือ Foreign and International Monetary Authorities (FIMA) Repo Facility ในการลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่องในตลาดการเงินรวมถึงความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และคาดว่าในช่วงที่เหลือของปีธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติม

เศรษฐกิจจีนในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.4 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในปีก่อนหน้า เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน โดยเป็นผลจากการชะลออย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภายในประเทศ ตามการบริโภคภาคครัวเรือนที่ยังฟื้นตัวอย่างจำกัดท่ามกลางความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังไม่ฟื้นตัว สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการในเดือนกรกฎาคม 2569 ลดลงสู่ระดับ 50.4 ต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2567 ขณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มชะลอตัวลง ส่วนหนึ่งมาจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคม 2569 ที่ลดลงสู่ระดับ 50.9 ส่วนการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ในเดือนกรกฎาคมลดลงร้อยละ 18.0 เป็นการลดลงมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกสินค้าในกลุ่มเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสามารถชดเชยการลดลงของสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมดั้งเดิมได้³⁴ ประกอบกับการดำเนินมาตรการของภาครัฐเพื่อกระตุ้นการบริโภคและการปรับปรุงกระบวนการอนุมัติโครงการลงทุนเพื่อสนับสนุนการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชน³⁵ ขณะที่ธนาคารกลางจีนยังมีแนวโน้มผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติมผ่านการปรับลดอัตราส่วนเงินสำรองของธนาคารพาณิชย์ หากอุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวมากกว่าที่คาด

เศรษฐกิจอินเดียคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.6 ชะลอลงจากร้อยละ 7.5 ในปีก่อนหน้า แต่เป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.4 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการขยายตัวที่ต่ำกว่าคาดของอุปสงค์ภายในประเทศและภาคบริการ โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของกำลังซื้อของครัวเรือนภายหลังการลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีสินค้าและบริการสำหรับรถยนต์ขนาดเล็ก เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าที่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบกับความคืบหน้าของการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าสำคัญ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังเผชิญข้อจำกัดจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ซึ่งส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบและต้นทุนการผลิตสูงขึ้น รวมทั้งสร้างแรงกดดันต่อเงินทุนเคลื่อนย้ายและค่าเงินรูปี ขณะที่ธนาคารกลางอินเดียคาดว่าจะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อและการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้น ตามการลงทุนและการส่งออกที่ได้รับประโยชน์จากวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการดำเนินนโยบายอุตสาหกรรมเชิงรุก โดยเฉพาะมาตรการเร่งรัดการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล³⁶ ส่งผลให้ภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง³⁷ โดยในปี 2569 เศรษฐกิจไต้หวัน ฮองกง และเกาหลีใต้มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 9.5 ร้อยละ 3.7 และร้อยละ 2.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.7 ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 1.0 ในปีก่อนหน้า และเป็นการปรับขึ้นจากร้อยละ 5.1 ร้อยละ 2.3 และร้อยละ 1.8 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามลำดับ ส่วนเศรษฐกิจสิงคโปร์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในปีก่อนหน้า และเป็นการปรับขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน

³² OECD คาดว่างบประมาณดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจประมาณร้อยละ 0.5 ในปี 2569

³³ ธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2569 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย หลังจากได้มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายมาแล้วในการประชุมครั้งก่อนเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาและให้อัตราเงินเฟ้อเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบเป้าหมายในระยะกลาง

³⁴ ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 มูลค่าการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงของจีนขยายตัวร้อยละ 40.7 และมูลค่าการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์เพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สินค้าอุตสาหกรรมดั้งเดิมบางกลุ่มปรับตัวลดลง อาทิ เซรามิกลดลงร้อยละ 28.3 และของเล่นลดลงร้อยละ 9.7 สะท้อนความแตกต่างของแรงส่งระหว่างอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงกับอุตสาหกรรมดั้งเดิม

³⁵ รัฐบาลจีนกำหนดวงเงินพันธบัตรรัฐบาลพิเศษระยะยาวจำนวน 2.5 แสนล้านหยวนเพื่อสนับสนุนโครงการเปลี่ยนสินค้าเก่าเป็นสินค้าใหม่ในปี 2569 โดยจัดสรรวงเงินเพิ่มเติมจำนวน 6.25 หมื่นล้านหยวนในเดือนเมษายน และอีก 6.25 หมื่นล้านหยวนในเดือนมิถุนายน นอกจากนี้ ในเดือนมิถุนายน กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวม 8 หน่วยงานประกาศแนวทาง “AI Plus Consumption” จำนวน 17 มาตรการ ครอบคลุมการสนับสนุนการซื้อสินค้าอัจฉริยะ การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในภาคบริการ และการพัฒนารูปแบบการบริโภคใหม่

³⁶ ไต้หวันได้จัดสรรงบประมาณประจำปี 2569 กว่า 3 หมื่นล้านดอลลาร์ไต้หวันสำหรับโครงการ AI New Ten Major Infrastructure Projects เพื่อเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับแผน 5+N Innovative Industries ที่ครอบคลุมเครื่องจักรอัจฉริยะ ชีวแพทย์ พลังงานสีเขียว และเซมิคอนดักเตอร์ขั้นสูง ขณะที่ สิงคโปร์ได้จัดตั้งสภาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติ และจัดสรรงบประมาณ 3.7 หมื่นล้านดอลลาร์สิงคโปร์เพื่อการวิจัย นวัตกรรม และวิสาหกิจ รวมถึงเทคโนโลยีควอนตัม ส่วนเกาหลีใต้ประกาศแผนลงทุนขนาดใหญ่ภายใต้ยุทธศาสตร์ Economic Growth Strategy for H2 2026 ที่มีเป้าหมายเซมิคอนดักเตอร์ ศูนย์ข้อมูลสำหรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แบบกายภาพ

³⁷ มูลค่าส่งออกของเกาหลีใต้และไต้หวัน ณ เดือนกรกฎาคม 2569 ขยายตัวร้อยละ 62.9 และร้อยละ 32.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 70.4 และร้อยละ 40.3 ตามลำดับ

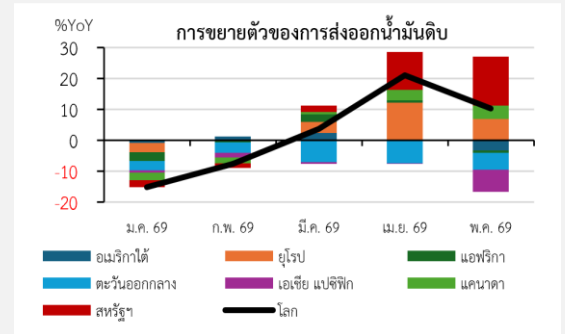
เศรษฐกิจอาเซียนมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้า แต่เป็นการปรับเพิ่มจากประมาณการครั้งก่อน ตามทิศทางการส่งออกสินค้าของประเทศกลุ่มอาเซียนที่มีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง เนื่องจากได้รับประโยชน์จากวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของการลงทุนในเทคโนโลยีดิจิทัล โดยคาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.9 และร้อยละ 7.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.1 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 8.0 ในปี 2568 แต่เป็นการปรับขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 4.7 ร้อยละ 4.0 และร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 ในปีก่อนหน้า และเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 4.0 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามแนวโน้มการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนรวม ขณะที่ธนาคารกลางของกลุ่มประเทศอาเซียนมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดมากขึ้นตามแรงกดดันทางด้านการเงินเพื่อที่เพิ่มขึ้นในแต่ละประเทศ³⁸

³⁸ ธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 3 ครั้งติดต่อกัน อยู่ที่ระดับร้อยละ 5.75 จากร้อยละ 4.75 ณ สิ้นไตรมาสแรก เช่นเดียวกับธนาคารกลางฟิลิปปินส์ที่ปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 4.75 เทียบกับร้อยละ 4.25 ณ สิ้นไตรมาสแรก

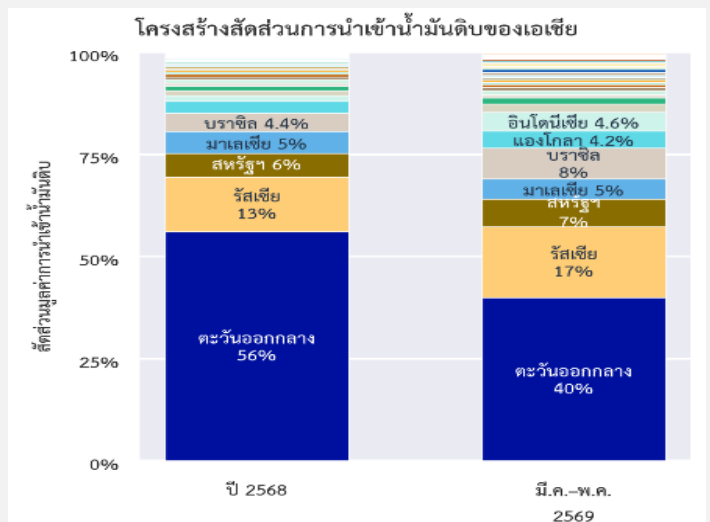
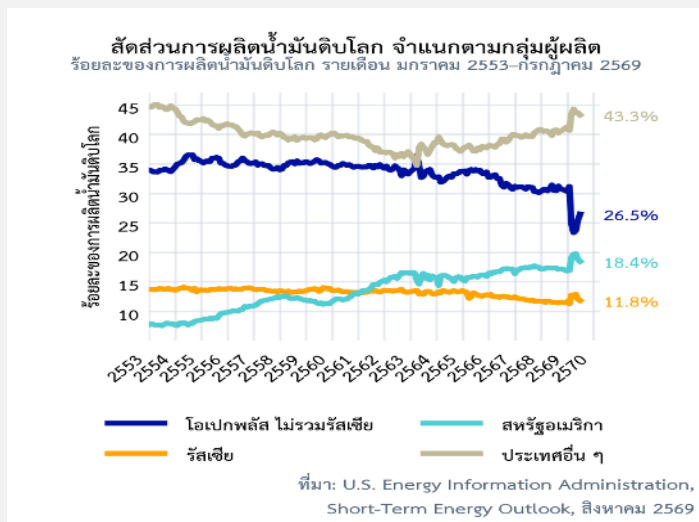
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์สำคัญ ในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งของตะวันออกกลาง

ภูมิภาคตะวันออกกลางถือเป็นผู้ส่งออกน้ำมันดิบสำคัญของโลก โดยมีสัดส่วนการส่งออกน้ำมันดิบประมาณร้อยละ 20.6 ของปริมาณการส่งออกน้ำมันดิบทั่วโลก สถานการณ์ความขัดแย้งได้ส่งผลกระทบต่ออุปทานพลังงานโลก อย่างไรก็ดี ผลกระทบจากอุปทานที่ลดลงดังกล่าวได้รับการชดเชยบางส่วนจากการเพิ่มกำลังการผลิตจากประเทศผู้ผลิตน้ำมันในภูมิภาคอื่น ๆ อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา ยุโรป รัสเซีย รวมถึงแอฟริกา รวมถึงการระบายน้ำมันสำรองฉุกเฉินของสมาชิกองค์การพลังงานระหว่างประเทศ (International Energy Agency: IEA) รวม 400 ล้านบาร์เรล ซึ่งนับเป็นการระบายน้ำมันสำรองในปริมาณสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ โดยปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยบรรเทาการตึงตัวของอุปทานน้ำมันดิบโลกและมีส่วนช่วยให้ราคาน้ำมันดิบปรับลดลงในระยะเวลาต่อมา

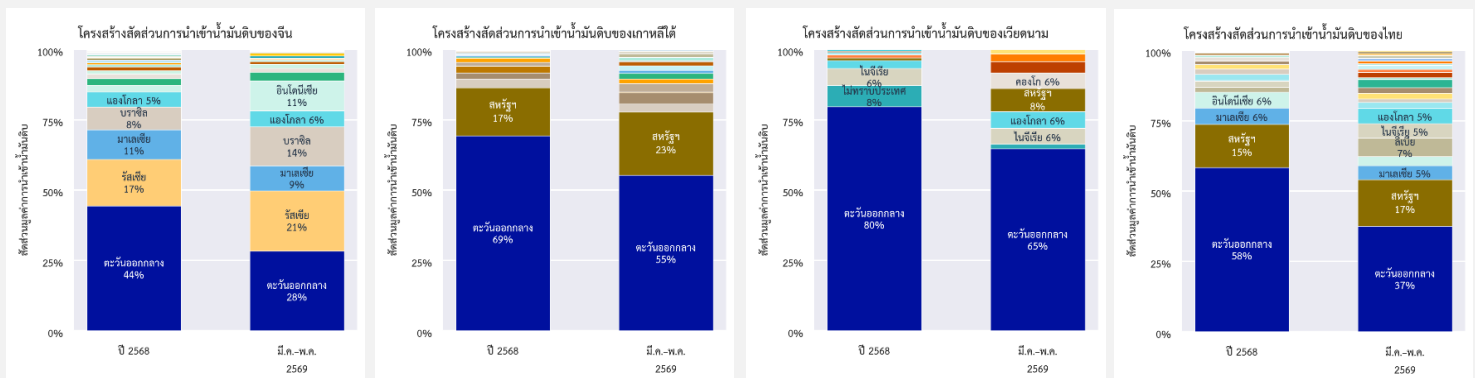

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

โดยคาดว่ากลุ่มประเทศภูมิภาคเอเชียจะเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลางอย่างรุนแรง เนื่องจากมีการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูงประมาณร้อยละ 56 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมดในปี 2568 อย่างไรก็ดี ในช่วงของสถานการณ์ความไม่สงบ ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคกลับเร่งนำเข้าน้ำมันดิบมากขึ้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงของการขาดแคลนพลังงานภายในประเทศ อีกทั้งยังได้มีการกระจายการนำเข้าพลังงาน (Supplier Diversification) จากประเทศต้นทางอื่น เพื่อเป็นการทดแทนการนำเข้าจากตะวันออกกลาง โดยเฉพาะ สหรัฐฯ รัสเซีย บราซิล และภูมิภาคแอฟริกา เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากโครงสร้างสัดส่วนการนำเข้าของประเทศในภูมิภาคเอเชียในช่วง มี.ค. - พ.ค. 2569 ที่นำเข้าจากตะวันออกกลางร้อยละ 40 ลดลงจากร้อยละ 56 ในปี 2568 แต่ชดเชยโดยการนำเข้าจากประเทศรัสเซีย สหรัฐฯ บราซิล แองโกลา และอินโดนีเซีย เพิ่มขึ้นแทน

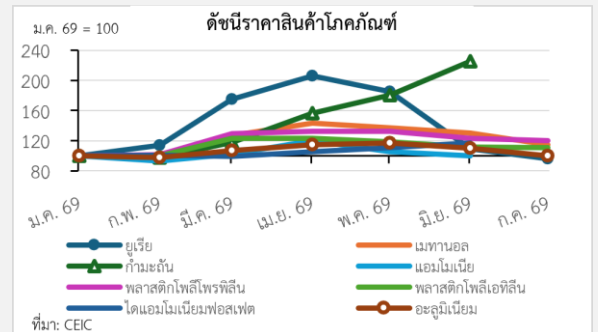
โครงสร้างการนำเข้าน้ำมันดิบของประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

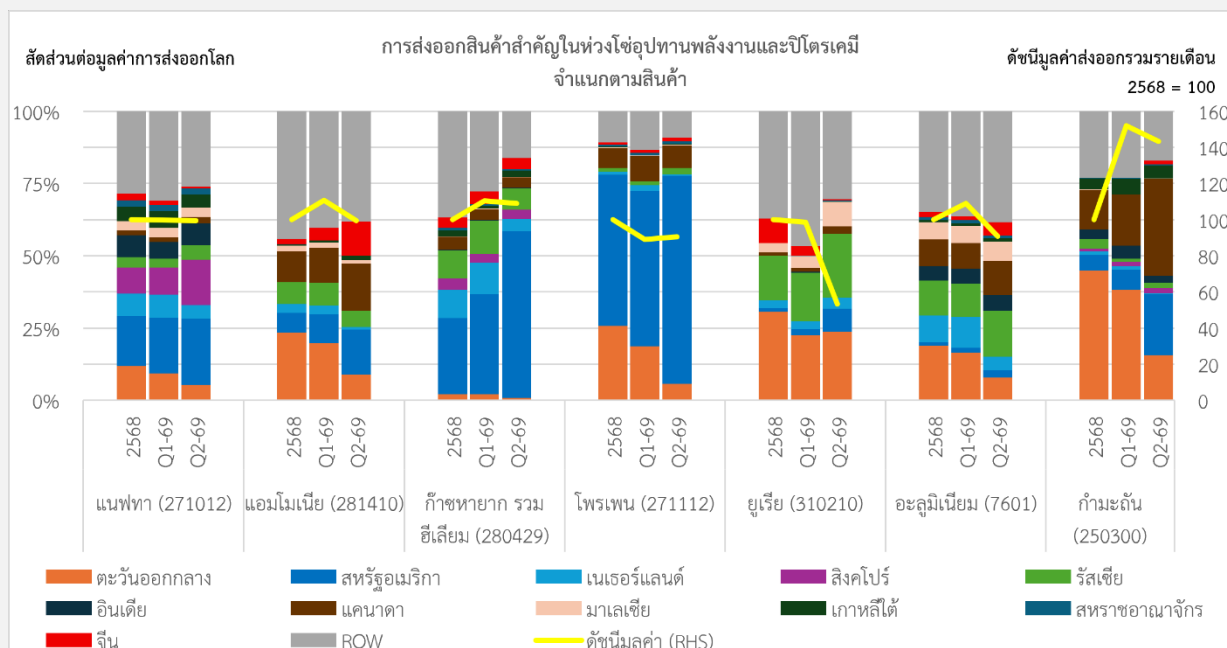
นอกจากน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติแล้ว ภูมิภาคตะวันออกกลางยังเป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าสำคัญอีกหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี อาทิ แนฟตา เมทานอล แอมโมเนีย พลาสติก ก๊าซฮีเลียม รวมถึงแร่ธาตุสำคัญที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรม อาทิ ยูเรีย กัมมะถัน และอะลูมิเนียม ซึ่งสถานการณ์ความขัดแย้งส่งผลให้ระดับราคาสินค้าดังกล่าวปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วสะท้อนการขาดแคลนอุปทานการส่งออกจากตะวันออกกลาง

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของราคาและมูลค่าการส่งออกของสินค้าแต่ละประเภทพบว่ามีความแตกต่างกันออกไป โดยในกลุ่มผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี (สัดส่วนการส่งออกจากตะวันออกกลางเฉลี่ยประมาณร้อยละ 13.0) พบว่ามูลค่าการค้าในไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปี 2569 ยังมีระดับใกล้เคียงกัน แต่ในไตรมาสที่ 2 พบว่าประเทศผู้นำเข้าเพิ่มการจัดการผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีจากประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหรัฐฯ ที่ได้เพิ่มสัดส่วนการส่งออกในสินค้าสำคัญหลายชนิดทั้งแนฟตา ก๊าซฮีเลียม และโพรเพน เช่นเดียวกับรัสเซียที่มีการเพิ่มสัดส่วนการส่งออกแอมโมเนีย และก๊าซฮีเลียม ขณะที่ประเทศอื่น ๆ เช่นจีน แคนาดา และสิงคโปร์ต่างมีการเพิ่มการส่งออกผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขึ้นเช่นเดียวกัน ภายใต้การกระจายการนำเข้าที่เกิดขึ้นส่งผลให้ระดับราคาของสินค้าหมวดผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีเริ่มปรับตัวลดลงตามลำดับ

ส่วนยูเรีย (สัดส่วนการส่งออกจากตะวันออกกลางร้อยละ 30.6) พบว่าในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม 2569 มูลค่าการส่งออกยูเรียปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเป็นผลมาจากมาตรการควบคุมการส่งออกยูเรียของหลายประเทศเพื่อป้องกันการขาดแคลนปุ๋ยเคมีภายในประเทศ¹ ประกอบกับการเพิ่มการส่งออกยูเรียของสหรัฐฯ รัสเซีย รวมถึงมาเลเซีย ส่งผลให้ราคายูเรียปรับตัวลดลงใกล้เคียงกับช่วงก่อนหน้าสถานการณ์ความขัดแย้ง ขณะที่สินค้าบางชนิดยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง โดยเฉพาะกัมมะถันและอะลูมิเนียม (สัดส่วนการส่งออกจากตะวันออกกลางร้อยละ 18.8 และร้อยละ 44.9 ตามลำดับ) เนื่องจากการลดลงของอุปทานจากตะวันออกกลางยังไม่สามารถชดเชยได้ด้วยอุปทานจากภูมิภาคอื่น ซึ่งหากระดับราคาของสินค้าดังกล่าวยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องจะนำไปสู่ภาวะขาดแคลนจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากอะลูมิเนียมเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตอุตสาหกรรม ขณะที่กัมมะถันเป็นส่วนประกอบสำคัญในอุตสาหกรรมเหมืองแร่และการถลุงโลหะ

ทั้งนี้ การปรับตัวของห่วงโซ่อุปทานของสินค้าต่าง ๆ ในช่วงของสงครามในตะวันออกกลางสะท้อนถึงความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทานและเศรษฐกิจโลกในการปรับตัวต่อผลกระทบการชะงักงันของห่วงโซ่อุปทานจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ส่งผลให้ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกในภาพรวมยังเป็นไปอย่างจำกัด

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

¹ องค์การการค้าโลก (2026) Fertilizer trade impacted by Strait of Hormuz conflict

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปี 2568 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการลงทุนภาคเอกชน การขยายตัวต่อเนื่องของการบริโภคภายในประเทศ การขยายตัวของการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ และแรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในเกณฑ์สูง และธุรกิจ SMEs ที่ยังมีความเสี่ยงด้านเครดิตอยู่ในระดับสูง ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางยังมีแนวโน้มยืดเยื้อเช่นเดียวกับทิศทางการดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ที่ยังไม่แน่นอนและอาจยกระดับความรุนแรงเพิ่มเติม ประกอบกับความเสี่ยงจากการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจและการค้าโลก ความผันผวนของตลาดการเงินโลก ท่ามกลางแรงกดดันเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูง รวมถึงความเสี่ยงจากการเข้าสู่ปรากฏการณ์เอลนีโญ ยังเป็นความเสี่ยงสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งหลังของปีที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) การขยายตัวในเกณฑ์สูงของการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรที่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากช่วงครึ่งแรกของปี โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการนำเข้า โดยเฉพาะการนำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง (ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง) โดยในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 52.6 เติบโตจากร้อยละ 45.6 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่ยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดดิจิทัล อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า รวมถึงเกษตรและแปรรูปอาหาร โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนและมูลค่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนอยู่ที่ 1.47 ล้านล้านบาท และ 3.83 แสนล้านบาท คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 37.0 และร้อยละ 61.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เช่นเดียวกับการเพิ่มขึ้นของเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในช่วงครึ่งแรกของปีที่มีมูลค่ารวม 1.37 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 80 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนพื้นที่ก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรม (สะสมเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคมปี 2569) ขยายตัวร้อยละ 9.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
- 2) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของฐานรายได้ รวมทั้งตลาดแรงงานที่ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานนอกภาคเกษตร และอัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับการดำเนินนโยบายการเงินที่ยังคงผ่อนคลาย และการดำเนินมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ คาดว่าจะส่งผลให้การอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือนมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี
- 3) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการส่งออกสินค้า ตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูงด้านดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์และโครงสร้างพื้นฐานปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดย Goldman Sachs ประเมินว่าการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ทั่วโลกในปี 2569 จะสูงกว่า 1 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 0.9 ของ GDP โลก และมีแนวโน้มที่สัดส่วนดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.3 ในปี 2570³⁹ ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของไทยโดยเฉพาะในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวในเกณฑ์สูงอย่างต่อเนื่อง⁴⁰ ขณะเดียวกัน ผลกระทบของมาตรการภาษีของสหรัฐฯ⁴¹ ต่อภาคการส่งออกของไทยยังเป็นไปอย่างจำกัด เนื่องจากสินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปยังสหรัฐฯ ได้รับการยกเว้นการเก็บภาษีนำเข้าคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 75 ของมูลค่าสินค้าส่งออกไปสหรัฐฯ ทำให้อัตราภาษีนำเข้าที่สหรัฐฯ เรียกเก็บจากสินค้าไทย (Trade-weighted rate) อยู่ที่ประมาณร้อยละ 14.7 ซึ่งยังต่ำกว่าจีน เวียดนาม และอินโดนีเซีย ที่ถูกเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 17.7 ร้อยละ 16.6 และร้อยละ 15.3 ตามลำดับ⁴²

³⁹ ที่มา Global AI Investment Is Forecast to Exceed \$1 Trillion in 2026 เผยแพร่เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2569

⁴⁰ มูลค่าการส่งออกสินค้าในหมวดเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หมวดเครื่องโทรศัพท์และส่วนประกอบ หมวดอุปกรณ์สำหรับใช้ในการส่งผ่านสัญญาณ ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 48.1 ร้อยละ 153.8 และร้อยละ 210.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 47.8 ร้อยละ 189.4 และร้อยละ 166.4 ในไตรมาศก่อนตามลำดับ

⁴¹ สินค้าส่งออกสำคัญของไทยที่ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า ภายใต้มาตรา 301 ของกฎหมายการค้า 1974 (Annex I,II) อาทิ หน่วยประมวลผล หน่วยเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์พกพา แผงวงจรพิมพ์ เครื่องส่งวิทยุและเครื่องรับวิทยุ เครื่องปรับอากาศ

⁴² Johannes Fritz, (2026) The US tariff level barely moves as Section 122 lapses as two Section 301 duties take its place, Global Trade Alert

- 4) **แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐบาล** สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเหลือปีประจำปีงบประมาณ 2569 ดังนี้ (1) **การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569** ที่วงเงิน 2.46 ล้านล้านบาท⁴³ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 จากปีงบประมาณก่อนหน้า แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 1.83 ล้านล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 3.9) และรายจ่ายลงทุน 6.22 แสนล้านบาท (ลดลงร้อยละ 6.0) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดว่าจะไว้ในกรณีฐานสำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2569 ที่ร้อยละ 90.9 แบ่งเป็นงบรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70 ตามลำดับ ส่งผลให้คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 2.23 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 1.80 ล้านล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 1.7) และรายจ่ายลงทุน 4.36 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 9.9) (2) **กรอบงบประมาณรายจ่ายเหลือปี 2569** รวมทั้งสิ้น 2.92 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.8 จากปีงบประมาณก่อนหน้า ถือเป็นระดับสูงสุดตั้งแต่ปีงบประมาณ 2563 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 2.92 หมื่นล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 2.35 แสนล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 6.1 และร้อยละ 26.2 ตามลำดับ (3) **สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570** ในกรณีฐานคาดว่าจะไปตามกระบวนการงบประมาณ โดยในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2570 คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายร้อยละ 25.7 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 5.03 แสนล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 7.47 หมื่นล้านบาท คิดเป็นการลดลงร้อยละ 8.4 และร้อยละ 0.04 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณก่อนหน้า ตามลำดับ และ (4) **การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้ร่างพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569** ซึ่งงบประมาณภายใต้แผนงานที่ 1 การช่วยเหลือประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงาน มีการเบิกจ่ายสะสมจนถึงวันที่ 7 สิงหาคม 2569 ไปแล้วทั้งสิ้น 5.62 แสนล้านบาท และคาดว่าจะงบประมาณภายใต้แผนงานที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลไปสู่การใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกของภาครัฐฯ จะสามารถเบิกจ่ายได้ประมาณ 5 หมื่นล้านบาท ภายในไตรมาสที่ 4 ของปี 2569

พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์ด้านพลังงานและการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569

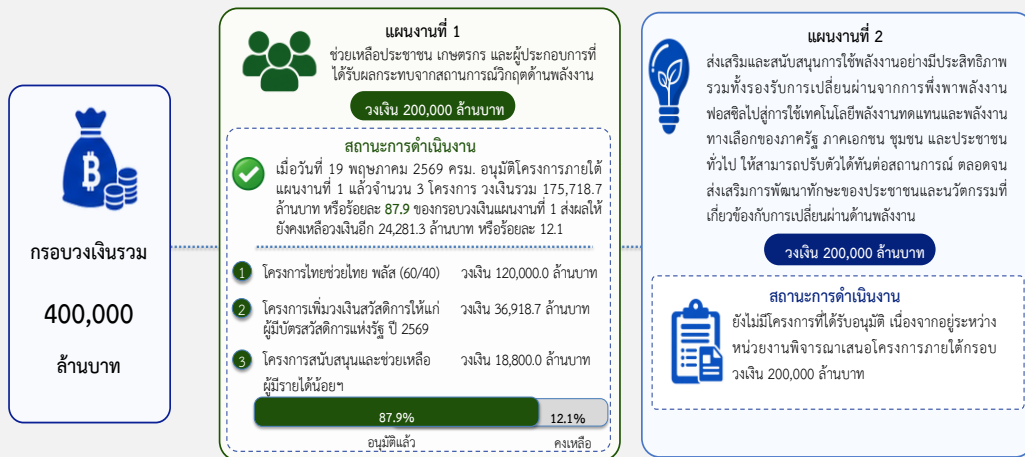
พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์ด้านพลังงานและการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 (พ.ร.ก. กู้เงินเพื่อแก้ไขวิกฤตด้านพลังงานฯ) วงเงินกู้ 400,000 ล้านบาท ประกอบด้วย 2 แผนงาน ได้แก่ แผนงานที่ 1 เพื่อช่วยเหลือประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงาน วงเงิน 200,000 ล้านบาท และแผนงานที่ 2 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลไปสู่การใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกฯ วงเงิน 200,000 ล้านบาท โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

แผนงานที่ 1 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ 3 โครงการ วงเงิน 175,718.7 ล้านบาท¹ (ร้อยละ 87.9 ของวงเงินแผนงานที่ 1) ประกอบด้วย โครงการไทยช่วยไทย พลัส (60/40) วงเงิน 120,000.0 ล้านบาท โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2569 วงเงิน 36,918.7 ล้านบาท และโครงการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยฯ วงเงิน 18,800.0 ล้านบาท และมีวงเงินแผนงานที่ 1 คงเหลือ 24,281.3 ล้านบาท (ร้อยละ 12.1 ของวงเงินแผนงานที่ 1)

แผนงานที่ 2 ประกอบด้วย (1) แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดการใช้พลังงานฟอสซิล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และสนับสนุนการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (2) โครงการเพื่อส่งเสริมการใชยานพาหนะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้พลังงานฟอสซิล เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน หรือส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมทั้งสนับสนุนการติดตั้งสถานีบรรจุก๊าซไฟฟ้า และ (3) แผนงานหรือโครงการเพื่อพัฒนาทักษะของประชาชนและนวัตกรรมสำหรับรองรับการปรับโครงสร้างพลังงานและการสร้างเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างขั้นตอนการให้หน่วยงานพิจารณาเสนอโครงการ

(ต่อ)

⁴³ รวมผลของ พ.ร.บ. โอนงบประมาณ 2569 ไม่รวมงบประมาณหมวดอุดหนุน และงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

ภาพรวม พ.ร.ก. กู้เงินเพื่อแก้ไขวิกฤตด้านพลังงาน¹

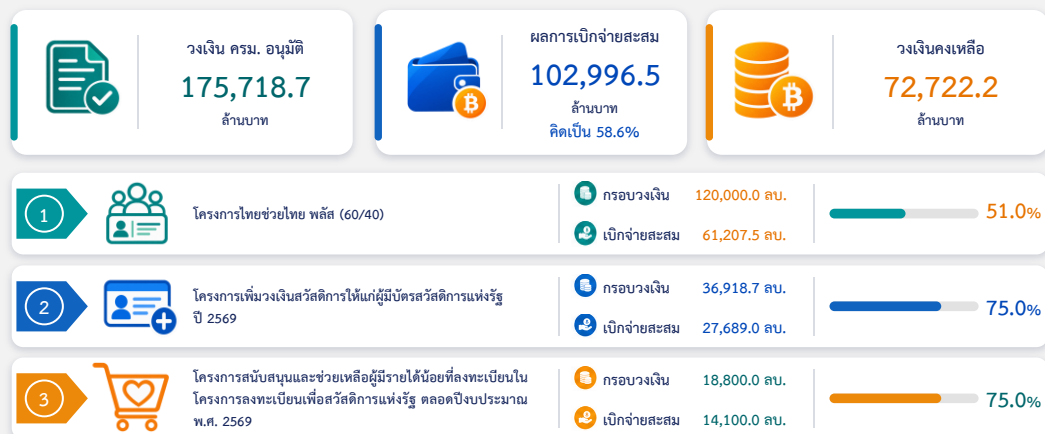
ที่มา: ระบบ GFMS ณ วันที่ 12 สิงหาคม 2569 และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ผลการเบิกจ่ายข้อมูล พ.ร.ก. กู้เงินเพื่อแก้ไขวิกฤตด้านพลังงาน¹ แผนงานที่ 1

ณ วันที่ 11 สิงหาคม 2569 มีการเบิกจ่ายเงินกู้ภายใต้แผนงานที่ 1 จำนวน 102,996.5 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 58.6 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากโครงการไทยช่วยเหลือ พลัส (60/40) 61,207.5 ล้านบาท (ร้อยละ 51.0 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2569 27,689.0 ล้านบาท (ร้อยละ 75.0 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) และโครงการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย 14,100.0 ล้านบาท (ร้อยละ 75.0 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) และมีวงเงินคงเหลือ 72,722.2 ล้านบาท

ทั้งนี้ ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2569 มีการเบิกจ่ายเงินกู้ภายใต้แผนงานที่ 1 จำนวน 52,930.2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.1 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากโครงการไทยช่วยเหลือ พลัส (60/40) 25,070.8 ล้านบาท (ร้อยละ 20.9 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 18,459.4 ล้านบาท (ร้อยละ 50.0 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) และโครงการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย 9,400.0 ล้านบาท (ร้อยละ 50.0 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ)

แผนงานที่ 1 : โครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงาน

ที่มา: ระบบ GFMS ณ วันที่ 12 สิงหาคม 2569

หน่วย: ล้านบาท

แผนงานที่ 1	วงเงิน	2569				
		Q2	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค. ^{1/}
โครงการไทยช่วยเหลือ พลัส (60/40)	120,000.0	25,070.8	-	25,070.8	27,499.0	8,637.7
โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2569	36,918.7	18,459.4	9,229.7	9,229.7	9,229.7	-
โครงการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย	18,800.0	9,400.0	4,700.0	4,700.0	4,700.0	-
รวมทั้งสิ้น	175,718.7	52,930.2	13,929.7	39,000.5	41,428.7	8,637.7

หมายเหตุ: ^{1/} วันที่ 1 - 11 ส.ค.2569¹ มติคณะรัฐมนตรี 19 พฤษภาคม 2569

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

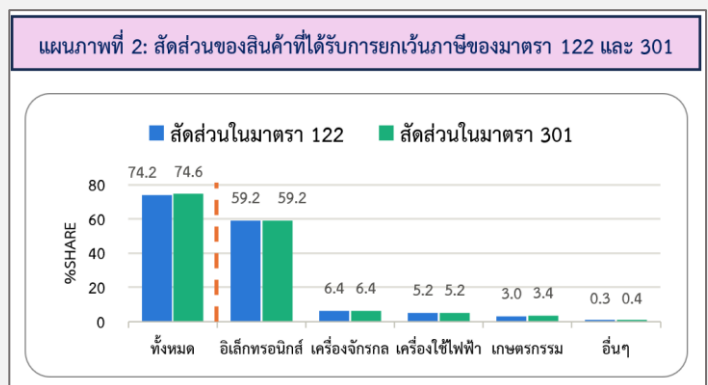
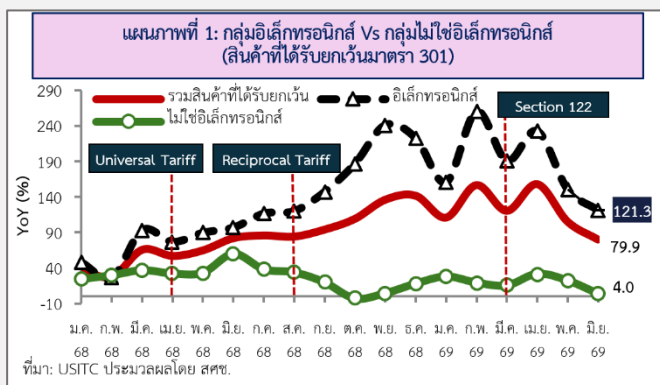
- 1) ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ภายนอกประเทศที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังคงยืดเยื้อ แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาจะมีการเจรจายุติการปะทะกันทางการทหารระหว่างอิหร่านและสหรัฐฯ นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2569 ส่งผลให้การขนส่งทางทะเลผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz) การเดินเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซเริ่มฟื้นตัว เช่นเดียวกับระดับราคาพลังงานที่ปรับลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความขัดแย้งดังกล่าวยังคงมีความประปรายสูงเนื่องจากทั้งสหรัฐฯ อิสราเอล รวมถึงอิหร่านยังไม่สามารถหาข้อตกลงร่วมกันในหลายประเด็นสำคัญ อาทิ การพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ของอิหร่าน การเก็บค่าธรรมเนียมการขนส่งผ่านช่องแคบฮอร์มุซ รวมถึงการประจำการกำลังทหารของสหรัฐฯ ในภูมิภาค ส่งผลให้ความขัดแย้งดังกล่าวอาจนำไปสู่การปะทะกันทางการทหารที่รุนแรงขึ้น จนอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานพลังงานได้อีกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้สถานการณ์ที่ปริมาณน้ำมันดิบคงคลังของประเทศสำคัญปรับลดลงมากในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งจะส่งผลให้ระดับราคาพลังงานมีโอกาสเพิ่มขึ้นสูงในระยะต่อไป และ (2) การดำเนินมาตรการทางการค้าเพิ่มเติมของสหรัฐฯ ยังมีความไม่แน่นอนโดยเฉพาะหากรัฐบาลสหรัฐฯ มีการบังคับใช้ภาษนำเข้าสินค้าภายใต้มาตรา 301 ของกฎหมายการค้า 1974 อันเนื่องมาจากกำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้าง (Structural Excess Capacity) โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งใน 16 เขตเศรษฐกิจที่อยู่ระหว่างการถูกพิจารณาที่จะมีการบังคับใช้อัตราภาษนำเข้าเพิ่มเติมจากประเด็นดังกล่าว อันอาจส่งผลกระทบต่อภาพรวมของภาคการส่งออกสินค้าไทย
- 2) ความเสี่ยงจากการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจและการค้าโลก ตลอดจนความผันผวนในตลาดการเงินและตลาดทุน ซึ่งอาจกดดันการขยายตัวและเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทย โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงสำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) การดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางประเทศสำคัญที่มีแนวโน้มเข้มงวดมากขึ้นจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดแรงกดดันจากแนวโน้มเงินเฟ้อที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางยกระดับความรุนแรงและกระทบต่อการผลิตหรือเส้นทางขนส่งระหว่างประเทศ รวมทั้งการยกระดับมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักที่จะทำให้อัตราต้นทุนการผลิตและการค้าเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวที่ปรับเพิ่มขึ้นในหลายประเทศซึ่งจะส่งผลให้ตลาดเงินตลาดทุนโลกตึงตัวมากขึ้น (2) แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน จากสถานการณ์ในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงไม่ฟื้นตัวจนส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจ ประกอบกับปัญหากำลังการผลิตส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลให้เกิดการระบายสินค้าออกสู่ประเทศอื่น ๆ จนส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในหลายประเทศ (3) ความเสี่ยงของประเทศที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่อ่อนแอ โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ที่อาจเผชิญกับความผันผวนของเงินทุนเคลื่อนย้าย อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินทรัพย์มากขึ้น หากความต้องการถือครองสินทรัพย์เสี่ยงลดลงและภาวะการเงินโลกตึงตัวขึ้น ขณะที่การเพิ่มขึ้นของผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการคลังจนนำไปสู่วิกฤตความเชื่อมั่นและการผิดนัดชำระหนี้ และ (4) ความผันผวนและการปรับฐานในตลาดทุนกลุ่มเทคโนโลยีดิจิทัล (Market Re-pricing) โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นในระดับสูงของราคาหุ้นกลุ่มเทคโนโลยีขนาดใหญ่ (Hyperscalers) ประกอบกับความเสี่ยงของผลตอบแทนจากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ที่อาจมีความผันผวนมากกว่าที่คาดการณ์ รวมทั้งข้อจำกัดในการขยายกำลังการผลิตของห่วงโซ่อุปทานรวมถึงการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรองรับการขยายการลงทุนซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดต่อการลงทุนจริงและอาจนำมาซึ่งความผันผวนในราคาสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล
- 3) ความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่จะส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 โดยองค์การบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติสหรัฐฯ (NOAA Climate Prediction Center) ได้ประกาศสถานะ El Nino Advisory ตั้งแต่วันที่ 11 มิถุนายน 2569 และในการประเมินล่าสุด ณ วันที่ 9 กรกฎาคม 2569 ระบุว่าเอลนีโญมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นต่อเนื่องจนถึงสิ้นปี โดยมีความน่าจะเป็นร้อยละ 97 ที่จะคงอยู่ถึงช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2570 และมีโอกาสร้อยละ 81 ที่จะพัฒนาเป็นเอลนีโญระดับรุนแรงมาก (Very Strong El Nino) ในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม 2569 ส่งผลให้ปริมาณฝนมีแนวโน้มต่ำกว่าปกติและเพิ่มความเสี่ยงต่อภาวะฝนทิ้งช่วงและภัยแล้งในบางพื้นที่ ขณะเดียวกัน ข้อมูลปริมาณน้ำใช้การได้ในอ่างเก็บน้ำทั่วประเทศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569 ยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ 23,480 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 42 ของความจุกักเก็บ อยู่ในระดับต่ำกว่าปี 2568 ประกอบกับข้อมูลคาดการณ์ปริมาณน้ำ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 โดยสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พบว่า จะมีปริมาณน้ำทั้งประเทศ 51,563 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 73 และจะมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เฝ้าระวังน้ำน้อย (ปริมาณน้ำต่ำกว่าเกณฑ์ปฏิบัติการอ่างเก็บน้ำกักเก็บน้ำต่ำสุด) จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ 1 แห่ง (อ่างเก็บน้ำสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปริมาณน้ำคิดเป็นร้อยละ 68) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง (อ่างเก็บน้ำน้ำพุง จังหวัดสกลนคร ปริมาณน้ำคิดเป็นร้อยละ 24 และอ่างเก็บน้ำจุฬารัตน์ จังหวัดชัยภูมิ ปริมาณน้ำคิดเป็นร้อยละ 67) ซึ่งยังต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดเพื่อเตรียมการไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผลิตภาพและพื้นที่เก็บเกี่ยวในฤดูเพาะปลูกปี 2569/2570

- 4) ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในเกณฑ์สูงและคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ด้อยลง ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 85.9 ต่อ GDP ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2569 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 86.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงอยู่สูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะเดียวกัน ระดับราคาสินค้าและวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของภาคธุรกิจปรับตัวสูงขึ้น และอาจส่งผลกระทบต่อกำไรของธุรกิจ ท่ามกลางคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ยังมีความเสี่ยงด้านเครดิตอยู่ในระดับสูง โดยสัดส่วนสินเชื่อ Stage 2 ของ SMEs ในไตรมาสที่สองของปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 15.9 ของสินเชื่อรวมทั้งหมด ใกล้เคียงกับร้อยละ 16.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้สถาบันการเงินเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงเพิ่มความเสี่ยงต่อการขาดสภาพคล่องและการผิดนัดชำระหนี้ของภาคธุรกิจ แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กดดันให้อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลงในระยะต่อไป

ผลกระทบของมาตรการภาษีนำเข้าสหรัฐฯ ต่อสินค้าส่งออกไทย และความเสี่ยงเพิ่มเติมจากมาตรา 301

เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม ภายหลังจากสิ้นสุดการดำเนินมาตรการเรียกเก็บภาษีสินค้านำเข้าชั่วคราวตามมาตรา 122 รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ประกาศดำเนินมาตรการเรียกเก็บภาษีสินค้านำเข้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญของสหรัฐฯ 60 เขตเศรษฐกิจ หลังจากสิ้นสุดกระบวนการไต่สวนภายใต้มาตรา 301 ของกฎหมายการค้าสหรัฐฯ (The Trade Act of 1974) ในประเด็นแรงงานบังคับ (Forced Labor) โดยไทยถือเป็นหนึ่งใน 54 เขตเศรษฐกิจที่สหรัฐฯ จัดให้อยู่ในกลุ่ม “Failed both to impose a legal prohibition and to effectively enforce” หรือล้มเหลวทั้งในการกำหนดข้อห้ามทางกฎหมายและล้มเหลวในการบังคับใช้จริง ซึ่งจะถูกรวมเข้าบัญชีสินค้านำเข้า¹ เป็นอัตราร้อยละ 12.5

โดยเมื่อพิจารณาในกลุ่มสินค้าที่ไทยได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ ตามมาตรา 301 (Annex I, II ตามประกาศ USTR เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2569) ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสินค้าเดียวกับที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเดิมตามมาตรา 122 โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 74.6 ของมูลค่าสินค้าที่สหรัฐฯ นำเข้าจากไทยทั้งหมดในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2569 เทียบกับสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีตามมาตรา 122 ซึ่งมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 74.2 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อาทิ หน่วยประมวลผล หน่วยเก็บข้อมูล (HDD) เครื่องส่งวิทยุและเครื่องรับวิทยุ และคอมพิวเตอร์พกพา ขณะที่รายการสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าตามมาตรา 301 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,120 รายการ (พิกิตกุลการ 8 หลัก) แต่ไม่อยู่ในรายการยกเว้นตามมาตรา 122 ซึ่งมีจำนวนรวมอยู่ที่ 1,655 รายการ โดยมีตัวอย่างสินค้า อาทิ เม็ดพลาสติก กรดซิทริก ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ไม้อัด) ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ และเคมีภัณฑ์อินทรีย์ (โพรพิลีนไกลคอล) ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันคิดเป็นร้อยละ 0.4 ของมูลค่าสินค้าที่สหรัฐฯ นำเข้าจากไทย ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2569

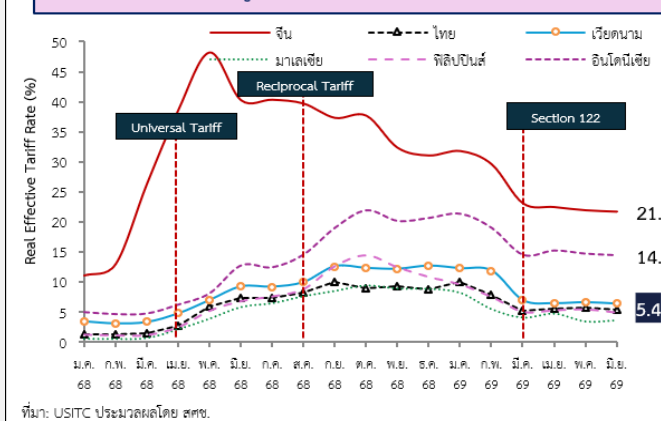
หมายเหตุ: เป็นข้อมูลสัดส่วนของแต่ละหมวดเทียบกับสินค้านำเข้ารวมทั้งหมดของสหรัฐฯ จากไทย (6M-69)

ที่มา: สินค้าที่ได้รับยกเว้นจากมาตรการภาษี 301 (Annex I, II) ตามประกาศจาก USTR ณ 23 ก.ค. 69 (ตามเวลาสหรัฐฯ) ประมวลผลโดย สศช.

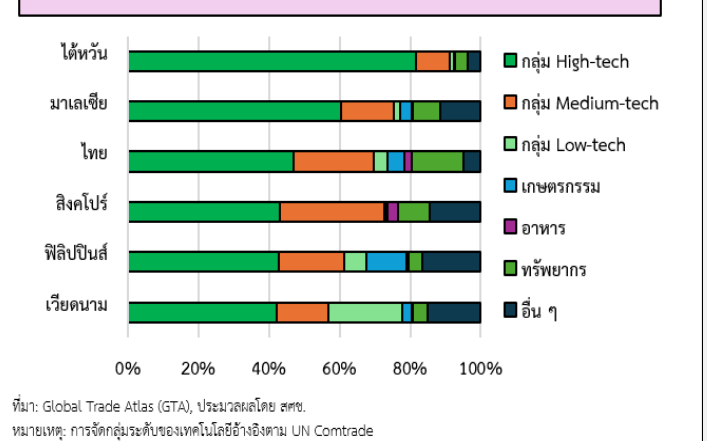
ขณะเดียวกัน ข้อมูลอัตราภาษีที่เก็บจริงของสหรัฐฯ (Real Effective Tariff Rate) ต่อสินค้าไทยโดยรวม ในเดือนมิถุนายน 2569 พบว่า อัตราภาษีนำเข้าดังกล่าวปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญมาอยู่ที่ร้อยละ 5.4 โดยอยู่ในระดับใกล้เคียงกับฟิลิปปินส์ แต่ต่ำกว่าเวียดนามและอินโดนีเซีย ขณะที่มาเลเซียมีอัตราภาษีต่ำที่สุดในภูมิภาค เมื่อพิจารณาโครงสร้างการส่งออกสินค้าไปตลาดสหรัฐฯ ในปี 2568 พบว่าการส่งออกสินค้ากลุ่ม High-tech ของไทยไปสหรัฐฯ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 46.9 ขณะที่กลุ่ม Medium-tech มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 22.8 ส่วนกลุ่ม Low-tech เกษตรกรรม และทรัพยากร อยู่ที่สัดส่วนร้อยละ 3.8 ร้อยละ 4.9 และร้อยละ 14.5 ตามลำดับ ส่งผลให้ไทยยังได้รับประโยชน์จากสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี (Exemptions) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้ากลุ่ม High-tech อาทิ หน่วยประมวลผล คอมพิวเตอร์พกพา แผงวงจรพิมพ์ และหน่วยเก็บข้อมูล (HDD) สอดคล้องกับการผลิตสินค้าที่บริษัทสหรัฐฯ ใช้ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ นอกจากนี้ ยังมีสินค้ากลุ่ม Medium-tech อาทิ เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น และหลอดไฟ (LED) ที่สหรัฐฯ จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

¹ ยกเว้นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี (Exemptions) ตามที่ระบุใน Annex I และ Annex II ภายใต้มาตรา 301 จำนวน 2,120 รายการ (พิกิตกุลการ 8 หลัก)

แผนภาพที่ 3: อัตราภาษีที่เก็บจริงของสหรัฐฯ เปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งของไทย (ไม่รวมมาตรา 301)

แผนภาพที่ 4: โครงสร้างการส่งออกสินค้าไปตลาดสหรัฐฯ ของประเทศในเอเชีย ในปี 2568

สำหรับสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากมาตรา 301 (ตารางที่ 1) จากข้อมูลมูลค่านำเข้าของสหรัฐฯ กลุ่มสินค้าที่ถูกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 12.5 ภายใต้มาตรา 301 มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 12.79 ขยายตัวร้อยละ 11.1 ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2569 โดยเมื่อพิจารณาในรายสินค้าหลักที่สหรัฐฯ นำเข้าจากไทย พบว่า (1) อาหารสัตว์เลี้ยง (สัดส่วนร้อยละ 0.75) ขยายตัวร้อยละ 3.3 (2) ข้าว (สัดส่วนร้อยละ 0.62) ลดลงร้อยละ 9.0 (3) เครื่องประดับและส่วนประกอบจากแร่เงิน (สัดส่วนร้อยละ 0.47) ขยายตัวร้อยละ 2.6 (4) ปลาทูน่า ปลาโอ และปลาโบนิโต (สัดส่วนร้อยละ 0.40) ลดลงร้อยละ 8.5 และ (5) เครื่องประดับและส่วนประกอบที่ไม่ใช่จากแร่เงิน (สัดส่วนร้อยละ 0.35) ลดลงร้อยละ 38.2 โดยจัดเป็นสินค้ากลุ่มเสี่ยงที่มีแนวโน้มจะได้รับผลกระทบหลังการบังคับใช้ภาษีสินค้านำเข้าตามมาตรา 301 ในระยะถัดไป

ตารางที่ 1: อัตราการขยายตัวของตัวอย่างสินค้าที่จะได้รับผลกระทบจากมาตรา 301

กลุ่มสินค้า / HS Code	สัดส่วน (%) 6M-69	Growth (%YoY)						
		ม.ค. 69	ก.พ. 69	มี.ค. 69	เม.ย. 69	พ.ค. 69	มิ.ย. 69	6M 69
มูลค่านำเข้าสหรัฐฯ จากไทยทั้งหมด	100.00	65.3	89.0	68.0	94.0	68.8	54.6	73.3
สินค้าที่ได้รับผลกระทบจากมาตรา 301 (รวมทั้งหมด)	12.79	9.9	12.0	0.4	12.0	20.2	12.1	11.1
230910 - อาหารสัตว์เลี้ยง	0.75	13.5	13.1	-16.0	9.6	2.1	-2.3	3.3
100630 - ข้าว	0.62	-9.0	-22.7	-20.8	3.2	11.0	-15.8	-9.0
711311 - เครื่องประดับและส่วนประกอบ (แร่เงิน)	0.47	6.5	13.9	22.7	-14.7	-1.5	-11.1	2.6
160414 - ปลาทูน่า ปลาโอ และปลาโบนิโต	0.40	14.0	-10.6	-30.9	-4.7	-16.6	-2.4	-8.5
711319 - เครื่องประดับและส่วนประกอบ (ไม่ใช่แร่เงิน)	0.35	-29.7	-45.4	-52.3	-54.1	-23.0	-24.9	-38.2
401190 - ยางล้อชนิดใหม่	0.34	61.6	60.2	0.9	25.1	5.8	-5.5	24.7
401512 - ถุงมือทางการแพทย์	0.25	-21.2	-4.6	-18.0	-32.5	18.9	-14.6	-12.0
392321 - ถุงและกระสอบ	0.25	2.2	18.0	-19.6	1.6	10.4	-2.1	1.8
901890 - เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์	0.23	-0.4	-24.1	-33.5	-30.9	-32.1	-40.2	-26.9
420212 - กระเป๋าเดินทางและภาชนะที่คล้ายกัน	0.19	0.5	-24.3	-24.5	32.0	19.7	-5.6	-0.4

ที่มา: Global Trade Atlas (GTA) ประมวลผลโดย สศช.

หมายเหตุ: กลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบจากมาตรา 301 (หักสินค้าในกลุ่มมาตรา 232 และสินค้าที่ได้รับยกเว้นมาตรา 301) อ้างอิงตามประกาศจาก USTR

ทั้งนี้ ปัจจุบัน รัฐบาลสหรัฐฯ อยู่ระหว่างการสืบสวนภายใต้ประเด็นกำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้างในภาคการผลิต โดยประเด็นสำคัญที่ถูกนำมาใช้เพื่อพิจารณากำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้าง ประกอบด้วยปัจจัย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวชี้วัดเชิงประจักษ์ (Evidentiary Indicators) และด้านนโยบายแทรกแซงของรัฐบาล (Policy Interventions) โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ² ดังนี้

² Johannes Fritz, Ana Elena Sancho, Fiamma Angeles (2026) "Section 301 Investigation Candidates: What the US Trade Representative Worries About"

ตารางที่ 2: ตัวชี้วัดสำคัญในการพิจารณาประเด็นกำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้าง

ตัวชี้วัดเชิงประจักษ์ (Evidentiary Indicators)	
การเกินดุลการค้า (Trade Surplus)	มีมูลค่าการเกินดุลการค้าต่อสหรัฐฯ ต่อเนื่องและสูงอย่างมีนัยสำคัญ
อัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำ (Low Capacity Utilization)	ภาคอุตสาหกรรมผลิตต่ำกว่าศักยภาพ สะท้อนภาวะโรงงานมีขนาดใหญ่เกินความต้องการของตลาด
กำลังการผลิตเกินเฉพาะภาคอุตสาหกรรม (Sector Overcapacity)	ปริมาณการผลิตในอุตสาหกรรมเฉพาะ (เช่น เหล็ก แบตเตอรี่) สูงเกินความต้องการในตลาดโลก
บริษัทที่ขาดทุน (Unprofitable Firms)	สัดส่วนบริษัทที่ขาดทุนต่อเนื่องแต่ยังเปิดทำการผลิตอยู่ได้โดยไม่ล้มละลาย
นโยบายแทรกแซงของรัฐบาล (Policy Interventions)	
การอุดหนุนการผลิต (Subsidies/Production)	เงินช่วยเหลือ สิทธิประโยชน์ทางภาษี หรือมาตรการอุดหนุนตรงจากรัฐเพื่อลดต้นทุนผู้ผลิต
การกดค่าจ้าง (Wage Suppression)	นโยบายหรือแนวปฏิบัติที่กดค่าแรงให้ต่ำกว่ากลไกตลาดเพื่อควบคุมต้นทุนสินค้า
กิจกรรมของรัฐวิสาหกิจ (SOE Activities)	การดำเนินธุรกิจของรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐจนเกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมหรือส่งเสริมการผลิตส่วนเกิน
การกีดกันการเข้าถึงตลาด (Market Access)	มาตรการ กฎระเบียบ หรือภาษีที่ปกป้องตลาดในประเทศและกีดกันสินค้าต่างชาติ
การบังคับใช้ด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงาน	การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมหรือสิทธิแรงงานต่ำกว่ามาตรฐานสากลเพื่อลดต้นทุนการผลิต
การปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Subsidized Lending)	การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำพิเศษจากสถาบันการเงินของรัฐแก่กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
การแทรกแซงค่าเงิน/กดดันทางการเงิน (Currency/Fin. Repression)	การแทรกแซงให้อัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่ากว่าความเป็นจริง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากรายงาน 2026 National Trade Estimate Report on Foreign Trade Barriers ของสำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ พบว่าประเด็นที่เป็นความเสี่ยงของประเทศไทยในการที่จะถูกพิจารณาว่ามีกำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้างประกอบด้วย (1) การเกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ โดยในปี 2568 สหรัฐฯ ขาดดุลการค้าต่อไทยสูงถึง 7.2 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 58 จากปีก่อนหน้า โดยการส่งออกของสหรัฐฯ มายังไทยขยายตัวในอัตราที่ต่ำ ขณะที่การส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวในเกณฑ์สูง (2) อัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำ โดยรายงานระบุว่าภาคการผลิตของไทยมีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 60 ต่อเนื่องเป็นเวลา 2 ปี และมีเพียงประมาณหนึ่งในสามของอุตสาหกรรมที่กลับสู่ระดับก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 (3) กำลังการผลิตเกินเฉพาะภาคอุตสาหกรรม โดยรายงานระบุว่าประเทศไทยยังมีมาตรการไม่เพียงพอในการป้องกันผลกระทบจากแนวปฏิบัติที่บิดเบือนกลไกตลาด (Market-distorting Practices) รวมถึงการที่ประเทศไทยไม่ได้เข้าร่วมในกรอบความร่วมมือ Global Forum on Steel Excess Capacity ซึ่งเป็นกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและร่วมแก้ไขปัญหากำลังการผลิตเหล็กส่วนเกิน จึงถูกมองว่าเป็นข้อจำกัดต่อความร่วมมือและความโปร่งใสในการจัดการปัญหาการผลิตส่วนเกิน และ (4) การกีดกันการเข้าถึงตลาดภายในประเทศ ในด้านมาตรการทางภาษีและโควตา ไทยมีการจัดเก็บภาษ้นำเข้าสินค้าเกษตรในระดับสูงเฉลี่ยร้อยละ 28.3 รวมถึงการห้ามนำเข้าเอทานอลเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง และการกำหนดเงื่อนไขการรับซื้อวัตถุดิบภายในประเทศก่อนการนำเข้า นอกจากนี้ ยังมีอุปสรรคด้านมาตรฐานสุขอนามัย รวมทั้งข้อจำกัดสำหรับชาวต่างชาติในการค้าภาคบริการและการลงทุน

นอกจากนี้ เนื้อหาในเอกสารระบุถึงข้อสังเกตที่ชี้ถึงกำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้างของไทย ที่มีการผลิตในระดับที่ไม่สอดคล้องกับอุปสงค์ในประเทศหรือตลาดโลก (Over-production) ขณะที่ภาคการผลิตของไทยมีกำลังการผลิตส่วนเกินค่อนข้างสูง ในขณะที่มูลค่าการส่งออกไปสหรัฐฯ ยังคงขยายตัวสูง ซึ่งอาจเป็นสัญญาณของการผลิตเพื่อระบายสินค้าส่วนเกิน หรืออาจเกี่ยวข้องกับการสวมสิทธิ์ถิ่นกำเนิดสินค้า โดยกลุ่มที่มีความเสี่ยงสำหรับไทย ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักรและส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของไทยไปสหรัฐฯ ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ไทย ได้ชี้แจงประเด็นดังกล่าวโดยระบุว่าอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมที่ถูกพาดพิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่าร้อยละ 70 พร้อมทั้งได้มีการเจรจากับสหรัฐฯ อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับความตกลงการค้าแบบต่างตอบแทน (Agreement on Reciprocal Trade: ART) โดยต้องมีการติดตามประเด็นดังกล่าวอย่างใกล้ชิด ซึ่งหากผลการไต่สวนออกมาในทางลบต่อไทย อาจทำสินค้าไทยบางกลุ่มอาจเผชิญภาษีมาตรา 301 สะสมสูงสุดถึงร้อยละ 25 ประกอบด้วยร้อยละ 12.5 (จากประเด็นแรงงานบังคับที่มีผลแล้ว) ร่วมกับร้อยละ 12.5 (ประเด็นกำลังการผลิตส่วนเกิน) ซึ่งจะกระทบความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการส่งออกสำคัญ อาทิ กลุ่มยานยนต์ เครื่องจักร อิเล็กทรอนิกส์ เหล็ก และยางพารา

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2569	
	2566	2567	2568	18 พ.ค. 69	17 ส.ค. 69
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ^{1/} (%)	3.2	3.4	3.6	2.9	3.3
สหรัฐอเมริกา	2.9	2.8	2.1	2.3	2.3
ยูโรโซน	0.6	1.0	1.3	0.7	0.9
ญี่ปุ่น	0.7	-0.2	1.2	0.6	0.6
จีน	5.4	5.0	5.0	4.4	4.4
สิงคโปร์	1.5	5.3	5.0	3.0	4.5
ไต้หวัน	1.1	5.3	8.8	5.1	9.5
เวียดนาม	5.0	7.0	8.0	6.7	7.5
อัตราการขยายตัวของปริมาณการค้าโลก (%)	0.9	3.7	5.1	3.6	4.3
อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์ สรอ.)	34.8	35.3	32.9	32.0 - 33.0	32.5 - 33.5
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ./บาร์เรล)	82.1	79.6	69.4	85.0 - 95.0	80.0 - 90.0
ราคาส่งออก ดอลลาร์ สรอ. (%)	1.2	1.4	0.7	1.8 - 2.8	2.5 - 3.5
ราคานำเข้า ดอลลาร์ สรอ. (%)	0.4	0.8	2.8	5.3 - 6.3	7.0 - 8.0
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	28.1	35.5	33.0	32.0	32.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	1.20	1.50	1.47	1.49	1.65

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2569

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณบนฐานข้อมูลเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยโดยใช้วิธีการถ่วงน้ำหนัก^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

- 1) เศรษฐกิจโลกในปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 3.3 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในปี 2568 แต่เป็นการปรับเพิ่มจากร้อยละ 2.9 ในสมมติฐานประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกได้รับปัจจัยสนับสนุนจากวัฏจักรเทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลให้การส่งออกสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ของหลายประเทศโดยเฉพาะกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่และอาเซียนขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง และมีส่วนช่วยชดเชยผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ทำให้คาดว่าปริมาณการค้าโลกในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 4.3 ชะลอลงจากร้อยละ 5.1 ในปี 2568 แต่เป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.6 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน
- 2) ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2569 ในช่วง 32.5 - 33.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่ากลาง 33.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) อ่อนค่าลงเล็กน้อยจากเฉลี่ย 32.9 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 และเป็นการปรับประมาณการจากช่วง 32.0 - 33.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในสมมติฐานประมาณการครั้งก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการอ่อนค่าในเดือนกรกฎาคม ซึ่งอยู่ที่เฉลี่ย 33.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ส่งผลให้ในช่วง 7 เดือนแรกของปี ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.3 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดยคาดว่าในช่วงที่เหลือของปี ค่าเงินบาทมีทิศทางอ่อนค่าลงต่อเนื่อง
- 3) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2569 ในช่วง 80.0 - 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (ค่ากลาง 85.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล) เพิ่มขึ้นจาก 69.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2568 และปรับลดลงจาก 85.0 - 95.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (ค่ากลาง 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล) ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน โดยในเดือนมิถุนายนและกรกฎาคมซึ่งเป็นช่วงการบรรลุข้อตกลงหยุดยิงระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน ระดับราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยลดลงมาอยู่ที่ 80.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และ 76.7 ดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ เทียบกับระดับเฉลี่ย 103.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในเดือนพฤษภาคม และส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปีอยู่ที่ 89.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงที่เหลือของปี 2569 คาดว่าการปรับตัวดีขึ้นของการขนส่งผ่านช่องแคบฮอร์มุซและการเร่งเพิ่มกำลังการผลิตของประเทศนอกภูมิภาคตะวันออกกลางในช่วงก่อนหน้านี้ จะส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเคลื่อนไหวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระดับปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และความล่าช้าในการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหายยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะกดดันให้ราคาน้ำมันดิบมีความผันผวนและปรับตัวลดลงได้อย่างจำกัด

- 4) ราคาสินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2569 เพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 2.5 – 3.5 (ค่ากลางร้อยละ 3.0) และร้อยละ 7.0 – 8.0 (ค่ากลางร้อยละ 7.5) เติบโตขึ้นจากร้อยละ 0.7 และร้อยละ 2.8 ในปี 2568 และเป็นการปรับขึ้นจากร้อยละ 1.8 – 2.8 (ค่ากลางร้อยละ 2.3) และร้อยละ 5.3 – 6.3 (ค่ากลางร้อยละ 5.8) ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในช่วงครึ่งแรกของปี
- 5) รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จำนวน 1.65 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.1 จาก 1.47 ล้านล้านบาทในปีก่อนหน้า และปรับเพิ่มขึ้นจาก 1.49 ล้านล้านบาท ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อนตามการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เป็น 52,311 บาทต่อคนต่อทริป เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ที่ 32.0 ล้านคน เท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน และลดลงจาก 33.0 ล้านคนในปี 2568 ทั้งนี้ แม้ว่าเหตุการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางและกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะไกลปรับลดลง แต่นักท่องเที่ยวจากตลาดหลักระยะใกล้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจีนและมาเลเซีย ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง
- 6) การเบิกจ่ายงบประมาณ ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ร้อยละ 90.9 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70.0 (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีงบประมาณ 2569 ร้อยละ 90.5 ของงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ (3) อัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐวิสาหกิจในปี 2569 (15 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 - ธันวาคม 2569) ร้อยละ 90.0 ของวงเงินงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.25 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 8.11 จากปีก่อนหน้า และ (4) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 โดยงบประมาณภายใต้แผนงานที่ 1 มีการเบิกจ่ายสะสมจนถึงวันที่ 11 สิงหาคม 2569 ไปแล้วทั้งสิ้น 102,996.5 ล้านบาท และคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งหมดตามวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นวงเงิน 175,718.7 ล้านบาท ขณะที่แผนงานที่ 2 คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น 50,000 ล้านบาท ภายในไตรมาสที่ 4 ของปี 2569

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.0 - 2.5 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.2) ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.4 ในปี 2568 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 – 2.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 17 สิงหาคม 2569 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 2.0 - 2.5 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.4 ในปี 2568 และเป็นการปรับขึ้นจากการประมาณการในช่วงการขยายตัวร้อยละ 1.5 – 2.5 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.0) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2569 โดยมีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับแนวโน้มและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานการประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) การปรับสมมติฐานเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ให้สอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของประเทศในห่วงโซ่อุปทานสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ยังคงขยายตัวในเกณฑ์สูง ทำให้คาดว่าเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกจะขยายตัวร้อยละ 3.3 และร้อยละ 4.3 ตามลำดับ ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.9 และร้อยละ 3.6 ในการประมาณการครั้งก่อน การปรับเพิ่มสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกดังกล่าวทำให้การส่งออกสินค้าขยายตัวสูงกว่าการประมาณการครั้งที่ผ่านมา
- 2) การปรับลดสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบ จากเฉลี่ย 85.0 – 95.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในการประมาณการครั้งก่อน เป็นเฉลี่ย 80.0 – 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพื่อให้สอดคล้องกับการบรรลุข้อตกลงหยุดยั้งชั่วคราวระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่านเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2569 ซึ่งส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบดูไบลดลงสู่ 63.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในวันที่ 2 กรกฎาคม 2569 ต่ำสุดนับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ความขัดแย้ง และทำให้ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในช่วง 7 เดือนแรกอยู่ที่ 89.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ต่ำกว่าสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา และคาดว่าราคาน้ำมันดิบในช่วงครึ่งหลังของปีจะทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปัจจุบัน การปรับลดสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดังกล่าวส่งผลให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำกว่าในการประมาณการครั้งก่อน
- 3) การปรับประมาณการราคาส่งออกและราคานำเข้า เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของราคานำเข้าในไตรมาสที่สองที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออก ตามการเร่งขึ้นของราคาน้ำมันในตลาดโลก เมื่อรวมกับการปรับเพิ่มประมาณการปริมาณสินค้านำเข้าให้สอดคล้องกับการปรับเพิ่มประมาณการการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน และการปรับเพิ่มประมาณการบริการจ่ายให้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของค่าธรรมเนียมการขนส่ง ส่งผลให้แรงกดดันต่อการขาดดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดเพิ่มขึ้น

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย (1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ในปี 2568 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการปรับลดสมมติฐานราคาพลังงานที่ส่งผลให้ปรับลดประมาณการอัตราเงินเฟ้อลง ประกอบกับปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของฐานรายได้ทั้งจากภาคการส่งออก ภาคเกษตร และภาคการท่องเที่ยว และ (2) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.6 ในปี 2568 และเท่ากับประมาณการครั้งก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีทั้งในส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 และงบประมาณรายจ่ายเหลือปี 2569
- 2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.9 และเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.5 ในการประมาณการครั้งก่อน โดย (1) **การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.5 และปรับเพิ่มจากร้อยละ 3.7 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ สอดคล้องกับการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบชิ้นกลาง และสินค้าทุนที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของยอดการขอรับการส่งเสริมการลงทุนโดยเฉพาะในหมวดดิจิทัลหมวดอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ยังอยู่ในระดับสูง และ (2) **การลงทุนภาครัฐ** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 8.9 และเท่ากับประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับกรอบงบประมาณรายจ่ายลงทุนทั้งในส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 และงบประมาณรายจ่ายเหลือปี 2569 ที่ขยายตัวชะลอลงจากปีงบประมาณก่อนหน้า
- 3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 15.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 12.8 ในปี 2568 และเป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.6 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการปรับเพิ่มสมมติฐานเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ตามความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกบริการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวปรับตัวสูงขึ้น โดยคาดว่าจะรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จะอยู่ที่ 1.65 ล้านล้านบาท เทียบกับ 1.47 ล้านล้านบาทในปี 2568 และปรับเพิ่มขึ้นจาก 1.49 ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 10.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 9.3 ในปีก่อนหน้า และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.2 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 25.5 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.5 ในปี 2568 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 14.2 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชน ทั้งนี้ เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากค่าธรรมเนียมการขนส่งทางทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.8 ในปี 2568 และปรับขึ้นจากร้อยละ 7.7 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
- 5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะขาดดุล 3.73 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 2.48 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 และปรับลดลงจากการเกินดุล 1.12 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของมูลค่าการนำเข้าสินค้า ทั้งนี้ เมื่อรวมกับดุลบริการที่ยังมีแนวโน้มขาดดุลจากค่าธรรมเนียมขนส่งที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2569 มีแนวโน้มขาดดุล 7.43 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 1.2 ของ GDP) เทียบกับการเกินดุล 1.74 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 3.0 ของ GDP) ในปี 2568 และเป็นการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2565
- 6) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.0 (ค่ากลางร้อยละ 1.7) เทียบกับการลดลงร้อยละ (-0.1) ในปี 2568 โดยเป็นการปรับลดจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.0 - 3.0 (ค่ากลางร้อยละ 2.5) สอดคล้องกับการปรับลดสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบ

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและเสริมสร้างความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกร โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อรองรับผลกระทบจากภาวะฝนทิ้งช่วงอันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ โดยเร่งเก็บกักน้ำในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำสำคัญในช่วงฤดูฝนให้ได้มากที่สุดตามศักยภาพของแหล่งน้ำ รวมทั้งปรับแผนและปฏิทินการเพาะปลูกในปีเพาะปลูก 2569/2570 ให้สอดคล้องกับปริมาณน้ำต้นทุน ควบคู่กับการเร่งพัฒนาแหล่งน้ำสำรองและระบบกระจายน้ำในพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง และการติดตามสถานการณ์น้ำและสภาพอากาศอย่างใกล้ชิดเพื่อให้สามารถแจ้งเตือนและปรับแผนการผลิตได้อย่างทันทั่วถึง (2) การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะปุ๋ยยูเรีย เพื่อรองรับความเสี่ยงจากความขัดแย้งในตะวันออกกลางและการหยุดชะงักของเส้นทางขนส่ง โดยเร่งกระจายแหล่งนำเข้าและบริหารปริมาณสำรองปุ๋ยในช่วงที่ราคาในตลาดโลกปรับตัวลงให้อยู่ในระดับที่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในฤดูเพาะปลูก ควบคู่กับการติดตามสต็อกและราคาจำหน่ายภายในประเทศ เพื่อป้องกันการกักตุนและการฉวยโอกาสปรับขึ้นราคา และส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพตามค่าวิเคราะห์ดินและความต้องการของพืชเพื่อลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร และ (3) การยกระดับผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแปรรูป การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ และตลาดผู้ซื้อ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการผลิต ความปลอดภัย คุณภาพ และสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและกฎระเบียบของประเทศคู่ค้า
- 2) การรักษาการขยายตัวของภาคการส่งออกให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การลดผลกระทบจากมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ โดยเร่งหาข้อสรุปร่วมกับรัฐบาลสหรัฐฯ ภายใต้ข้อตกลงการค้าต่างตอบแทน (Agreement on Reciprocal Trade: ART) ควบคู่ไปกับการเตรียมจัดทำข้อมูลชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อรองรับกระบวนการไต่สวนตามมาตรา 301 ภายใต้กฎหมายการค้าปี 1974 (Trade Act of 1974) ของสหรัฐฯ ในประเด็นโครงสร้างกำลังการผลิตส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการยกระดับการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อป้องกันการสวมสิทธิทางการค้าและลดความเสี่ยงจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าเพิ่มเติมของสหรัฐฯ (2) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการแสวงหาตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง โดยเร่งเจรจาความตกลงการค้าเสรีและความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าสำคัญ ควบคู่กับการแก้ไขข้อจำกัดและอุปสรรคด้านกฎระเบียบ มาตรฐานสินค้า พิธีการศุลกากร และการอำนวยความสะดวกทางการค้า (3) การรักษาแรงส่งและต่อยอดการขยายตัวของภาคส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกี่ยวเนื่องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ควบคู่กับการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนภายในประเทศผ่านการยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการไทย การพัฒนาทักษะแรงงาน การวิจัยและพัฒนา และ (4) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะมาตรการของสหรัฐฯ มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) และข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงาน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและต้นทุนการส่งออก
- 3) การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะการเร่งรัดให้โครงการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนไปแล้วเกิดการลงทุนจริง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การอำนวยความสะดวกและการแก้ไขอุปสรรคในการลงทุน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของภาครัฐและปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจผ่านการเร่งขับเคลื่อนระบบ Thailand FastPass ตลอดจนการยกระดับการดำเนินการต่าง ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการประกอบธุรกิจ อาทิ การให้บริการพิธีการทางด้านศุลกากร และการอนุมัติใบรับรองมาตรฐานสินค้า พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุนและการดำเนินงานในเชิงรุกเพื่อให้นักลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนแล้วมีการลงทุนจริงโดยเร็ว (2) การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการลงทุน ประกอบด้วย (2.1) การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาด้านวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (2.2) การยกระดับศักยภาพแรงงานในทักษะที่ยังขาดแคลนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศ และ (2.3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญทั้งด้านขนส่งและโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะพลังงานไฟฟ้า พลังงานสะอาด และน้ำประปาให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการกำหนดกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการการลงทุนในกิจการศูนย์ข้อมูล (Data Center) อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงการสร้างความสมดุลระหว่างการลงทุนและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ไม่ผลักภาระต้นทุนจากการลงทุนขนาดใหญ่ไปยังประชาชน รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงด้านพลังงานและน้ำ การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และความมั่นคงปลอดภัยด้านข้อมูล และ (3) การสร้างประโยชน์ต่อเนื่องจากการลงทุนจากต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดย (3.1) การยกระดับหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนให้มีการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบภายในประเทศมากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ การจ้างแรงงานไทย การใช้ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการภายในประเทศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี และ (3.2) การกำหนดเงื่อนไขให้มีกลไกในการพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศโดยเฉพาะ SMEs ไทยให้ได้รับประโยชน์ผ่านการฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการสนับสนุนด้านเทคนิค

- 4) การรักษาแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเตรียมความพร้อมของโครงการลงทุนเพื่อให้สามารถก่อหนี้ผูกพันและเบิกจ่ายได้อย่างรวดเร็วตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ ขณะเดียวกันควรเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับอนุมัติให้กันเงินไว้เบิกเหลือในปีให้สามารถเบิกจ่ายได้โดยเร็ว โดยเฉพาะในส่วนของงบรายจ่ายลงทุน (2) การดำเนินโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 วงเงิน 400,000 ล้านบาท โดยเฉพาะในแผนงานที่ 2 ให้สามารถเบิกจ่ายและสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของพระราชกำหนดฯ (3) การเร่งผลักดันการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานผ่านการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และการระดมทุนผ่านกองทุน Thailand Future Fund เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและลดภาระงบประมาณของภาครัฐ และ (4) การรักษาพื้นที่ทางการคลังให้เพียงพอสำหรับการรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนในอนาคต ทั้งจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการลดการขาดดุลทางการคลังและรักษาระดับหนี้สาธารณะให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม
- 5) การเตรียมความพร้อมรองรับความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน โดยให้ความสำคัญกับ (1) การบริหารจัดการความมั่นคงทางพลังงาน เพื่อรองรับในกรณีที่สถานการณ์ความขัดแย้งกลับมารุนแรงขึ้นและส่งผลกระทบต่อเส้นทางขนส่งพลังงานที่สำคัญ (2) การดูแลความเพียงพอของวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่สำคัญต่อภาคการผลิต โดยเฉพาะสินค้าที่มีการพึ่งพาการนำเข้าจากตะวันออกกลางหรือพึ่งพาเส้นทางขนส่งที่มีความเสี่ยงสูง อาทิ วัตถุดิบปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ และปุ๋ย โดยติดตามปริมาณสต็อกและเตรียมหาแหล่งนำเข้าทดแทน รวมทั้งส่งเสริมการใช้วัตถุดิบทางเลือกในกรณีที่สามารถทดแทนได้ และ (3) การติดตามผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงานต่อระดับราคาสินค้าและต้นทุนการผลิตอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งเตรียมมาตรการรองรับในกรณีที่การปรับเพิ่มขึ้นของต้นทุนพลังงานส่งผ่านไปยังราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นและกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเปราะบาง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2569	
	2566	2567	2568	ณ 18 พ.ค. 69	ณ 17 ส.ค. 69
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	17,993.2	18,683.9	18,971.7	19,882.4	19,711.6
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	256,895.5	266,102.7	269,615.0	282,024.4	279,602.4
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	516.9	529.4	577.0	611.8	597.3
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,380.6	7,539.3	8,200.0	8,677.7	8,472.8
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.2	2.9	2.4	1.5 - 2.5	2.0 - 2.5
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	1.2	-0.3	4.9	3.5	7.9
ภาคเอกชน (CVM, %)	3.1	-1.9	3.5	3.7	9.6
ภาครัฐ (CVM, %)	-4.2	4.5	8.9	3.1	3.1
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.7	4.4	2.7	2.4	2.6
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	-4.6	2.6	0.6	1.2	1.2
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	2.7	7.5	9.3	6.2	10.6
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	280.7	297.3	335.3	367.1	385.9
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-1.5	5.9	12.8	9.6	15.1
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-2.7	4.4	12.0	7.3	12.1
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	-2.5	5.7	6.8	7.7	16.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	261.6	275.9	310.4	355.9	389.6
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-3.7	5.5	12.5	14.2	25.5
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-4.1	4.8	9.4	8.4	18.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	19.2	21.4	24.8	11.2	-3.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	8.5	11.6	17.4	6.2	-7.4
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.6	2.2	3.0	1.0	-1.2
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	0.4	-0.1	2.0 - 3.0	1.5 - 2.0
GDP Deflator	1.3	0.9	-0.9	2.3 - 3.3	1.5 - 2.0

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2569

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย